

Anul I, sem. I (frecvență redusă)

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Inițiere în cariera profesională
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie, catedra Științe ale educației
Titular de curs	Davidescu Elena, lector superior
Cadre didactice implicate	-
e-mail	davidescue@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
F.01.O.001	3	I	I	90	18	72

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Inițiere în cariera profesională reprezintă un curs fundamental, ce familiarizează studenții anului I cu specificul profesiei de pedagog social. Pedagogia socială face parte din aria „profesiilor sociale” și reprezintă o formă de intervenție educativă directă în sprijinul copiilor și tinerilor defavorizați, în special al celor instituționalizați. Ea presupune educația în condiții dificile, în instituții de protecție socială: case comunitare pentru copii în situații de risc, centre de zi, centre comunitare și de plasament temporar. Astfel, pedagogul social reprezintă persoana de referință pentru copiii aflați în dificultate și suplinește parțial sau total funcțiile părintești. Activitățile pedagogului social au caracter divers: *de socializare, cognitiv, formativ, integrativ, ludic, ocupațional, etc.*; Activitatea de bază a pedagogului social fiind consilierea educațională și formarea moral-civică a copiilor în activități extrașcolare.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- cunoașterea conceptelor de operare în cadrul cursului;
- descrierea specificului problemelor sociale;
- delimitarea pedagogiei sociale ca știință și ca domeniu practic;
- interpretarea subdomeniilor pedagogiei sociale;
- proiectarea activităților curente și de perspectivă în realizarea activităților educaționale în și pentru societate;
- formarea competențelor profesionale necesare educatorului social.

Finalități de studii

- să cunoască obiectul de studiu al pedagogiei sociale;
- să evidențieze corelația interdisciplinară a pedagogiei sociale cu alte științe;
- să definească conceptele conexe ale domeniului pedagogiei sociale;
- să prezinte dimensiunile pedagogiei sociale în contextul muncii sociale;
- să interpreteze constituirea paradigmei pedagogiei sociale;
- să descrie specificul profesiei de pedagog social;
- să identifice categoriile de educați (beneficiari) ale pedagogului social;
- să identifice domeniile de aplicare ale pedagogiei sociale;
- să recunoască conținutul activității profesionale ale pedagogului social;
- să explice importanța valorilor și principiilor în activitatea pedagogului social;
- să relateze despre istoricul profesiei de pedagog social;
- să compare specificul de intervenție a celor două profesii complementare: *pedagog social și asistent social*;
- să descrie calitățile de personalitate necesare unui pedagog social;
- să implementeze cunoștințele teoretice în abordarea acțiunilor sociale;

- să respecte deontologia în activitatea educației sociale;
- să propună strategii de dezvoltare a competențelor profesionale necesare pedagogului social.

Precondiții

Psihologia generală, sociologia – discipline studiate în nivelul liceal. Studenții trebuie să cunoască metode de învățare eficientă, să utilizeze strategii de comunicare eficientă.

Unități de conținut

1. Statutul epistemologic al pedagogiei sociale
2. Dimensiuni conceptuale ale pedagogiei sociale ca știință
3. Pedagogul social: necesitatea și utilitatea profesiei
4. Semnificații ale pedagogiei sociale
5. Profilul competențelor profesionale ale pedagogului social

Strategii de evaluare

Curs-prelegere, dezbateri, studiu de caz, masa rotundă, consultarea surselor bibliografice.

Evaluarea curentă (formativă) și finală:

- *evaluare formativă* – punctaj acumulat în cadrul activităților didactice: probe obligatorii (teste docimologice)
- *evaluare finală*: Examen.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Cozărescu M. Formare în pedagogie socială, București: Societatea Știință și Tehnică, 1999, 112 p.
2. Cozărescu M. Pedagogia socială de la teorie la practică, București, Ed. Universității din București, 2012, 251 p.
3. Davidescu E. Inițiere în specialitatea pedagogie socială, Suport de curs, Chișinău: Tipogr. UPS ”Ion Creangă”, Chișinău, 2010, 229 p.
4. Davidescu E., Stratan V. Pedagogie socială, Suport de curs, Chișinău: Tipogr. UPS ”Ion Creangă”, Chișinău, 2013
5. Drobot L. Pedagogie socială, București: EDP, 2008, 156 p.
6. Kelemen G. Pedagogie socială, Suport de curs, Arad: Ed. Universității „Aurel Vlaicu”, 2011, 191 p.
7. Mihăiță D., Dumitru A., Cozărescu M. Pedagogie socială. Caiet documentar, București: Societatea Știință și Tehnică, 2000, 135 p.
8. Neacșu I. Pedagogie socială. Valori, comportamente, experiențe, strategii, București, Ed. Universității din București, 2010, 376 p.

Opțională:

1. Bancu Ș. Psihologie și societate, Iași: Ed. Erata, 1999.
2. Neculau A. Pedagogie socială, Iași: Editura Universității „Al.I.Cuza”, 1994, 203 p.
3. Petru I. Valori, atitudini și comportamente social, Iași: Polirom, 2004. 252p.
4. Социальная педагогика. Курс лекций. Учеб. пособие под. ред. М. А. Галагузовой, Москва, 2003.
5. Şleahţinţchi M., Psihopedagogia socială, Ed. Ştiinţa, Chişinău, 1999.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Fundamentele științelor educației
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Catedra Științe ale educației
Titular de curs	Ovcerenco N., dr., conf. univ.
Cadre didactice implicate	Zagaievschi C., dr., lector superior
e-mail	elpida_57@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
F.01.O.002	3	I	I	90	18	72

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Cursul *Fundamentele științelor educației* este orientat spre examinarea conceptelor specifice pedagogiei (fundamentale, operaționale, preluate din alte domenii, valorificate pedagogic) și conexiunea acestora în paradigma actuală a educației; acoperă problematica contemporană a științelor educației; abordează fundamentele pedagogiei ca știință socio-umană specializată în studiul educației.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- Elucidarea pedagogiei ca știință a educației valorificând terminologia specifică științelor pedagogice;
- Descrierea paradigmelor pedagogiei și a dimensiunilor educației;
- Interpretarea structurii de funcționare a sistemului de educație și a activității de educație;
- Elaborarea obiectivelor operaționale;
- Proiectarea metodelor de cercetare pedagogică;
- Evaluarea referențialului profesional al cadrelor didactice;
- Proiectarea/autoevaluarea proiectelor de activitate educativă;
- Aplicarea criteriilor de evaluare a calității educației.

Finalități de studii

- să determine statutul epistemologic al pedagogiei;
- să definească corect conceptele pedagogice fundamentale;
- să argumenteze relațiile pedagogiei cu alte științe;
- să analizeze dimensiunile generale ale educației conform modelului cunoscut;
- să clasifice obiectivele educaționale;
- să elaboreze criterii de evaluare a calității sistemului de învățământ;
- să construiască referențialul competențelor didactice;
- să evalueze calitatea proiectării activității educative și a conduitei dirigintelui.

Precondiții

Cunoștințe elementare din școală din domeniul pedagogiei/educației; conceptul de elev, învățător; conceptul de școală, familie, societate; relația elev – profesor – părinte; influența mediului educațional asupra formării-dezvoltării elevului; treptele sistemului de învățământ; personalitatea învățătorului, rolurile și funcțiile învățătorului.

Unități de curs

1. Statutul științelor educației. Concepte fundamentale
2. Clasic, modern și postmodern în educație
3. Formele generale ale educației

4. Finalitățile educației
5. Paradigmele pedagogiei – răspuns la problematica științelor educației.
6. Dimensiuni (conținuturi generale) ale educației
7. Domenii noi și perspective ale educației. Caracterul deschis al ”Noilor educații”
8. Sistemul de educație și schimbarea în sistemul de învățământ. Managementul educațional
9. Agenții educației. Factorii formării și dezvoltării personalității
10. Proiectarea, realizarea și evaluarea activității educaționale
11. Tehnologiile educaționale
12. Calitatea în educație

Strategii de predare și învățare

Predare reflexivă, interactivă și participativă; expunere-prelegere asistată de calculator cu expunerea conținuturilor cursului în format Power Point; exemplificări; întrebări de evaluare pe parcurs; explicații; problematizări; ilustrări cu materiale video sau printate referitoare la bunele practici (de succes); discuții pe baza acestor prezentări, precum și pe baza literaturii de specialitate studiate.

Învățare creativă, reflexivă, studiu de caz, elaborarea și susținerea proiectului orei educative axată pe consultarea surselor bibliografice de bază, elaborarea portofoliului.

Strategii de evaluare

Evaluarea curentă se bazează pe aprecierea gradului și a calității de participare intelectuală studenților în cadrul seminariilor. Două probe de evaluare obligatorii:

Evaluare 1.: test de verificare a nivelului de cunoaștere;

Evaluare 2.: proiect al activității didactice (nivel de aplicare - integrare a cunoștințelor).

Rezultatele evaluării curente constituie 60 % din cota notei finale. Evaluarea finală – examen oral.

Nota de la examen va constitui 40 % din cota notei finale.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Bocoș M., Jucan D. Fundamentele pedagogiei. Teoria și metodologia curriculum-ului. Pitești: Paralela 45, 2008;
2. Cojocaru-Borozan M., Sadovei L., Papuc L., Ovcerenco N. Fundamentele științelor educației. Manual universitar. Chișinău, 2014;
3. Cojocaru-Borozan M., Papuc L. et. al. Teoria educației. Ghid metodologic. Chișinău. 2006;
4. Cristea S. Fundamentele pedagogiei. Iași: Polirom, 2010;
5. Guranda M. Fundamente pentru o știință a educației. București, 2011.

Opțională:

1. Cristea S. Dicționar de pedagogie. Chișinău: Litera Internațional, 2002;
2. Garștea N., Callo T., Ora de dirigenție. Ghid pentru elevi și profesori. Chișinău: Epigraf. 2011;
3. Joita E., Știința educației prin paradigme. Iași, 2009;
4. Ovcerenco N., Gherman V., Untu V. Pedagogie. Curs universitar. Chișinău: Reclama, 2007;
5. Pânișoară I.O. Comunicarea eficientă. Iași: Polirom, 2009;
6. Păun E., Potolea D., Pedagogie. Fundamentări teoretice și demersuri aplicative, Iași: Polirom, 2006;
7. Pânișoară I.O., Profesorul de succes. Iași: Polirom, 2009;
8. Sandu A.Ș., Spiridon C., Someșan L., Stan E., Deschideri postmoderne în științele educației. București: Ed.Lumen, 2009.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	I (licență).
Denumirea cursului	Psihologia generală
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Facultatea de Psihologie, Catedra de Psihologie
Titular de curs	Jelescu Petru, dr. hab., prof. univ.
Cadre didactice implicate	-
e-mail	jelescupetru@yahoo.com

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
F.01.O.003	3	I	I	90	18	72

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Psihologia generală se înscrie reușit printre disciplinele fundamentale de studiu în cadrul programului respectiv. Ea stă la baza formării competențelor cadrelor didactice în domeniul învățământului primar prin studierea, însușirea și aplicarea în procesul educațional a legităților cu privire la procesele psihice cognitive (senzații, percepții, memorie, imaginație, gândire etc.), afective (emoții, sentimente, afecte, stres etc.), volitive (trasarea scopului, premeditarea, decizia ș.a.), cu privire la personalitate și particularitățile ei individual – tipologice (ideal, convingeri, motivație, temperament, caracter, aptitudini etc.), la relațiile interpersonale (grup, colectiv, fenomene social – psihologice de masă ș.a.), la activitate (deprinderi, obișnuințe, abilități etc.), la creativitate (factori, faze, niveluri ș.a.). În acest sens, psihologia generală corelează optimal, atât pe vertical cât și orizontală, cu celelalte cursuri din program - pedagogia, didacticele particulare etc., cât și cu stagiile de practică pedagogică și de licență.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

Competențe de cunoaștere și înțelegere: cunoașterea și înțelegerea esenței psihicului, a funcțiilor lui, a structurii și evoluției lui, a orientărilor de bază în psihologie, a proceselor cognitive, afective și volitive, a personalității și particularităților ei individual – tipologice, a relațiilor interpersonale, a activității și creativității umane, a metodelor și tehnicilor de cercetare psihologică.

Competențe de aplicare a cunoștințelor și înțelegerii: utilizarea cunoștințelor asimilate, a deprinderilor, abilităților și atitudinilor formate, a metodelor și tehnicilor de cercetare psihologică însușite în practica instruirii și educației, în analiza fenomenelor psihice; aplicarea lor în reglarea comportamentului propriu și a celor din jur.

Competențe de raționare și decizie: operarea corectă cu noțiuni psihologice; formularea competență a judecăților de ordin psihologic; construirea exactă a raționamentelor; enunțarea adecvată a deciziilor; etc.

Competențe de comunicare a cunoștințelor și a înțelegerii: formularea corectă a gândurilor, ideilor psihologice; transmiterea exactă a informațiilor psihologice; receptarea adecvată a mesajului psihologic; schimbul pertinent de informații psihologice; etc.

Competențe de dezvoltare profesională continuă: Formarea necesității de îmbogățire permanentă a arsenalului de cunoștințe psihologice; formarea unor deprinderi și abilități de lucru utile pentru viitor relativ la psihologia generală; formarea obișnuinței de desăvârșire continuă a cunoștințelor, deprinderilor, atitudinilor, abilităților – competențelor – în domeniul psihologiei generale.

Finalități de studii

Dezvoltarea cunoștințelor și înțelegerii: să identifice corect conținutul, esența și particularitățile psihicului; să explice just structura lui, orientările de bază în psihologie; să distingă, să definească și să exemplifice exact procesele de cunoaștere, afective și volitive; să diferențieze precis și să explice corect particularitățile individual – tipologice ale personalității, structura ei, necesitățile și motivele, relațiile ei cu alte persoane; să distingă, să definească și să explice drept activitatea și creativitatea umană.

Aplicarea cunoștințelor și a conștientizării: să folosească adecvat metodele și tehnicile psihologice în studierea fenomenelor psihice; să utilizeze riguros cunoștințele asimilate în practica instruirii și educației, în viața cotidiană, în cunoașterea și

reglarea comportamentului propriu și a celor din jur etc.

Capacități de raționare și decizie: să argumenteze întemeiat noțiunile, judecățile, raționamentele psihologice, enunțarea deciziilor respective etc.

Comunicarea cunoștințelor și a înțelegerii: să formuleze corect gândurile, ideile psihologice; să transmită exact informațiile psihologice; să recepționeze adecvat mesajele psihologice, schimbul de informații etc.

Capacități de dezvoltarea profesională continuă: să dea dovadă de independență în îmbogățirea permanentă a arsenalului de cunoștințe în domeniul psihologiei generale; să-și formeze de sine stătător și să posede noi deprinderi și abilități în acest domeniu; să-și desăvârșească neîntrerupt cunoștințele, deprinderile, abilitățile, atitudinile – competențele – privind psihologia generală.

Precondiții

Pentru a înțelege și însuși optimal cursul „*Psihologia generală*”, studenții trebuie să posede cunoștințe de anatomie și fiziologie a activității sistemului nervos central, a structurii și funcționării analizatorilor. Ei trebuie să știe cum au apărut și s-au dezvoltat animalele, omul, societatea. Ei trebuie să dețină informații despre genetica umană, ADN, ARN, biocurenți, unde de lumină, unde sonore, drepturi, obligații, despre media aritmetică, calcularea procentelor, construirea graficului ș.a., pe care psihologia generală se bazează ca disciplină de studiu, cunoașterea limbii de instruire, operaționalizarea termenilor în domeniul anatomiei și fiziologiei omului la diferite vârste, formarea deprinderilor de muncă intelectuală (a capacității de a elabora un referat, de a căuta și rezuma sursele bibliografice, de organizare independentă a activității de învățare ș.a.).

Repartizarea orelor de curs

1. Obiectul psihologiei.
2. Psihologia ca știință și metodele ei.
3. Senzațiile.
4. Percepția.
5. Memoria.
6. Reprezentările.
7. Imaginația.
8. Gândirea.
9. Comunicarea, limba și limbajul.
10. Atenția.
11. Afectivitatea.
12. Voința.
13. Temperamentul.
14. Caracterul.
15. Aptitudinile.
16. Personalitatea.
17. Relațiile interpersonale.
18. Activitatea.
19. Creativitatea.

Strategii de predare & învățare

Ținând cont de principiul interacțiunii active profesor – student, de caracterul materiei de studiu, de caz, situație etc., vor fi aplicate: expunerea euristică, conversația, demonstrația, modelarea, algoritmizarea, problematizarea, descoperirea, studiul de caz, cooperarea, simularea, asaltul de idei, exercițiul, experimentarea, consultația, referatul, extemporalul, prelegerea clasică, masa rotundă, seminarul interogativ, proiectul ș.a.

Strategii de evaluare

Evaluarea curentă:

Testarea orală și rezolvarea problemelor la seminare. Testarea în scris la lucrările de control. Proba I de evaluare curentă.

Proba II de evaluare curentă, Portofoliul cu prezentarea de către student a lucrărilor de control scrise, a notițelor și conspectelor. (60 % din nota finală).

Evaluarea finală de examen:

Testarea orală la subiectele din psihologia generală. Portofoliul cu prezentarea de către student a lucrărilor de control, a notițelor și conspectelor scrise pe parcursul semestrului I. (40 % din nota finală).

Bibliografie

Obligatorie:

1. Bonchiș E.(coord.). Psihologie generală. Oradea, 2006.
2. Cosmovici A. Psihologie generală. Iași, 1996.
3. Golu M. Fundamentele psihologiei. București, 2000.
4. Psihologia generală. Autori P. Jelescu, Ig. Racu, I. Negură, E. Donica ș.a. Chișinău, 2007.
5. Psihologia generală. Red. V. V. Bogoslovski ș.a. Chișinău, 1992.

Opțională:

6. Baddeley, A. Memoria umană. București, 1998.
7. Elemente de cercetare la psihologia generală și a copilului în cadrul practicii pedagogice continui. Aautori P.Jelescu, R.Jelescu. Chișinău, 1988.
8. Jelescu P. Psihologia activității de gândire. Chișinău, 1980.
9. Lecții practice la psihologie. Red. A.V.Petrovschii. Chișinău, 1984.
10. Psihologia generală. Red. A. V. Petrovski. Chișinău, 1985.
11. Șchiopu U.(coord.). Dicționar de psihologie. București, 1997.
12. Zlate M. Introducere în psihologie. Iași, 2000.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Cultura comunicării pedagogice
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Catedra Științe ale educației
Titular de curs	Sadovei Larisa, dr., conf.univ.
Cadre didactice implicate	Bîrsan Elena
e-mail	sadovei.upsc.pedagogie gmail.com

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
U.01.O.004	5	I	I	150	30	120

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Acest curs contribuie la pregătirea de specialitate prin formarea competențelor de comunicare pedagogică, indispensabilă cadrului didactic în procesul de predare și evaluare a disciplinelor școlare. Fiind inclus în sem.I, anul I de studii, finalitățile cursului facilitează abordarea de către studenți a didacticii disciplinelor învățământului primar, cursuri ce vor urma pe durata programului de studii, ca acțiuni de comunicare pedagogică pentru stimularea activităților de învățare a elevului. Conținutul cursului prezintă într-o formă accesibilă comunicarea pedagogică în formarea climatului psihologic, favorabil dezvoltării competenței de comunicare didactică.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

1. caracterizarea elementelor procesului de comunicare și a triunghiului didactic din perspectiva specialității;
2. identificarea barierelor de comunicare în activitatea pedagogică școlară și procesul de studii universitare;
3. elaborarea activităților de învățare în vederea comunicării mesajului didactic în cadrul diverselor etape ale lecției prin intermediul formelor comunicării;
4. proiectarea conținuturilor comunicative ce asigură schimburile cognitiv și afectiv-atiudinal în relația învățător-elev prin discursul cadrului didactic, constituit din strategii discursive și relaționale;
5. evaluarea/autoevaluarea nivelului competenței de comunicare pedagogică prin indicatorii culturii comunicării pedagogice

Finalități de studii

- să definească elementele procesului de comunicare din perspectiva specialității și tendințele de evoluție ale conceptului de comunicare pedagogică;
- să identifice funcțiile limbajului verbal, nonverbal și paraverbal în comunicarea conținutului didactic, identificând bariere în transmiterea și receptarea mesajului;
- să descrie modelele de exprimare a atitudinii prin conținuturile afective și a cunoștințelor prin conținuturi informative;
- să distingă strategiile discursive de cele relaționale în elaborarea discursului didactic;
- să proiecteze activități de dezvoltare a culturii comunicării pedagogice pe dimensiunile conținuturilor cognitive și afective;
- să simuleze activități de comunicare a mesajului didactic prin sincronizarea formelor comunicării;
- să creeze situații de învățare în vederea dezvoltării culturii comunicării limbajelor verbale, nonverbale și paraverbale;
- să elaboreze un discurs educațional festiv în vederea sporirii încrederii în comunicarea publică;
- să proiecteze indicatori de evaluare/autoevaluare a culturii comunicării pedagogice pentru cadrele didactice școlare în diverse perioade ale muncii de învățător.

Precondiții

cunoștințe elementare din școală despre cultură, comunicare, relații învățător-elev, , regulile de bază ale comunicării; cunoașterea formelor de comunicare (verbal, nonverbal și paraverbal); competență de prezentare a unei comunicări în fața grupului cunoscut și nou; cunoașterea nivelului competenței de comunicare prin evaluarea la examenul de bacalaureat la limba română.

Unități de curs

1. Semnificația pedagogică a culturii comunicării. distincții conceptuale: cultura generală, cultura de specialitate, cultura pedagogică, cultura cadrului didactic. Tendințe de dezvoltare a comunicării pedagogice în diverse etape de dezvoltare.
2. Elemente ale procesului de comunicare pedagogică. Definiție și caracteristici. Scopul comunicării generale și pedagogice. Componentele pedagogiei comunicării (după L. Șoitu).
3. Comunicarea în triunghiul pedagogic. Conținutul didactic în triunghiul pedagogic. Distincție conceptuală: comunicare pedagogică-comunicare didactică. Comunicare informațională și comunicare interpersonală.
4. Competența de comunicare a cadrului didactic: definiție și caracterizare. Structura competenței de comunicare didactică. Componente de bază ale competenței de comunicare didactică: discursivă și relațională, integrate în Modelul competenței de comunicare didactică
5. Dimensiuni ale competenței de comunicare a cadrului didactic: asertivă, empatică, emoțională, interculturală etc.
6. Tipologizarea profesorilor după criteriul competențelor comunicative. Caracterizează tipologia profesorilor după criteriul competențelor comunicative din perspectivele: a) competenței de a opera cu mesaje informaționale; b) competenței de a opera cu mesaje interpersonale
7. Aplicații ale formelor comunicării în activitatea pedagogică. Blocurile de comunicare. Comportamentul de comunicare al interlocutorilor: defensiv; evaluativ; dogmatic; manipulative.
8. Cultura comunicării nonverbale a cadrului didactic. Expresivitatea comunicării didactice influențată de mimică, gesturi, ținuta fizică, distanță.
9. Cultura comunicării paraverbale a cadrului didactic. Elemente de paraverbal: tonul vocii, viteza vorbirii, ritmul și inflexiunile rostirii, intensitatea, volumul vocii, pauzele, sublinierile, sunetele produse
10. Cultura comunicării verbale a cadrului didactic. Distincții terminologice: limbaj verbal- limbaj pedagogic. Problemele de limbaj – modalități de evitare și eliminare
11. Discursul didactic al învățătorului. Caracteristici și etape în prezentarea discursului
12. Strategii de optimizare a culturii comunicării cadrului didactic .
13. Evaluarea și autoevaluarea nivelului culturii comunicării pedagogice.

Strategii de predare și învățare

Predare reflexivă, interactivă și participativă; expunere-prelegere asistată de calculator cu expunerea conținuturilor cursului în format Power Point; exemplificări; întrebări de evaluare pe parcurs; explicații; problematizări; ilustrări cu materiale video sau printate referitoare la bunele practici (de succes); discuții pe baza acestor prezentări, precum și pe baza literaturii de specialitate studiate.

Strategii de evaluare

Evaluare curentă: evidența implicării studenților în discuții, dezbateri, realizarea sarcinilor; competențe de exprimare liberă în scris (eseuri); de argumentare în dezbateri; de comparare a cadrului didactic comunicativ pasionat, specialist, intrus și simpatic; de cunoaștere a normelor comunicării etc.

a. *Proba obligatorie 1:* Evaluarea calității prezentării unei secvențe de informare comunicativă pentru imitarea rolului de emițător în baza unui subiect/conținut tematic selectat la dorință, cercetat timp de 6-7 săptămâni și prezentat în formă scrisă și orală.

b. *Proba obligatorie 2:* Evaluarea discursului pedagogic festiv elaborat pentru un public educațional (festivitatea de 1 septembrie, ziua profesorului, Anul Nou etc.)

Evaluare finală: examen (oral).

Bibliografie

Obligatorie:

1. Agabrian M. Strategii de comunicare eficientă, 2008. 202 p.
2. Ezechil L. Comunicarea educațională în context școlar. București: E.D.P., 2005. 184 p.
3. Iacob L. Comunicare didactică. În: Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice. Iași: Polirom, 1998. 318 p.
4. Palii A. Cultura comunicării. Chișinău: Epigraf, 2005. 190 p.

5. Pânișoară O. Comunicarea eficientă: Metode de interacțiune educațională. Iași: Polirom, 2010. 432 p.
6. Prutianu Ș. Antrenamentul abilităților de comunicare. Iași: Polirom, 2004. 288 p.
7. Sadovei L., Boțan A. Ghid de autoformare a culturii comunicării pedagogice a studenților. Chișinău: UPS „Ion Creangă”, 2013. 140 p.
8. Sadovei L. Criterii și indicatori de autoevaluare a culturii comunicării studenților pedagogi. În: „Probleme ale științelor socioumane și modernizării învățământului”. Chișinău, UPS „Ion Creangă”, 2012, Vol.1, p. 176-182. .

Opțională:

1. Anghel P. Stiluri și metode de comunicare. București: Aramis, 2003. 207 p.
2. Avram M. Cuvintele limbii române între corect și incorect. Chișinău: Cartier, 2001. 304 p.
3. Cojocaru-Borozan M. Comunicarea didactică bazată pe cultură emoțională. În: Teoria și metodologia instruirii. Chișinău: UPS “Ion Creangă”, 2009, p. 35-66.
4. Curriculumul școlar: clasele I–IV. <http://www.edu.md/ro/curriculum-national-modernizat-2010/>
5. Iacob L. Comunicarea în context educativ și didactic. În: Didactica Pro, 2004, nr 2 (24), p.32-38.
6. Marcus S. și al. Empatia și relația profesor-elev. București: R.S.R., 1987. 145 p.
7. Melinte D. Aprobarea și deZAPROBAREA ÎN EDUCAȚIA FAMILIALĂ. **GHID METODOLOGIC. CHIȘINĂU: CEP USM, 2008. 156 P.**
8. Sadovei L. Competența de comunicare didactică: repere teoretice și metodologie. Chișinău: UPS “Ion Creangă”, 2008. 172 p.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	I
Denumirea cursului	Cultura informațională și tehnologii informaționale în domeniu
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Facultatea Științe Exacte și Tehnologii Informaționale, catedra Informatică și TII
Titular de curs	Burlacu Natalia, doctor, lector superior
Cadre didactice implicate	-
e-mail	NatBurlacu@hotmail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
G.01.O.005	4	I	I	120	24	96

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii
Cursul universitar <i>Cultura informațională și tehnologii informaționale în domeniu</i> contribuie la formarea și dezvoltarea de competențelor digitale la studenții ce-și efectuează studiile la diverse specialități ale facultăților UPSC „Ion Creangă”. Disciplina studiază: cultura informației și componentele ei de bază; sistemele de operare și soft-urile de birou, precum: MS Word, MS Excel, MS Access. Formează abilități de elaborare a prezentărilor electronice; de recunoaștere a imaginilor; modalități electronice de creare a publicațiilor WEB 2.0.
Competențe dezvoltate în cadrul cursului
<ul style="list-style-type: none">• <i>Competențe cognitive:</i> de a defini mijloacele informaționale ale studierii cursului; de a descrie principiile prelucrării imaginii; de a recunoaște diferențele dintre grafica vectorială și grafica de rastru; de a distinge și ilustra principiile utilizării prezentărilor; de a explica particularitățile utilizării INTERNET-ului; de a recunoaște principiile securității informației electronice.• <i>Competențe de învățare:</i> de autoevaluare a performanțelor profesionale și de formulare de obiective cognitive și de alegere a modalităților/căilor de atingere ale acestora, prin proiecte de individuale sau colective de perfecționare profesională elaborate în SO WINDOWS 7.0, 8.0-8.1. și aplicațiile MS Office, MA PhotoPaint, Hot Potatoes, etc.• <i>Competențe de aplicare:</i> de a utiliza unele metodologii eficiente de evaluare a performanțelor și de optimizare a aplicațiilor generice; de a utiliza scannerul; de a prelucra și recunoaște o imagine; de a desena o imagine vectorială; de a elabora o prezentare; de a traduce un text, utilizând sistemele automatizate de traducere; de a deduce informația necesară în INTERNET; de a utiliza poșta electronică; de a proiecta și a crea o pagină WEB; de a folosi aplicațiile multimedia; a utiliza rețelele de informații cu ajutorul calculatoarelor; de a se servi de facilitățile programelor antivirus; de a executa fișiere cu date arhivate.• <i>Competențe de analiză:</i> de a evalua și de a implementa resurse și instrumente cu acțiune digitală adecvate în curriculumul școlar; de a stabili locul obiectului în contextul altor științe; de a stabili locul obiectului în contextul specialității alese; de a aprecia rolul acestui obiect în procesul educațional; de a elabora proiecte de aplicare ale teoriei în practică și în procesul de învățământ; de a aprecia importanța cursului în folosirea lui practică.• <i>Competențe de comunicare:</i> în limba maternă într-o manieră clară și precisă, oral și în scris, inclusiv utilizând terminologia specifică tehnologiilor informației și de comunicației, în diverse contexte socio-culturale și profesionale; competențe de comunicare în limba engleză (citirea textelor de specialitate).
Finalități de studii realizate la finele cursului
<ul style="list-style-type: none">• Să explice conceptele de bază cu referire diversitatea tehnologii informaționale din domeniul de instruire; să cunoască aspectele teoretice ale aplicațiilor generice și sistemelor de operare sub care funcționează și sunt validate acestea, rolul, funcțiile și aria de aplicare a aplicațiilor generice, precum: MS Word, MS Excel, MS Power Point, MS Access, MS Front Page, MS Photo Editor, etc.

- Să aplice performanțele personale dobândite din cunoștințele la curs în proiecte educaționale individuale sau colective în diverse formate electronice, potențial printabile la modulele incluse de curriculum școlar la disciplinele prevăzute de formarea profesională în domeniu.
- Să utilizeze în mod profesional metodologiile eficiente de evaluare a performanțelor și de optimizare a efectivului de aplicații generice și mediilor specializate studiate.
- Să aplice capacitățile sale aplicative de a elabora diverse proiecte educaționale individuale sau colective în formatele electronice ale mediilor și aplicațiilor studiate la curs.
- Să transpună în cadrul programelor de aplicații generice și / sau mediilor studiate la curs proiectele: lucrărilor de laborator; educaționale individuale și / sau colective în diverse formate electronice, , precum: *. docx; *.xlsx; *.ppt; *.accdb; *.htm; *.html; *.png; *.jpeg; *.jpg; *.bmp, etc.
- Să elaboreze în mediile și / sau platformele cu cod deschis resurse / proiecte educaționale create în baza unor scenarii individuale sau de grup.

Precondiții

Cursanții trebuie să dețină: cunoștințe de bază din cursul gimnazial / liceal de informatică, abilități inițiale de utilizate ale sistemelor de operare din familia Windows și ale aplicațiilor generice.

Unități de curs

Cultura informației și componentele ei de bază. Identificarea bibliografică a documentelor și aspecte informativ-bibliografice ale studiului științific. IT și societatea. Securitatea, Copyright-ul și Legea. Sisteme de operare și soft-uri de birou. MS Word, MS Excel, MS Access. Traducerea automatizată a textului electronic. WINDOWS 7.0, 8.0-8.1, etc. Programele arhivatoare ZIP și WINRAR.

Prezentări electronice. Prelucrarea și recunoașterea imaginilor. Grafica vectorială. Rețele de Informații. Principiile creării unei Pagini Web. Crearea manualelor electronice. Principiile creării unui manual electronic. Tipologia, aria de acoperire și modalități electronice de creare a publicațiilor WEB 2.0. Medii vizuale pentru elaborare prototipurilor de aplicațiilor educaționale interactive multimedia. Executarea produselor educaționale realizate în mediul Hot Potatoes. Formate de stocare a resurselor educaționale.

Metode și tehnici de predare și învățare

Învățare centrată pe student: predare frontală interactivă; lucrări de laborator; portofolii digitale, proiecte; consultații; învățarea prin cooperare; explicație; dialog profesor-student.

Strategii de evaluare

Evaluare realizată prin diverse metode: practică (verificare și analiza lucrărilor de laborator efectuate la calculator) și în scris; prezentări, portofolii, rapoarte; prezentarea rezultatelor lucrărilor de laborator elaborate în regim de lucru individual (pe Moodle); participarea la discuții, referate.

Evaluarea curentă se bazează pe rezultatele exercițiilor, susținerea lucrărilor de laborator, participarea la discuții în timpul orelor, prezentări orale a unor teme.

Evaluarea finală de examen se realizează printr-o lucrare care cuprinde: exerciții: 50% și / sau probleme de proiectare (aplicative): 50%. Nota finală se constituie din următoarele componente: 40% - lucrarea finală de examen, 60% notele evaluărilor continue.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Burlacu N. TEHNOLOGII INFORMAȚIONALE ÎN INSTRUIRE. Lucrări de laborator”. Chișinău, 2011. Tipografia UPS “Ion Creangă”.
2. Chriac Tatiana, Aplicații generice (suport de curs), Universitatea Pedagogică de Stat ”Ion Creangă” din Chișinău, Teacher Education Review and Update of Curriculum. – Chișinău: Continental Grup, 2014 (F.E.-P. ”Tipografia Centrală”). 128 p. ISBN 978-9975-4361-8-2.
3. Burlacu Natalia, “Sisteme de operare”, PARTEA I, // Universitatea Pedagogică de Stat “Ion Creangă” din Chișinău, Tipografia UPS “Ion Creangă”, Chișinău 2006.
4. Schwartz, Steve. Microsoft Office 2007. Ghid vizual rapid (Word, Excel, PowerPoint, Outlook, OneNote, Publisher). Editura: NICULESCU, 2009. 432 p.
5. Steve Johnson, „Microsoft Windows 7”, Editura: Niculescu, București-2010.

6. Traian Anghel, “Instrumente și resurse WEB pentru profesori”, Editura: All, Colecția: SOFTWARE/HARDWARE, București-2009.

Opțională:

1. Raluca Constantinescu, Ionut Danaïla, „ECDL - Modulul 5. Baze de date - Microsoft Access 2013”. Editura: Euroaptitudini, 2013. 80 p. ISBN: 9789731719283.
2. Raluca Constantinescu, Ionut Danaïla, „Editare de text - Microsoft Word 2013”. Editura: Euroaptitudini, 2013. 80 p. ISBN: 9789731719269.
3. Raluca Constantinescu, Ionut Danaïla, „Prezentari - Microsoft PowerPoint 2013”. Editura: Euroaptitudini, 2013. 80 p. ISBN: 6422734000486.
4. Traian Anghel, “Instrumente WEB 2.0 utilizate în educație”, Editura Albastră, Cluj-Napoca, 2009.
5. Alistair Croll, Sean Power, “Complete Web Monitoring: Watching your visitors, performance, communities, and competitors”, Publisher – O’Reilly Media, 2009.
6. <http://www.winzip.com/downwz.htm>. (Vizitat: 11/10/2016).
7. <http://ziparchiver.hamstersoft.com/>. (Vizitat: 11/10/2016).

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Dreptul și legislația în pedagogia socială
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie, catedra Științe ale Educației
Titular de curs	Ovcerenco Nadejda, dr., conf.univ.
Cadre didactice implicate	
e-mail	elpida_57@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.01.O.006	6	I	I	180	36	144

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Cursul oferă noțiuni introductive cu privire la drept și legislație în domeniul pedagogiei sociale. Parcurgerea cursului va permite studentului: dobândirea cunoștințelor fundamentale privind cadrul legislativ în domeniul protecției sociale; formarea competențelor de a utiliza limbajul juridic specific domeniului în care se formează; formarea deprinderilor de a utiliza textele legale în vigoare în exercitarea profesiei și în scopul promovării intereselor clienților; conștientizarea responsabilităților pedagogilor sociali, dar și a altor persoane implicate în activitățile de prestare a serviciilor sociale.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- ✓ Cunoașterea actelor normative în domeniul pedagogiei sociale;
- ✓ Reproducerea conținutului prevederilor legislative naționale și internaționale în domeniul protecției sociale;
- ✓ Cunoașterea formelor alternative de protecție socială;
- ✓ Operarea cu aparatul terminologic al disciplinei, integrând noțiunile în modele de explicare teoretică a cazurilor de protecție socială;
- ✓ Analiza comparativă a legislației în vigoare privind protecția socială;
- ✓ Recunoașterea formelor și serviciilor de protecție socială;
- ✓ Aplicarea programelor și strategiilor adecvate cazurilor, prevăzute de legislația în vigoare;
- ✓ Cercetarea tendințelor reformelor în domeniul prin prisma proiectelor legislative;
- ✓ Identificarea cazurilor pasibile de protecție socială a minorilor, persoanelor vârstnice și celor cu dizabilități;
- ✓ Edificarea poziției active, implicându-se în tratarea teoretică și legislativă a cazurilor de dificultate a beneficiarilor de servicii sociale.

Finalități de studii

La nivel de cunoaștere:

- ✓ să determine funcțiile dreptului protecției sociale;
- ✓ să evidențieze criteriile de delimitare a dreptului protecției sociale de alte ramuri de drept;
- ✓ să caracterizeze obiectul și metoda de reglementare a dreptului protecției sociale;
- ✓ să determine structura raportului juridic de protecție socială;
- ✓ să distingă subiecții raportului juridic de protecție socială;
- ✓ să determine categoriile de prestații și servicii sociale oferite persoanei sau familiei aflată în dificultate.

La nivel de aplicare:

- ✓ să determine corelația dreptului protecției sociale cu alte ramuri de drept;
- ✓ să clasifice raporturile juridice de protecție socială;
- ✓ să compare asigurarea socială cu asistența socială;
- ✓ să determine esența reformelor realizate în domeniul protecției sociale;
- ✓ să analizeze prevederile legislației naționale și internaționale în domeniul protecției sociale;

- ✓ să aplice date statistice în abordarea diferitor instituții ale dreptului protecției sociale;
- ✓ să argumenteze necesitatea majorării prestațiilor bănești și a calității serviciilor sociale oferite persoanei sau familiei aflată în dificultate.

La nivel de integrare:

- ✓ să argumenteze importanța sistemului de protecție socială;
- ✓ să stabilească rolul dreptului protecției sociale în cadrul sistemului de drept al Republicii Moldova;
- ✓ să estimeze eficiența normelor juridice din domeniul protecției sociale;
- ✓ să evalueze sistemul de prestații și servicii sociale prevăzute de actele normative interne;
- ✓ să formuleze propuneri de modificare a legislației Republicii Moldova în vederea compatibilizării ei cu prevederile actelor internaționale;
- ✓ să elaboreze strategii și programe menite să îmbunătățească sistemul de protecție socială;
- ✓ să influențeze, prin intermediul comunicărilor asupra procesului de legiferare în domeniul protecției sociale;
- ✓ să determine perspectivele de dezvoltare a dreptului protecției sociale în Republica Moldova.

Precondiții

Cunoștințe din domeniul științelor socioumane: conceptul de drept, lege, nevoii sociale, servicii sociale, sistem, securitate socială, protecție socială, asigurări sociale, beneficiarii de servicii sociale, indemnizații, persoane vârstnice, persoane cu dezabilități, tutelă, minor, reprezentant legal.

Unități de curs

1. Protecția socială: aspecte generale
2. *Cultura juridică și pedagogia socială*
3. Elemente de drept în pedagogia socială
4. Constituția – fundamentul dreptului pozitiv
5. Sistemul dreptului protecției sociale
6. Principiile dreptului protecției sociale
7. Elaborarea normelor juridice și tehnica juridică normativă
8. Izvoarele formale ale dreptului și dreptului protecției sociale
9. Acțiunea norme juridice în timp și în spațiu asupra persoanelor
10. Raporturile juridice de protecție socială
11. Stagiul de cotizare
12. Pensia pentru limită de vârstă
13. Pensia de urmaș
14. Pensiile pentru unele categorii de cetățeni (pensiile pentru vechime în muncă)
15. Stabilirea, calcularea, recalcularea, indexarea și plata pensiei
16. Prestațiile de asigurări sociale acordate în caz de incapacitate de muncă
17. Cadrul legal al prestațiilor de asigurări sociale acordate în caz de incapacitate de muncă
18. Caracteristica indemnizațiilor acordate familiilor cu copii
19. Reglementări juridice privind protecția socială a șomerilor
20. Alocațiile sociale de stat. caracteristica tipurilor de alocații
21. Noțiunea, clasificarea și caracterizarea compensațiilor
22. Reglementarea juridică a ajutoarelor bănești și a prestațiilor de altă natură
23. Parteneriatul public-privat în acordarea serviciilor sociale

Strategii de predare și învățare

Expunere-prelegere asistată de calculator cu expunerea conținuturilor cursului în format Power Point; exemplificări; întrebări de evaluare pe parcurs; explicații; problematizări; ilustrări cu materiale video sau printate referitoare la acțiuni/programe comunitare de succes; discuții pe baza acestor prezentări, precum și pe baza literaturii de specialitate studiate; portofoliul.

Strategii de evaluare

Evaluarea curentă se bazează pe aprecierea gradului și a calității de participare intelectuală a studenților în cadrul seminariilor. Două probe de evaluare obligatorii:
Evaluare 1.: test de verificare a nivelului de cunoaștere;

Evaluare 2: proiect educațional (nivel de aplicare - integrare a cunoștințelor).

Rezultatele evaluării curente constituie 60 % din cota notei finale. Evaluarea finală – examen oral. Nota de la examen va constitui 40 % din cota notei finale.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Atanasiu Alexandru, Dreptul securității sociale, București, 1996.
2. Barac L., Elemente de teoria dreptului, Ed. C.H.Beck, București, 2009.
3. Romandaș N., Dreptul protecției sociale, Chișinău, Universitas, 2001.
4. Romandaș N., Proca L., Dreptul protecției sociale, Chișinău, Foxtrot SRL, 2011.
5. Țop D., Dicționar de dreptul securității sociale, Ed. Rosetti, București, 2006.
6. Țiclea Alexandru, Constantin Tufan, Dreptul securității sociale, București, 2005.

Opțională:

1. Abraham P., Legislație în domeniul asistenței sociale, Note de curs, Ed. Național, București, 2000.
2. Balahur D., Protecția drepturilor copilului ca principiu al asistenței sociale, București: ALL BECK, 2001.
3. Bulgaru M., Aspecte teoretice și practice ale asistenței sociale, Chișinău: CE USM, 2003.
4. Bulgaru M., Dilion M., Concepte fundamentale ale asistenței sociale, Chișinău, USM, 2000.
5. Bocancea C., Neamțu G., Elemente de asistență socială, Iași: Polirom, 1999.
6. Gribincea T., Mesagerul Ministerului Sănătății și Protecției Sociale a Republicii Moldova, nr. 7, 2005.
7. Voicu C., Teoria generală a dreptului, Ed. Național, București, 2004.
7. Буянова, М. О., Кобзева, С. И., Кондратьева, З. А. Право социального обеспечения. Учебник. Москва, КНОРУС, 2004.
8. Галаганов, В. П. Право социального обеспечения. Москва, Академия, 2004.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	I, licență
Denumirea cursului	Protecția civilă
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie, catedra PP
Titular de curs	Palancean Ecaterina, lector superior
Cadre didactice implicate	Boțan Aliona, lector universitar catedra Pedagogie Preșcolară
e-mail	

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
G.02.O.007	-	I	I	60	12	48

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Disciplina Protecția civilă prezintă o parte integră a procesului instructiv-educativ și vine să completeze cunoștințele și deprinderile practice ale studenților pentru Protecția Civilă, vizate de noile orientări și principii de organizare ale protecției populației bunurilor materiale și valorilor culturale în situații excepționale posibile pe teritoriul Republicii Moldova

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- **Competențe gnosiologice:** cunoașterea convențiilor internaționale și legislației Republicii Moldova referitor la Protecția Civilă, misiunilor Protecției Civile, drepturilor și obligațiilor cetățenilor în domeniul Protecției Civile; definirea noțiunilor de Protecție Civilă, situație excepțională; determinarea caracteristicii situațiilor excepționale, urmărilor calamităților naturale, avariilor, catastrofelor etc.
- **Competențe praxiologice:** vizează capacitatea studenților de a fundamenta cunoștințele; efectuarea corectă a bandajelor; simularea acțiunilor de protecție în diverse situații excepționale.
- **Competențe de cercetare:** identificarea acțiunii populației în situațiile excepționale; efectuarea crearea mijloacelor de protecție; determine scopurile și prognozarea rezultatelor așteptate în cadrul diverselor situații excepționale; crearea deprinderilor de acordare a primului ajutor în cazul situațiilor excepționale.

Finalități de studii realizate la finele cursului

La finele cursului studenții vor fi capabili:

- Să relateze despre situațiile excepționale posibile pe teritoriul Republicii Moldova;
- Să generalizeze urmările calamităților naturale, avariilor, catastrofelor etc;
- Să respecte regulile de comportare în zonele focarelor epidemice, contaminări chimice și radioactive;
- Să utilizeze corect mijloacele individuale de protecție;
- Să posede deprinderi de acordare a primului ajutor medical sinestraților;
- Să prognozeze și să evite în măsura posibilităților crearea unor situații excepționale;
- Să decidă operativ cum să acționeze în anumite situații excepționale;

Să proiecteze volumul de lucru pentru salvare-deblocare și a altor acțiuni de localizare și lichidare a urmărilor situațiilor excepționale.

Precondiții

Pentru realizarea obiectivelor puse studenții trebuie să posede cunoștințe din cursurile preuniversitare Geografia, Anatomia omului, Protecția Civilă, Fizica și Chimia.

Unități de curs

Organizarea, structura și misiunile Protecției Civile în Republica Moldova. Scurt istoric al Protecției Civile. Situații excepționale în Republica Moldova. Urmările calamităților naturale și catastrofelor. Principii de organizare și efectuare a

acțiunilor în vederea asigurării protecției populației și proprietății în situații excepționale. Arma nucleară, avariile cu caracter tehnogenic – efectele produse asupra oamenilor. Utilizarea mijloacelor de protecție în situații excepționale. Aparataj de cercetare radioactivă și chimică. Principii de organizare ale măsurilor de salvare – deblocare în focarele situațiilor excepționale. Traumatismele și maladiile ca consecințe ale situațiilor excepționale. Clasificarea traumatismelor. Clasificarea plăgilor și acordarea primului ajutor medical. Primul ajutor medical de importanță vitală. Arsurile, degerăturile, electrocutarea, înecul și primul ajutor medical. Moartea clinică și etapele de reanimare. Focarele epidemice și combaterea maladiilor infecțioase. Efectele produse asupra oamenilor de factorii distructivi ai armei nucleare și avariilor cu caracter tehnogenic. Forme, metode de organizare și instruire la Protecția Civilă în instituțiile de învățământ și unitățile economice naționale.

Metode și tehnici de predare și învățare

Explicația, modelarea, demonstrația, observația, predarea reciprocă.

Strategii de evaluare

Evaluarea curentă: calitatea participării studenților în cadrul orelor prelegeri și seminarii (discuții, dezbateri); simularea unei activități de salvare; posedarea unor manopere medicale de acordare a primului ajutor medical sinistraților, lucrare de control în formă scrisă.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Legea Republicii Moldova „Cu privire la Protecția Civilă” din 09.11.1994
2. Culegere de lecții privind pregătirea în domeniul protecției civile. București, 1993
3. Programul de pregătire pentru Apărarea Civilă a statelor majore, comisiilor, formațiunilor, populației. București, 1993
4. Zepca V. Protecția populației în caz de dezastre. Chișinău, 2002
5. Șubin E. Apărarea civilă. – Moscova, 1991

Opțională:

1. Buletinul apărării civile nr.1 – București, 1993
2. Buletinul apărării civile nr.2 – București, 1992
3. Programa de instruire a studenților la Protecția Civilă în instituțiile de învățământ superior în Republica Moldova. Kiev, 1995
4. Programa de instruire a studenților la Protecția Civilă în instituțiile de învățământ superior. Moscova, 1990

Anul I, sem. II

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Teoria și metodologia pedagogiei sociale
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie, catedra Științe ale educației
Titular de curs	Davidescu Elena, lector superior
Cadre didactice implicate	-
e-mail	davidescue@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
F.02.O.008	6	I	II	180	36	144

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Teoria și metodologia pedagogiei sociale reprezintă un curs fundamental, important în formarea profesională a pedagogilor sociali. Pornind de la ideea că pregătirea profesională a pedagogului social necesită o formare interdisciplinară (pedagogie, psihologie și asistență socială), necesitatea cunoașterii serviciilor psihopedagogice și sociale adresate unor categorii de educați (beneficiari) – persoane aflate în dificultate, este inevitabilă. De obicei, beneficiarul pedagogului social se confruntă cu o serie de probleme/nevoi cărora nu le pot face față și care ajung adesea în situații de disconfort, inadaptare, izolare, marginalizare sau chiar excludere socială. Acest curs implică prezentarea aspectelor practice ale intervenției pedagogului social în domeniul socio-educational. În baza cunoștințelor asimilate, studenții vor avea posibilitatea să cunoască principalele metode, tehnici și procedee de lucru aplicate pentru acordarea asistenței socio-educationale.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- definirea conceptelor-cheie ale cursului;
- descrierea modelelor de rezolvare a problemelor sociale;
- evaluarea situației de risc ale copilului;
- proiectarea activităților privind dezvoltarea abilităților parentale;
- formarea competențelor profesionale necesare educatorului social.

Finalități de studii

- să cunoască obiectul de studiu al cursului;
- să explice teoriile sociologice aplicate în domeniul educațional;
- să descrie factorii implicați în dezvoltarea personalității umane;
- să relateze despre activitatea pedagogului social în sprijinirea familiei;
- să argumenteze specificul aplicării metodelor social-pedagogice cu copiii cu deficiențe în dezvoltare;
- să aplice strategii de activitate cu copiii aflați în situații de risc;
- să elaboreze obiective operaționale pentru activitățile socio-pedagogice;
- să implementeze în practică modele social-pedagogice de influență;
- să elaboreze Harta conceptuală ale tipurilor de socializare;
- să elaboreze strategii de socializare a copiilor cu dizabilități în Centrele de Plasament;
- să descrie aspectele pedagogice privind socializarea omului la diferite etape ale vieții;
- să identifice dificultățile, riscurile familiei și necesitățile copilului;
- să argumenteze rolul politicilor educaționale în rezolvarea situațiilor de risc;
- să analizeze elementele unei situații de criză;

- să explice factorii declanșatori și simptomele unei crize;
- să exemplifice situații de criză din viața unei persoane;
- să identifice strategii de intervenție în situații de criză.
- să proiecteze activități curente destinate copiilor și tinerilor;
- să elaboreze proiecte educaționale pentru soluționarea problemelor tinerilor;
- să ilustreze posibilități de angajare în câmpul muncii a tinerilor șomeri;
- să propună strategii de integrare profesională a tinerilor.

Precondiții

Inițiere în cariera profesională, Psihologia generală, Teoria și metodologia instruirii – discipline studiate în semestrul I. Studenții trebuie să cunoască metode de învățare eficientă, să utilizeze strategii de comunicare eficientă.

Repartizarea orelor de curs

1. Procesul educativ și educația permanentă
2. Socializarea ca fenomen social-pedagogic
3. Învățarea socială: esență și particularități
4. Familia ca obiect de investigație și intervenție socio-educatională
5. Copilul în situații de risc și defavorizarea socială
6. Domenii și forme de sprijin ale familiei
7. Investigație și intervenție în asistența educativă individualizată
8. Pedagogia socială ca proces social-pedagogic
9. Modelul de rezolvare a problemelor
10. Strategii de intervenție în situații de criză
11. Situațiile de criză educațională în clasa de elevi
12. Metodologia proiectării activităților educaționale

Strategii de evaluare

Prezentări, lucrul în perechi, brainstormingul, explicația, exerciții, argumentarea, demonstrația, metafora terapeutică, Gîndește - Perechi - Răspunde, asocieri libere, curs-prelegere, dezbateri, documentarea bibliografică, jocuri de rol, vizite la centre de îngrijire a bătrânilor, vizionarea filmelor tematice (situații problemă), concurs, brainstorming, proiect individual, metode interactive de grup, studiu de caz, masa rotundă.

Evaluarea curentă (formativă) și finală:

- *evaluare formativă* – punctaj acumulat în cadrul activităților didactice: probe obligatorii (teste docimologice)
- *evaluare finală*: Examen.

Examen oral – 60%, evaluările curente – 40%.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Acriș C., Crenguța-Dumitru A. Pedagogie socială aplicată, București: Editura Cartea Universitară, 2005, 372 p.
2. Albu A. Asistența psihopedagogică și medicală a copilului deficient fizic, Iași: Polirom, 2000
3. Băban A. Consiliere educațională, Cluj-Napoca, 2001
4. Cozărescu M. Pedagogia curativă, București, Ed. Universității din București, 2005, 171 p.
5. Cozărescu M. Pedagogia socială de la teorie la practică, București, Ed. Universității din București, 2012, 251 p.
6. Cozărescu M. Să-i ajutăm să învețe. Asistarea activității de învățare și studiul individual, București, Ed. Universității din București, 2005, 190 p.
7. Danii A., Racu A., Intervenția psihopedagogică în școala incluzivă, Chișinău: Univers Pedagogic, 2007
8. Mihăiță D., Dumitru A., Cozărescu M. Pedagogie socială. Caiet documentar, București: Societatea Știință și Tehnică, 2000, 135 p.
9. Neacșu I. Pedagogie socială. Valori, comportamente, experiențe, strategii, București, Ed. Universității din București, 2010, 376 p.

10. Stratan V. Asistența socială a persoanelor aflate în dificultate, Chișinău, 2002
11. Ulrich N. Managementul clasei de elevi - învățarea prin cooperare, București: Editura Corint, 2000
12. Vrașmaș E. Intervenția socio-educatională ca sprijin pentru părinți, București: Ed. Aramis, 2008
13. Yin R. Studiul de caz. Designul, colectarea și analiza datelor, Iași: Polirom, 2005
14. Zamfir C., Stănescu S. Enciclopedia dezvoltării sociale, Iași: Polirom, 2007

Opțională:

15. Asistența socială. Studii și aplicații, Iași: Polirom, 2005
16. Bulgaru M., Asistența socială, fundamente teoretice și practice, Chișinău: CEP USM, 2009
17. Irimescu G, Asistența socială a familiei și copilului, Iași: Polirom, 2003
18. Olărescu V. Reținere în dezvoltarea psihică, Chișinău: , 1999
19. Pânișoară, Ion-Ovidiu, Motivarea eficientă - ghid practic, Editura Polirom, Iași, 2005
20. Sandu Dumitru, Dezvoltare comunitară: Cercetare Practică Ideologie, Editura Polirom, Iași, 2005
21. Sandu Dumitru, Practica dezvoltării comunitare, Ed. Polirom, Iași, 2007
22. Stănciulescu, Elisabeta, Teorii sociologice ale educației, Editura Polirom, Iași, 1996
23. Tomșa, Gheorghe, Consilierea și orientarea în școală, Casa de Editură și Presă Viața Românească, București, 1999
24. Zamfir Cătălin, Stănescu Simona, Enciclopedia dezvoltării sociale, Ed. Polirom, Iași, 2007
25. Zani Bruna, Palmonari August, Manual de psihologia comunității, Editura Polirom, Iași, 2003
26. Soțialinaia pedagogika. Curs lecții. Uceb. Posobie pod. Red. M. A. Galaguzovoi, Moscva, 2003.

Denumirea Universității	Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă”
Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	I (licență).
Denumirea cursului	Psihologia dezvoltării
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Facultatea de Psihologie, Catedra de Psihologie
Titular de curs	Jelescu Petru, dr. hab., prof. univ.
Cadre didactice implicate	Jelescu Petru, dr. hab., prof. univ.
e-mail	jelescupetru@yahoo.com

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
F.02.O.009	3	I	II	90	18	72

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Psihologia dezvoltării se înscrie reușit printre disciplinele fundamentale de studiu în cadrul programului respectiv. Ea urmează după psihologia generală și se sprijină pe aceasta. Psihologia dezvoltării stă la baza formării competențelor cadrelor didactice în domeniul învățământului primar prin studierea, însușirea și aplicarea în procesul educațional a legităților dezvoltării psihice, formării personalității, relațiilor interpersonale în ontogeneză, a particularităților psihologice de vârstă și individuale, a rolului forțelor motrice, factorilor dezvoltării, a crizelor, accelerării, neoformațiunilor, perioadelor senzitive, situațiilor sociale, activității primordiale, zonei proxime ș.a. în dezvoltarea psihică și formarea personalității, a relațiilor interpersonale în plan de vârstă. În acest sens, psihologia dezvoltării corelează optimal atât pe verticală cât și pe orizontală cu celelalte cursuri din program - psihologia generală, pedagogia, didacticele particulare etc., cât și cu stagiile de practică pedagogică și de licență.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

Competențe de cunoaștere și înțelegere: cunoașterea, înțelegerea și identificarea esenței dezvoltării psihice, formării personalității, relațiilor interpersonale în ontogeneză, a particularităților psihologice de vârstă și individuale, a rolului forțelor motrice, factorilor, crizelor, accelerării, neoformațiunilor, perioadelor senzitive, situațiilor sociale, activității primordiale, zonei proxime etc. în dezvoltarea psihică și formarea personalității, a relațiilor interpersonale în plan de vârstă.

Competențe de aplicare a cunoștințelor și înțelegerii: utilizarea cunoștințelor asimilate, a deprinderilor, abilităților și atitudinilor formate, a metodelor și tehnicilor de cercetare psihologică însușite la psihologia dezvoltării în practica instruirii și educației, în studierea dezvoltării psihice, formării personalității, relațiilor interpersonale în ontogeneză, în studierea particularităților psihologice de vârstă și individuale, în investigarea rolului factorilor dezvoltării psihice, a forțelor motrice, crizelor, accelerării, neoformațiunilor, perioadelor senzitive, situațiilor sociale, a activității primordiale, zonei proxime etc. în dezvoltarea psihică și formarea personalității, a relațiilor interpersonale în plan ontogenetic, cât și în reglarea comportamentului propriu și a celor din jur.

Competențe de raționare și decizie: operarea corectă cu noțiuni din psihologia dezvoltării, cu legi privind dezvoltarea psihică, formarea personalității, relațiile interpersonale în ontogeneză, particularitățile psihologice de vârstă și individuale, rolul forțelor motrice, a factorilor, crizelor, accelerării, neoformațiunilor, perioadelor senzitive, situațiilor sociale, activității primordiale, zonei proxime etc. în dezvoltarea psihică și formarea personalității, a relațiilor interpersonale la acea sau altă vârstă; construirea logică a raționamentelor respective; enunțarea adecvată a deciziilor corespunzătoare.

Competențe de comunicare a cunoștințelor și a înțelegerii: formularea justă a gândurilor, ideilor privind dezvoltarea psihică și formarea personalității în ontogeneză, a relațiilor interpersonale în cadrul vârstei date; transmiterea exactă a informațiilor respective; receptarea adecvată a mesajului psihologic corespunzător; schimbul pertinent de informații cu privire la dezvoltarea psihică și formarea personalității.

Competențe de dezvoltare profesională continuă: Formarea necesității de îmbogățire permanentă a arsenalului de cunoștințe în domeniul psihologiei dezvoltării; formarea unor deprinderi și abilități de lucru utile pentru viitor cu privire la psihologia dezvoltării; formarea obișnuinței de desăvârșire continuă a cunoștințelor, deprinderilor, abilităților, atitudinilor –

competențelor – în domeniul psihologiei dezvoltării.

Finalități de studii

Dezvoltarea cunoștințelor și înțelegerii: să identifice just obiectul și structura psihologiei dezvoltării; să explice corect categoriile ei; să cunoască, să definească și să explice adecvat legitățile apariției și dezvoltării psihicului în ontogeneză; să cunoască și să distingă precis particularităților psihologice de vârstă și individuale;

Aplicarea cunoștințelor și a conștientizării: să folosească adecvat metodele și tehnicile psihologiei dezvoltării în studierea particularităților psihologice de vârstă și individuale; să utilizeze corect cunoștințele asimilate, deprinderilor și abilităților formate în practica instruirii și educației, în viața cotidiană, în cunoașterea și reglarea comportamentului propriu și a celor din jur.

Capacități de raționare și decizie: să opereze exact cu noțiunile din psihologia dezvoltării; să formuleze în conștiință de cauză judecățile privind dezvoltarea psihică, formarea personalității, relațiile interpersonale în ontogeneză, particularitățile psihologice de vârstă și individuale, rolul forțelor motrice, a factorilor dezvoltării psihice, crizelor, accelerării, neoformațiunilor, perioadelor senzitive, situațiilor sociale, activității primordiale, zonei proxime etc. în dezvoltarea psihică și formarea personalității, a relațiilor interpersonale la vârsta dată; să construiască exact raționamentele respective; să exprime adecvat deciziile corespunzătoare.

Comunicarea cunoștințelor și a înțelegerii: să formuleze corect gândurile, ideile cu referire la psihologia dezvoltării; să transmită exact informațiile privind psihologia dezvoltării; să recepționeze adecvat mesajele, schimbul de informații în ceea ce privește psihologia dezvoltării.

Capacități de dezvoltarea profesională continuă: să dea dovadă de independență în îmbogățirea permanentă a arsenalului de cunoștințe în domeniul psihologiei dezvoltării; să-și formeze de sine stătător și să posede noi deprinderi și abilități în acest domeniu; să dispună de noi competențe în această ramură a psihologiei; să-și desăvârșească permanent cunoștințele, deprinderile, abilitățile, atitudinile – competențele - în domeniul psihologiei dezvoltării.

Precondiții

Pentru a înțelege și însuși optimal cursul „Psihologia dezvoltării”, studenții trebuie să posede cunoștințe din psihologia generală, cât și din anatomia și fiziologia omului la diferite vârste. Ei trebuie să dețină informații despre genetica umană, ADN, ARN, biocurenți, unde de lumină, unde sonore, drepturi, obligații, despre media aritmetică, calcularea procentelor, construirea graficului ș.a., pe care psihologia dezvoltării se bazează ca disciplină de studiu, cunoașterea limbii de instruire, operaționalizarea terminilor în domeniul psihologiei generale, anatomiei și fiziologie omului la diferite vârste, formarea deprinderilor de muncă intelectuală (a capacității de a elabora un referat, de a căuta și rezuma sursele bibliografice, de organizare independentă a activității de învățare ș.a.).

Unități de curs

- Tema 1. Psihologia dezvoltării ca știință.
- Tema 2. Bazele conceptuale ale psihologiei dezvoltării
- Tema 3. Dezvoltarea psihică a nou-născutului
- Tema 4. Dezvolarea psihică a pruncului
- Tema 5. Dezvolarea psihică a copilului de vârstă timpurie
- Tema 6. Dezvolarea psihică a copilului de vârstă preșcolară
- Tema 7. Dezvolarea psihică a copilului de vârstă școlară mică
- Tema 8. Dezvolarea psihică a preadolescentului
- Tema 9. Dezvolarea psihică a adolescentului
- Tema 10. Dezvolarea psihică a tînărului
- Tema 11. Dezvolarea psihică a maturului
- Tema 12. Particularitățile psihologice ale omului bătrîn

Strategii de predare & învățare

Ținând cont de principiul interacțiunii active profesor – student, de caracterul materiei de studiu, de caz, situație etc., vor fi aplicate: expunerea euristică, conversația, demonstrația, modelarea, algoritmizarea, problematizarea, descoperirea, studiul de caz, cooperarea, simularea, asaltul de idei, exercițiul, experimentarea, consultația, referatul, extemporalul, prelegerea clasică, masa rotundă, seminarul interogativ, proiectul ș.a.

Strategii de evaluare

Evaluarea curentă:

Testarea orală și rezolvarea problemelor la seminarii. Testarea în scris la lucrările de control, de laborator. Proba I de evaluare curentă. Proba II de evaluare curentă, Portofoliul cu prezentarea de către student a lucrărilor de control scrise, de laborator, a notițelor și conspectelor. (60 % din nota finală).

Evaluarea finală de examen: Testarea orală la subiectele din psihologia dezvoltării. Portofoliul cu prezentarea de către student a lucrărilor de laborator, de control și a referatului, executate pe parcursul semestrului II. (40 % din nota finală).

Bibliografie

Obligatorie:

1. Birch A. Psihologia dezvoltării. București, 2000.
2. Golu F. Psihologia dezvoltării umane. București, 2010.
3. Jelescu P. Lucrări de laborator la psihologia dezvoltării. Chișinău, 2002.
4. Muntean A. Psihologia dezvoltării umane. Iași, 2010.
5. Psihologia dezvoltării. Psihologia pedagogică. I. Racu, C. Perjan, P. Jelescu ș.a. Chișinău, 2007.
6. Racu Ig., Racu Iu. Psihologia dezvoltării. Chișinău, 2007.
7. Șchiopu U., Verza E. Psihologia vîrstelor: ciclurile vieții. București, 1997.

Opțională:

8. Donica E., Vîrlan M. Activitatea psihologului cu copii de vîrstă preșcolară și școlară mică. Chișinău, 2005.
9. Elemente de cercetare la psihologia generală și a copilului în cadrul practicii pedagogice continue. Aautori P. Jelescu, R. Jelescu. Chișinău, 1988.
10. Elkonin D. Psihologia jocului. București, 1980.
11. Harwood R. Psihologia copilului. Iași, 2010.
12. Jelescu P. Geneza negării la copii în perioada preverbală. Chișinău, 1999.
13. Jelescu P., Jelescu R. Ești gata pentru școală? Probe de verificare și exersare. Chișinău, 2005.
14. Jelescu P., Jelescu R. Valorificarea și exersarea experienței afective la copii de vîrstă preșcolară mare și școlară mică. Chișinău, 2004.
15. Psihologia vîrstelor și pedagogică. Red. V. Vlas. Chișinău, 1992.
16. Trofăilă L. Psihologia dezvoltării. Chișinău, 2007.
17. Ștefanț D., Jelescu P. Preadolescenții. Chișinău, 2014.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	I
Denumirea cursului	Didactica generală
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie/ Catedra Științe ale Educației
Titular de curs	Simcenco Irina dr., lect. univ.
Cadre didactice implicate	-
e-mail	

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
F.02.O.010	3	I	II	90	18	72

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Cursul abordează problemele fundamentale ale didacticii, precum și unele probleme pedagogice complementare de interes major. La acest curs studenții vor studia componentele ideatice de bază ale teoriei și metodologiei instruirii. Aceste componente sunt: problematica și dimensiunile procesului de învățământ, sistemul de învățământ, principiile didactice, finalitățile micro-structurale, conținuturile procesului de învățământ, tehnologia didactică, strategia didactică, metode de învățământ, mijloace didactice, proiectarea și evaluarea activității didactice.

Cunoașterea și aplicarea datelor ce constituie conținutul cursului oferă posibilitatea manifestării inițiativei pedagogice ideatice și practice a viitorilor profesori.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- definirea termenilor de bază ai teoriei și metodologiei instruirii;
- studierea metodologiei realizării procesului de învățământ;
- utilizarea / îmbinarea eficientă a diverselor metode didactice în proiectarea / realizarea / evaluarea activităților didactice;
- proiectarea / realizarea / evaluarea activităților didactice;
- implementarea cunoștințelor teoretice în abordarea creativă a actului educațional.

Finalități de studii

- să prezinte un scurt istoric al didacticii ca teorie generală a procesului de învățământ;
- să analizeze caracteristicile de bază ale procesului de învățământ;
- să definească conceptele pedagogice: *didactica*, *proces de învățământ*, *sistem de învățământ*;
- să explice relația dintre predare-învățare-evaluare, ca laturi ale procesului de învățământ;
- să explice și să prezinte schematic structura sistemului de învățământ din R. Moldova;
- să definească conceptele: *normativitate didactică*, *principiu didactic*;
- să descrie funcțiile principiilor didactice;
- să furnizeze exemple concrete de aplicare în practică a fiecărui principiu didactic studiat;
- să definească *noțiunea de finalitate microstructurală*;
- să formuleze corect, după algoritmul prezentat obiectivele operaționale pentru o lecție;
- să definească corect noțiunea *conținuturile procesului de învățământ*;
- să elaboreze o strategie didactică adecvată unei situații instructiv-educative concrete;
- să definească corect conceptul de *proiectare didactică*;
- să proiecteze o activitate didactică în baza materialului studiat.

Precondiții

Discipline studiate anterior: Fundamentele științelor educației, Cultura comunicării, Psihologia generală, Inițiere în carieră profesională. De asemenea studenții trebuie să posede cunoștințe generale și să explice semnificația termenilor: lecție, clasă, orar, profesor, elev, diriginte, repaus, notă, etc.

Unități de conținut

1. Proiectarea și dimensiunile procesului de învățămînt
2. Sistemul de învățămînt
3. Principiile didactice
4. Finalitățile microstructurale
5. Conținuturile procesului de învățămînt
6. Tehnologia didactică.Strategia didactică
7. Metode de învățămînt
8. Mijloace de învățămînt
9. Proiectarea și evaluarea activității didactice

Strategii de evaluare

Calitatea participării studenților în cadrul orelor practice: discuții dezbateri, răspunsuri orale, elaborarea și susținerea proiectului unei lecții, consultarea surselor bibliografice de bază, sumarizarea celor două probe obligatorii: 1-test, 2-proiectul didactic al unei lecții; evaluare finală-examen.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Cerghit I. Metode de învățămînt. București, 2006.
2. Chiș V. Provocările pedagogiei contemporane. Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2002.
3. Cristea S. Fundamentele științelor educației. Litera Educațional. București, 2010
4. Jinga I., Istrate E. Manual de pedagogie. ALL, București, 2008.
5. Negreț-Dobridor I., Pânișoară I.O. Știința învățării. De la teorie la practică. Polirom, 2005.
6. Negură I., Papuc L., Pâslaru VI. Curriculum psihopedagogic universitar de bază. Chișinău, 2000.
7. Papuc L., Cojocaru M., Sadovei L. Teoria și metodologia instruirii. Suport de curs. Chișinău, 2006.
8. Romiță B.I. Instruirea școlară. Perspective teoretice și aplicative. Polirom, 2008

Opțională:

1. Antonesei, L. O introducere în pedagogie. Dimensiuni axiologice și transdisciplinare ale educației. Iași: Polirom, 2002.
2. Cozma, T. O nouă provocare pentru educație: interculturalitatea. Iași: Polirom, 2002.
3. Cristea G. Pedagogie generală. București: Editura Didactică și pedagogică, 2002.
4. Educația centrată pe cel ce învață. Ghid metodologic, CEP USM, Chișinău, 2009.
5. Papuc L. Epistemologia și praxiologia curriculumului pedagogic universitar. Studiu monografic, Chișinău, 2005.
6. Păun, E., Potolea D. (coord.) Pedagogie. Fundamentări teoretice și demersuri aplicative. Iași: Polirom, 2002.
7. www.edu.md

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Metode și tehnici în pedagogia socială
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Catedra Științe ale Educației
Titular de curs	Ina Moraru
Cadre didactice implicate	Stratan N.
e-mail	

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.02.O.011	5	I	II	150	30	120

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii
Disciplina face parte din lista cursurilor de bază, care sunt studiate la anul I. În acest context obiectivul de bază este cunoașterea metodelor și tehnicilor de lucru în domeniul pedagogiei sociale, pentru o eficientă aplicare în activitatea teoretico-practică de mai departe.
Competențe dezvoltate în cadrul cursului
- definirea metodelor aplicate în pedagogia socială; - disciplinare a comportamentului comunicativ; - identificare a surselor problemelor sociale; - aplicarea metodelor în vederea diminuării problemelor sociale;
Finalități de studii
• să cunoască metodele și tehnicile de lucru în pedagogia socială; • să identifice metodele și tehnicile în funcție de problema socială determinată; • să elaboreze/prezinte public un discurs/referat vizînd metodele și tehnicile în pedagogia socială; • să compare metodele aplicate în pedagogia socială; • să respecte principiile etice în aplicarea metodelor și tehnicilor din pedagogia socială; • să argumenteze implimentarea metodelor în pedagogia socială; • să defînească conceptele de bază utile pentru analiza fenomenelor sociale; • să determine problemele fundamentale de ordin social în activitatea profesională; • să elaboreze strategii de aplicare a metodelor sociale întru depășirea problemelor apărute;
Precondiții
Studenții trebuie să cunoască teoriile psihologice și pedagogice cu referire la dezvoltarea personalității, principiile generale ale educației, metodologia educației, formele educației, particularitățile de vîrstă și individuale; să elaboreze strategii de autoeducație și comunicare pedagogică cu feed-back optim în context social.
Unități de conținut

1. Conținutul asistenței individualizate – metode și tehnici.
2. Elemente de investigare și intervenție în pedagogia socială.
3. Expetiza socială a și principii de rezolvare a problemelor.
4. Ancheta și diagnoza socială
5. Studiul de caz și cartea vieții
6. Istoricul social și ciclul de viața familială
7. Genograma și ecomapa
8. Observarea și interviul social
9. Evaluarea sprijinului social și redefinirea.
10. Consilierea și ascultarea activă.
11. Terapia familială și sculptura familială.
12. Metode și tehnici aplicate în diverse situații sociale.
13. Generalizare

Bibliografie

Obligatorie:

1. Bocancea C.; Neamțu G. Elemente de asistență socială. Iași: Polirom, 1999. 296p.
2. Bulgaru M.; Dilion M. Concepte fundamentale ale asistenței sociale. Chișinău: USM, 2000. 316p.
3. Cojocaru S.; Cojocaru D. Managementul de caz în protecția copilului. Evaluarea serviciilor și practicilor din România. Iași: Polirom, 2008. 304p.
4. Hartman H. Psihologia Eu-lui și problemele adaptării. București: All, 1939. 289 p....

Opțională:

1. Howe D. Introducere în teoria asistenței sociale. Importanța aplicării teoriei în practică. București: UNICEF, 2001. 197p.
2. Iluț P. Abordarea calitativă a socioumanului. Iași: Polirom, 2001. 345 p.
3. Iluț P. Sociopsihologia și antropologia familiei. Iași: Polirom, 2005. 317p.
4. Krosgrud K.; O`Melia M.; DuBois B. Practica asistenței sociale. Abordarea participativa. Iași: Polirom, 2006. 624 p.
5. Neamțu G. Tratat de asistență socială, Iași: Polirom, 2004. 1024p.
6. Stănculescu E. Sociologia educației familiale. Vol I.; Vol. II. Iași: Polirom, 1997. 280p.
7. Zamfir C.; Stoica L. O nouă povocare: dezvoltarea socială. Iași: Polirom, 2006. 368p.
8. Zamfir C.; Stanescu S. Enciclopedia dezvoltării sociale. Iași: Polirom, 2007. 664p.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Pedagogia preventivă și corecțională
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Catedra Științe ale Educației
Titular de curs	Țărnă Ecaterina, doctor în pedagogie, conferențiar universitar
Cadre didactice implicate	-
e-mail	ec.tarna@gmail.com

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.02.O.012	3	1	1	180	36	144

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Cursul *Pedagogia preventivă și corecțională* se axează, fără îndoială, pe aceleași principii ale pedagogiei generale, doar că își consolidează acțiunea pe *educare-prevenire-corecție* și pe o serie de principii cu caracter specific. Noile tendințe în dezvoltarea și modernizarea educației impun necesitatea elaborării materialelor-suport pentru asigurarea metodologică a procesului de incluziune școlară a copiilor cu creințe educaționale speciale în învățământul general. Această disciplină oferă o alternativă educațională și reprezintă o manifestare a progreselor în democratizarea învățământului contemporan, ilustrat prin declarații generale de tipul: *societate deschisă, școală incluzivă, educație pentru toți* etc. De asemenea, pentru a circumscrie corect acest domeniu al pedagogiei este important să definim și să înțelegem termeni ca: *deficiență, incapacitate, handicap, cerință educativă specială, educație specială, prevenire, corecție, reabilitare, recuperare, educație și școală incluzivă, normalizare, normalitate și anormalitate*.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- Precizarea cadrului conceptual-metodologic (obiect de studiu și relații interdisciplinare, concepte de bază, clasificarea deficiențelor, incapacităților, handicapurilor, finalități teoretice și practice, cerințe deontologice etc.);
- Prezentarea analitică, descriptivă, comparativă și etiologică a diferitelor categorii de elevi cu cerințe speciale;
- Identificarea criteriilor de clasificare pe nivele/grade/trepte a tulburărilor de comportament;
- Stabilirea scopurilor, metodelor și mijloacelor de prevenire/corectare pentru elevii care se află în situații dificile.
- Elaborarea unor strategii de intervenție pentru prevenirea/corectarea consecințelor diferitelor tipuri de deficiențe sau a unor disfuncții la nivel familial, comunitar și social la persoanele aflate în dificultate.

Finalități de studii

Finalități de studii realizate la finele cursului:

La nivel de cunoaștere:

- Să identifice, prin prisma teoriilor și modelelor, fenomenele și procesele care favorizează principiile pedagogiei preventive și corecționale.
- Să eticheteze specificul prevenirii și corectării în procesul educativ, cu accent pe activitatea de expertiză, adaptare, orientare școlară și profesională;
- Să caracterizeze factorii favorizanți care condiționează dezvoltarea copilului/tânărului.
- Să descrie principiile didacticii, metodele și mijloacele de prevenire și corectare.
- Să argumenteze necesitatea programelor de intervenție în prevenirea comportamentelor sociale distructive și a eșecului școlar;

La nivel de înțelegere și aplicare:

- Să stabilească factorii determinanți în organizarea activităților de prevenire și corecție.
- Să aplice cunoștințele acumulate în evaluarea rezultatelor aplicării programelor curriculare adaptate.
- Să analizeze activitățile din sfera *intervenție personalizată* în prevenirea și corectarea eșecului școlar.

- Să determine în mod corespunzător metodele necesare în raport cu specificul intervenției.
- Să reflecteze asupra posibilităților de integrare a copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul general și profesional

La nivel de integrare

- Să demonstreze abilitățile de management al informației (capacitatea de a extrage, a analiza și a produce).
- Să-și asume responsabilități de cercetare independentă și obligații pentru calitatea lucrului efectuat.
- Să demonstreze creativitate în elaborarea proiectelor individualizate de prevenire și corectare.
- Să demonstreze autonomie în procesul de evaluare și un nivel ridicat de înțelegere a elevilor cu CES.
- Să exprime o viziune personală asumată asupra activităților aplicate și analiza factorilor care condiționează dezvoltarea copilului/tânărului.
- Să elaboreze aprecieri bazate pe cunoașterea problematicii sociale și etice care apar în procesul de dezvoltare și integrare a copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul general și profesional .

Precondiții

Cunoștințe elementare din școală din domeniul educației; eliminarea stigmatizării, etichetării, discriminării și segregării ulterioare a elevilor cu deficiențe; perceperea pozitivă a copilului cu CES; recunoașterea problemelor specifice în educarea persoanelor cu diferite tipuri de deficiențe.

Repartizarea orelor de curs

1. Pedagogia preventivă și corecțională: noțiuni și delimitări conceptuale.
2. Principiile pedagogiei preventive și corecționale.
3. Clasificarea internațională a deficiențelor, incapacităților și handicapurilor.
4. Caracteristicile generale ale tulburărilor psihice și fizice.
5. Caracteristicile copiilor cu dificultăți generale de învățare.
6. Structura și formele de manifestare a personalității copilului/tânărului cu CES.
7. Personalitatea elevului cu CES. Relația dintre factorii ereditari, factorii de mediu și factorii educaționali.
8. Planificarea obiectivelor de învățare și de intervenție individualizată.
9. Principiile didacticii, metodele și mijloacele de prevenire și corecție.
10. Metode activ-participative în activitatea educativă a copiilor cu cerințe speciale.
11. Evaluarea în contextul intervenției educaționale de prevenire și corecție.
12. Devierile comportamentale ale elevilor și corectarea lor.
13. Prevenirea și corectarea eșecului școlar.
14. Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul general și profesional.

Strategii de evaluare

Calitatea participării studenților: discuții, dezbateri, răspunsuri orale, elaborarea și susținerea prezentărilor, consultarea surselor bibliografice de bază, totalizând și cele două probe obligatorii (proiectul de dezvoltare personală, portofoliu). În scopul formării competențelor de domeniu prezența la curs este obligatorie. Studenții sunt responsabili de studierea conținutului, realizarea sarcinilor și lucrărilor în cazul absențelor motivate și nemotivate. Activitățile solicitate studenților pentru evaluarea pe parcurs intră obligatoriu în nota finală. Portofoliul (proiectele, referatele, testele etc.) predate după termenul fixat nu se iau în considerare. Rezultatele evaluării curente constituie - 60% din cota notei finale. Evaluarea finală – examen oral. Nota de la examen va constitui 40 % din cota notei finale.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Bodorin C.(et.al.). Educația incluzivă. Chișinău: Cetatea de Sus. 2012
2. Gherguț A. Sinteze de psihopedagogie specială. Iași: Polirom. 2007
3. Racu A. (et.al) Psihopedagogia integrării. Chișinău: Pontos, 2010.
4. Vrânceanu M. Incluziunea educațională a copiilor de vârstă preșcolară din Republica Moldova. Chișinău: Poligraf, 2011
5. Vlad E. Evaluarea în actul educațional – terapeutic. București: Editura PRO Humanitate. 2006
6. Zamfir E. Politici sociale de protecție a copilului în situații de risc. București: Editura Universității. 2004

Opțională:

1. Băban A. Consiliere Educațională. Cluj: Ed. ASCR, 2001. 242 p
2. Racu A. Popovici D. Intervenția recuperativ-terapeutică pentru copiii cu dezabilități multiple. Chișinău: Pontos, 2006

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Istoria pedagogiei sociale
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Facultatea de pedagogie, catedra Științe ale Educației
Titular de curs	Ovcerenco Nadejda, dr., conf. univ.
Cadre didactice implicate	Stratulat Maria, lector. univ.
e-mail	elpida_57@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.02.O.013	3	I	II	90	45	45

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Cursul universitar *Istoria pedagogiei sociale* reflectă conexiunea istoricului în paradigma actuală a educației; acoperă problematica contemporană a istoriei pedagogiei sociale; abordează disciplina în cauză ca știință socio-umană specializată în studiul științelor socio-umaniste. Cursul respectiv este orientat spre familiarizarea cu etapele procesului de evoluție a pedagogiei sociale și anume: perioada din antichitate pînă în sec. XVII, sec. XVIII și pînă în sec XIX, în care pedagogia socială devine o știință aparte și perioada sec. XX. Fiecare perioadă este remarcată prin reprezentanți și ideile acestora în domeniul pedagogiei sociale, cit și influența acestora în viața socială a perioadei respective.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- Elucidarea istoriei pedagogiei sociale ca știință socio-umanistă prin valorificarea terminologiei specifice științelor socio-umane.
- Descrierea evoluției gândirii pedagogice și a specificul fiecărei perioade în parte;
- Interpretarea specificului educației în antichitate.
- Comentarea ideilor social-pedagogice a lui Confucius, Platon, Aristotel.
- Demonstrarea cunoașterii conținutului învățămîntului în evul mediu.
- Caracterizarea conținutului educației umaniste în perioada Renașterii și a Reformei.
- Analiza reformei sistemelor de educație și instruire în perioada modernă.
- Determinarea specificului învățămîntului și teoriilor cu privire la educație în perioada iluminismului.
- Determinarea contextului de afirmare a pedagogiei și pedagogiei sociale ca discipline științifice autonome.
- Elucidarea caracteristicilor pedagogiei sociale din spațiul românesc.

Finalități de studii

Studentii vor fi competenți:

- să-și facă o imagine clară despre felul cum a evoluat pedagogia, inclusiv cea socială;
- să cunoască reprezentanții ai fiecărei perioade și conceptele lor, vizavi de dezvoltarea pedagogiei sociale ca știință socio-umană;
- să poată sesiza ideile conceptuale și sistemul de valori morale, de care s-au condus filosofi și pedagogii în lucrările sale;
- să poată aplica în practica de muncă acele experiențe însușite în urma cursului, reieșind din sugestiile și ideile social-pedagogice a diferitor filosofi, pedagogi.
- să poată determina statutul epistemologic al istoriei pedagogiei sociale;
- să poată argumenta relațiile istoriei pedagogiei sociale cu alte științe.

Precondiții

Cunoștințe din domeniul disciplinelor anterior studiate: Fundamentele științelor educației; Psihologie generală. Operarea cu instrumente procedurale cognitiv-constructiviste: cu noțiunile și conceptele de bază (conceptul de elev, învățător; conceptul de

școală, familie, societate; relația elev – profesor – părinte; influența mediului educațional asupra formării-dezvoltării elevului; treptele sistemului de învățământ; personalitatea învățătorului, rolurile și funcțiile învățătorului). Competențe de elaborare a schemelor de clasificare; competențe verbale, de proiectare și relaționare.

Unități de curs

1. Istoria pedagogiei sociale – obiect și problematică
2. Educația în antichitate. Ideile social-pedagogice a filozofilor antici.
3. Educația și pedagogia socială în Evul Mediu.
4. Renașterea și Reforma – perioade istorice de referință pentru noi sisteme educaționale
5. Educația și pedagogia socială din epoca luminilor
6. Apariția primelor teorii moderne cu privire la educația socială
7. Constituirea pedagogiei sociale ca știință la început de drum
8. Paul Natorp – primul teoretician al pedagogiei sociale
9. Dezvoltarea pedagogiei sociale în Rusia
10. Pedagogia socială în spațiul românesc la sfârșitul secolului XIX – începutul sec. XX
11. Apariția și dezvoltarea mișcării „Educația Nouă”. Reacții la pedagogia clasică
12. Pedagogia socială mondială în a doua jumătate a secolului XIX – începutul sec. XX
13. Inovarea procesului educativ din perspectiva noilor cercetări psihologice
14. Tendințe noi și perspective ale pedagogiei sociale
15. Curs de sinteză

Strategii de predare și învățare

Predare reflexivă, interactivă și participativă; expunere-prelegere asistată de calculator cu expunerea conținuturilor cursului în format Power Point; exemplificări; întrebări de evaluare pe parcurs; explicații; problematizări; ilustrări cu materiale video sau printate referitoare la bunele practici (de succes); discuții pe baza acestor prezentări, precum și pe baza literaturii de specialitate studiate.

Învățare creativă, reflexivă, studiu de caz, elaborarea și susținerea proiectului orei educative axată pe consultarea surselor bibliografice de bază, elaborarea portofoliului.

Strategii de evaluare

Evaluarea curentă se bazează pe aprecierea gradului și a calității de participare intelectuală a studenților în cadrul seminariilor. Două probe de evaluare obligatorii:

Evaluare 1: Test de verificare a nivelului de cunoaștere.

Evaluare 2: Proiect al activității didactice (nivel de aplicare - integrare a cunoștințelor).

Rezultatele evaluării curente constituie 60 % din cota notei finale.

Evaluarea finală – examen oral. Nota de la examen va constitui 40 % din cota notei finale.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Albușescu I., Doctrină pedagogică, București, 2007.
2. Axentii Ioana, Gândirea pedagogică în Basarabia (1918-1940), Chișinău, 2006.
3. Berger, G., Omul modern și educația sa, Editura didactică și pedagogică, București, 1973;
4. Claparede, E., Educația funcțională, Editura didactică și pedagogică, București, 1973;
5. Claparede, E., Psihologia copilului și pedagogia experimentală, București: EDP, 1975;
6. Comenius, J. A., Didactica Magna, Studiu introductiv (Iosiv Antohi), Ed. Didactica și Pedagogică, București, 1970;
7. Cucos, C., Istoria pedagogiei. Idei și doctrine pedagogice fundamentale, Editura Polirom, Iași, 2001;
8. Dewey, J., Democrație și educație, Armand Colin, Paris, 1990;
9. Dewey, J., Trei scrieri despre educație, Editura didactică și pedagogică, București, 1977;
10. De Landsheere V. G. Istoria universală a pedagogiei experimentale. EDP, București. 1995
11. Durkheim, Emile, Educație și sociologie, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980.
12. Ferrière, A., Școala activă, Editura didactică și pedagogică, București, 1973;
13. Neculau A. Pedagogia socială. Editura Universității „Al.I.Cuza”, Iași, 1994.

14. Stanciu, I. Ghe., O istorie a pedagogiei universale și românești până la 1900, Editura Didactica si pedagogica, București, 1977;
15. Stanciu, I. Ghe., Școala și pedagogia în secolul XX, Editura didactica si pedagogica, București, 1983;
16. Stanciu, S., Pedagogia română modernă și contemporană, Editura didactica și Pedagogica, București, 1976;
17. Suchodolski, B., Pedagogia și marile curente filosofice, Editura Didactica și Pedagogica, București, 1983.

Opțională:

1. Antonescu G., Istoria pedagogiei. Doctrinile fundamentale ale pedagogiei moderne, București, 1924.
2. Bârsanescu, S., Pagini nescrise din istoria culturii românești, Editura Academiei, București, 1974;
3. Bârsanescu, S., Unitatea pedagogiei contemporane ca știință, Editura didactica si Pedagogica, București, 1976;
4. Cucos C. Pedagogie si axiologie. Editura Didactica si pedagogica. București, 1995
5. Stanciu I. Școala si doctrinele pedagogice din sec. XX. EDP. București, 1995.
6. Stanciu, Ion, Gh. O istorie a pedagogiei universale și romanesti până la 1900, Editura Didactica si Pedagogica, București, 1977.
7. Zaharian, E., Pedagogia românească interbelică, Editura didactica și pedagogica, București, 1971.

**Universitatea Pedagogică
de Stat „ION CREANGĂ”
din Chișinău**

str. Ion Creangă, nr. 1, MD - 2069,
Chișinău, Republica Moldova
www.upsc.md

Anul II, sem. III

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Psihologia educației
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Facultatea Psihologie și Psihopedagogie Specială/ catedra Psihologie
Titular de curs	Vinnicenco Elena, dr. în ped. lector univ.
Cadre didactice implicate	Vinnicenco Elena, dr. în ped. lector univ.
e-mail	elena_vinnicenco@yahoo.com

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
F.03.A.014	4	II	III	60	12	48

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Disciplina Psihologia educației face parte din seria de discipline ale modulului psihopedagogic ce au misiunea să asigure pregătirea viitorului cadru didactic pentru activitatea profesională. Psihologia educației are drept obiectiv general formarea sistemului de cunoștințe, abilități și atitudini privind mecanismele și legitățile formării competențelor în aspectul psihologic de educație și dezvoltare la elevi a unei personalități integre, formarea concepției privind legitățile ce guvernează activitățile psihocomportamentale ale indivizilor supuși influențelor educației.

Cursul urmărește dezvoltarea la studenți atât a competențelor științifice cât și a competențelor comunicative, de relaționare socială, precum și a competențelor metodologice.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- Descrierea problematicii cursului Psihologiei educației;
- Caracterizarea disponibilităților motivațional-afective privind aspectele învățării în mediul școlar;
- Redarea dimensiunilor psihologice ale agenților educaționali integrați în activitățile instructiv-educative;
- Identificarea modalităților de cunoaștere a personalității elevului;
- Elaborarea strategiilor conceptuale de abordare a personalității elevilor;
- Elaborarea strategiilor psihopedagogice de optimizare a relației profesor-elev;
- Formarea unei atitudini implicite privind aspectele psihologice ale educației.

Finalități de studii

- Să definească conceptele-cheie ale cursului;

- Să descrie perspective psihologice ale instruirii și educației;
- Să caracterizeze factorii motivației învățării;
- Să explice procesualitatea actului de învățare;
- Să analizeze teoriile psihologice privind mecanismele educației;
- Să identifice modalitățile de ameliorare a comunicării asertive;
- Să exprime opinii personale cu privire la formele de organizare a instruirii și educației elevilor;
- Să se implice în desfășurarea activităților educative;
- Să elaboreze strategii de prevenire a conflictelor educaționale;

Precondiții

Disciplinele anterior studiate: Psihologia generală, Psihologia dezvoltării.
Studentii trebuie să cunoască conceptele de educație, vîrstă, particularitățile de vîrstă, forme de instruire, să posede cunoștințe despre evoluția psihicului în ontogeneză; abilități de analiză a proceselor cognitive.

Conținutul unităților de curs

1. Introducere în psihologia educației.
2. Învățarea școlară.
3. Motivația învățării.
4. Psihologia procesului educativ.
5. Personalitatea profesorului.
6. Personalitatea elevului.
7. Comunicarea asertivă.
8. Conflictul și managementul conflictelor educaționale.

Metode de predare & învățare: Expunerea orală sub formă de prelegere, demonstrația, conversația, evaluarea, descoperirea, exercițiul, studiu de caz etc.

Strategii de evaluare:

Evaluare formativă - două probe: 1. Test; 2. Test. Rezultatele evaluării formative constituie 60% din cota notei finale.
Evaluare sumativă, examen – nota la examen va constitui 40% din cota notei finale.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Cristea, G., Psihologia educației. București, 2004.
2. Joița, E. Educația cognitivă. Fundamente. Metodologie, Editura Polirom, Iași, 2004.
3. Golu, P., Golu, M. Psihologie educațională. București, 2003.
4. Losii, E. Psihologia educației, CEP USM, Chișinău, 2014.
5. Racu, I. Bolboceanu, A., Jelescu, P. et al. Psihologia dezvoltării și psihologia pedagogică. Univers Pedagogic, Chișinău, 2007.

Opțională:

1. Golu, P. Psihologia grupurilor școlare și a fenomenelor colective. București, 2004.
2. Neculau, A. Psihopedagogia. Iași, 2000.
3. Sălăvăstru, D. Psihologia educației, Editura Polirom, Iași, 2004

Denumirea programului de studii	Științe ale educației
Ciclul	I (licență)
Denumirea cursului	Educația incluzivă
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Catedra Psihopedagogie Specială
Titular de curs	Pîrvan Mariana
Cadre didactice implicate	Ciobanu A., dr.conf.univ.;Racu A., dr.hab.prof.univ.;Gînu D., dr.conf.univ.
e-mail	chitarmary@hotmail.com

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
F.03.A.015	2	II	III	60	12	48

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Cursul **Educația incluzivă** constituie parte a modului psiho-pedagogic, standard de formare inițială necesar studenților altor facultăți. Cursul **Educația incluzivă** este actuală prin reformele în domeniul educației, inclusiv reforma sistemului rezidențial de îngrijire a copilului, includerea în învățământul general a tot mai mulți copii cu cerințe educaționale speciale. Importanța cursului **Educația incluzivă** constă în pregătirea cadrelor didactice de-a face față provocărilor induse de transformările care se produc în abordarea individualizată a copiilor și să acorde asistență calitativă și calificată în corespundere cu necesitățile diferitor categorii de copii, iar demersul didactic se cere a fi regândit din perspectiva educației incluzive. Poziționarea cursului este logică și se înscrie armonios în ciclul disciplinelor în contextul procesului de reformă declanșat în instituțiile de învățământ superior din Republica Moldova. Acest curs are conexiuni cu alte cursuri ca Psihologia generală, Psihologia vîrstelor, Psihologia educației, Pedagogia generală, Pedagogia socială ș.a.

- Cursul **Educația incluzivă** face parte din cursurile opționale ce are misiunea să asigure pregătirea studenților în problemele teoretico - practice privind integrarea și incluziunea copiilor/tinerilor cu dizabilități. Ca obiectiv general are la bază formarea la studenți a sistemului de cunoștințe, abilități și atitudini privind intervenția psihopedagogică în școala incluzivă; informații referitoare la diverse aspecte ale dezvoltării învățământului integrat/incluziv ce se sprijină pe: cadrul conceptual și legislativ de dezvoltare a educației incluzive, evaluarea copilului cu cerințe educaționale speciale, particularitățile de dezvoltare a copiilor cu cerințe educaționale speciale, particularitățile procesului educațional incluziv, parteneriatul socio-educational și managementul educației incluzive.

- După ascultarea cursului de 30 ore, cu tangențe în psihologia generală, psihologia dezvoltării, psihologia educației, pedagogia, medicina, ș.a. conținutul curriculumului vizează, în principal, pentru studenți altor facultăți cu profil umanist: să fie bine pregătit pentru a face față provocărilor induse de transformările care se produc în abordarea individualizată a copiilor și să acorde asistență calitativă și calificată în corespundere cu necesitățile diferitor categorii de copii; demersurile didactice să fie regândite din perspectiva educației incluzive.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

1. Competențe de cunoaștere și înțelegere:

formarea viziunii de ansamblu asupra celor mai importante concepte, principii, definiții privind educația incluzivă; familiarizarea cu particularitățile de dezvoltare a copilului cu cerințe educaționale speciale.

2. Competențe de aplicare a cunoștințelor și înțelegerilor:

formarea competențelor de elaborare/realizare a planului educațional individualizat și adaptărilor curriculare în organizarea procesului educațional incluziv.

3. Competențe de analiză:

achiziția unor modele de analiză și acțiune operaționale în contexte educaționale incluzive.

4. Competențe de comunicare a cunoștințelor și înțelegerilor:

identificarea și determinarea rolului și responsabilității subiecților implicați în promovarea educației incluzive.

5. Competențe de dezvoltare profesională continuă:

dezvoltarea atitudinilor pozitive, a gândirii critice și relaționale despre structurile, procesele și valorile sistemului educațional aplicate în dezvoltarea și susținerea practicilor incluzive.

Finalități de studii

- să cunoască, să înțeleagă și să explice principalele documente de politici și acte legislative, teorii, concepții, principii în domeniul educației incluzive;
- să identifice particularitățile de dezvoltare a copilului cu cerințe educaționale speciale;
- să elaboreze și să realizeze planuri educaționale individualizate, adaptări curriculare pentru copiii cu cerințe educaționale speciale integrați în învățământul general;
- să adapteze procesul educațional la necesitățile copiilor cu cerințe educaționale speciale;
- să aplice principiile abordării individualizate în toate activitățile ce vizează procesul educațional;
- să opereze cu noi modele de analiză și acțiune operaționale în contexte educaționale incluzive.

Preconții

1. Discipline anterior studiate:

- *Psihologia generală, Psihologia vârștelor, Psihologia educației, Pedagogia generală, Pedagogia socială, etc.*

2. Condiții prealabile:

- cunoașterea particularităților de dezvoltare a copiilor obișnuiți, evaluarea și instuirea acestora;
- operaționalizarea terminilor în domeniul: psihologie, pedagogie;
- formarea deprinderilor de muncă intelectuală: capacitatea de a elabora un referat, de a căuta și rezuma sursele bibliografice, de organizarea independentă a activității de învățare la cursul **Educația incluzivă**.

Unități de curs

Teme de bază:

1. Educația incluzivă – cadru conceptual.
2. Etiologia apariției dizabilităților.
3. Evaluarea și abordarea individualizată în contextul educației incluzive a copilului cu dizabilități.
4. Particularitățile în dezvoltarea copilului cu dizabilități (CES).
5. Cadrul legal. Politici educaționale.
6. Strategii de dezvoltare și metode de lucru cu copiii cu dizabilități (CES).
7. Parteneriatul socio-educational + management educației incluzive.

Strategii de predare și învățare

În cadrul cursului **Educația incluzivă** vor fi folosite pe larg metodele activ-participative: prelegere clasică, predarea sinergetică, prelegere interactivă prin: expunere, conversație euristică. Învățarea prin cooperare, învățarea experiențială, învățare situațională, învățare bazată pe problemă, demonstrația, dezbaterile, proiect prin aplicarea metodelor de explicare, activități în grup, studii de caz, studiul individual, joc de rol, simularea, consultarea surselor bibliografice, seminar interogativ.

Strategii de evaluare

1. Prin examen oral/scriș.
 - Proba I de evaluare curentă: test de cunoaștere a conceptelor de bază în sistemul educațional al persoanelor cu dizabilități;
 - Proba II de evaluare curentă: elaborarea referatului tematic și prezentarea discursului/studiu de caz;
 - Prezentări orale, participări în dezbateri, analiza studiilor de caz, planuri de intervenție elaborate etc.
2. Prin examen scriș, care se constituie din:
 - Proba de evaluare finală: test de cunoaștere a conceptelor de bază din cursul ascultat **Educația incluzivă**.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Cara A., Implementarea educației incluzive în Republica Moldova. Studiu de politici publice. Chișinău: Lexon-Prim, Tipografia Reclama, 2015. 60 p.
2. Bodorin C.; Racu A.; Gînu D., Educație incluzivă – Unitate de curs. Chișinău: Ed. Cetatea de Sus, 2012. 100 p.
3. Gerguș A., Sinteze de psihopedagogie specială. București, 2007
4. Gerguș A., Psihopedagogia persoanelor cu cerințe educative speciale. Strategii diferențiate și incluziune în educație. Iași:

Ed. Polirom, 2006

5. Racu A.; Popovici D-V.; Danii A., Educația incluzivă, Ghid pentru cadrele didactice și manageriale. Chișinău: Tipografia Centrală, 2010
6. Racu A.; Verza E., Verza F., Racu S., Pedagogia specială. Chișinău: Ed. Tipografia Centrală, 2012. 316 p.
7. Verza E., Psihopedagogia specială. București, E.P.D.- R.A., 2007

Opțională:

1. Chicu V.; Cojocaru V., Educație incluzivă. Repere metodologice. Chișinău, 2006
2. Vrașmaș E., coord. Set de instrumente, probe și teste pentru evaluarea educațională a copiilor cu dizabilități. București, 2003
3. Ainscow M., (coord.) Improving Schools, Developing Inclusion. Ed:Routledge, London and New York, 2006
4. Венар Ч.; Керриг П., Психопатология развития детского и подросткового возраста. С-П- Москва, 2000

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Bazele Micro și macro economiei
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Catedra Științe filosofice și economice
Titular de curs	C. Savițchi
Cadre didactice implicate	M. Grosu
e-mail	savecorina@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
U.03.A.016	3	II	III	90	18	72

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Contextul economic actual impune reacție la orice schimbare. Cursul fiind o disciplină opțională, contribuie la extinderea și completarea orizontului de cunoștințe din: pedagogie, psihologie, asistență socială, cu informații din domeniul **Bazele Micro și macro economiei** fapt ce va contribui la dezvoltarea și consolidarea unui set de competențe (cunoștințe, abilitati, atitudini) care conduc la formarea multilaterală a personalității și la dezvoltarea unei categorii de profesioniști capabili să se integreze cu succes în viața socială.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- cunoașterea noțiunilor, mecanismelor și concepțiilor economiei de piață;
- inițierea în istoria gândirii economice;
- analizarea stării actuale, perspectivele, tendințele dezvoltării economiei naționale;
- explicarea modalităților de formare a prețurilor, a veniturilor fundamentale;
- identificarea avantajelor privatizării și formării proprietății private și mixte;
- elaborarea măsurilor de reducere a costurilor de producție;
- evidențierea cauzelor care generează dezechilibre economice;
- formarea conștiinței economice a tineretului studios.

Finalități de studii

- să cunoască pilonii liberei inițiative;
- să argumenteze rolul politicii fiscale în formare bugetului național;
- să descrie indicatorii macroeconomici;
- să explice principiile de formare a prețurilor;
- să conștientizeze importanța privatizării în economia de piață;
- să prezinte particularitățile salarizării angajaților din cadrul întreprinderilor;
- să caracterizeze formele de șomaj;
- să descrie procesul de repartitie a veniturilor bugetare;
- să identifice politicile antiinflaționiste;
- să aprecieze importanța funcțiilor economice ale statului.

Precondiții

Dezvoltarea conștiinței economice a tineretului studios se realizează prin interacțiunea cunoștințelor cu caracter economic acumulate în instituțiile anterioare de învățământ (licee, colegii) cu cunoștințele obținute la facultate în cadrul disciplinelor de specialitate. Studenții cunosc să explice un șir de categorii economice cum ar fi: economie de piață, preț, forme de proprietate, bani, salariu, impozite, etc., iar audierea cursului respectiv va contribui la dezvoltarea cunoștințelor și priceperii noi ce îi va

ajuta să se integreze cu succes pe piața muncii și în viața socială.

Unități de curs

1. Obiectul de studiu, metoda și funcțiile cursului Bazele Micromacroeconomiei
2. Factorii de producție și combinarea lor
3. Proprietatea, privatizarea, concurența și libertatea economică
4. Formele organizării activității economice, banii și piața contemporană
5. Sistemul de prețuri, cererea și oferta. Legea cererii și legea ofertei
6. Întreprinderea, costul de producție și eficiența economică
7. Veniturile fundamentale: salariul, profitul, dobânda și renta funciară
8. Piața capitalurilor și piața forței de muncă
9. Creșterea economică și sisteme de calculare a indicatorilor macroeconomici
10. Acumularea, consumul, economii, investiții
11. Fluctuațiile activității economice și politici anticriză
12. Statul și economia de piață. Politica fiscală și bugetară a statului
13. Economia națională. Probleme ale dezvoltării economice a țărilor subdezvoltate
14. Economia mondială și piața internațională

Strategii de predare și învățare

1. Prelegere interactivă prin expunere cu aplicarea TIC.
2. Prelegere clasică.
3. Dezbateri.

Strategii de evaluare

1. Ev. Inițială: prezentări orale, participări la dezbateri, comunicări, referate etc.
2. Ev. formativ-continuă: evaluări curente scrise la teme: gândirea filosofică în perioada antică, gândirea filosofică în perioada medievală.
3. Ev. sumativ-cumulativă/finală: examen oral.

Bibliografie

Obligatorie:

5. Gh. Crețoiu, Viorel Cornescu, Ion Bucur. Economie, București, 2011.
6. Popescu C., Gavrilă I., Ciucur D., Tratat de economie generală, vol.I, Microeconomie, ASE București, 2009.
7. Ciobanu Gh., Microeconomie, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2008.
8. Dumitru Moldovanu, Curs de teorie economică, Chișinău, 2007.
9. Angelescu Coralia (coord.), Economie, ed.a VII-a, Editura Economică, București, 2005.
10. Mihail Grosu, Economie politică, Chișinău, 2001.

Opțională:

1. Lazăr D. T., Zai P., Bazele economiei de piață, suport de curs, Editura Accent Cluj-Napoca, 2008.
2. Ion Pârău, Teorie economică, Chișinău, 2007.
3. Paul A. Samuelson, William D. Nordhaus, „Economie Politică”, Editura Teora 2000.
4. Hoanță N., „Economie și finanțe publice”, Ed. Polirom, Iași, 2000.
5. Ignat I., Pohoăț I., Clipa N., Luțac Gh., Economie politică, Editura Fundației “Gh.Zane”, Iași, 1997.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Proiectarea educațională
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Catedra Științe ale Educației
Titular de curs	Ovcerenco N., dr., conf. univ.;
Cadre didactice implicate	Ilașcu Iu., dr., conf. univ.; Oboroceanu V., lector univ., Răileanu O., lector univ.
e-mail	elpida_57@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
F.03.A.018	2	2	3	60	12	48

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Cursul *Proiectarea educațională* este orientat spre examinarea conceptelor specifice domeniului studiat; abordează rolul și locul proiectării educaționale în sistemul științelor educației; acoperă problematica contemporană a proiectării educaționale; contribuie la cunoașterea specificului demersului pedagogic al procesului proiectării curriculare; formează la studenți, competențele necesare pentru determinarea specificului activității de proiectare educațională, tipologiei ei; favorizează dezvoltarea competențelor de planificare a activității didactice /educative; creează condiții de implicare a studenților în organizarea și realizarea proiectării curriculare la nivelul activității didactice/educative.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- definirea conceptului de proiectare educațională,;
- descrierea tendințelor de dezvoltare a teoriei și practicii proiectării;
- distingerea formelor și etapelor de proiectare didactică;
- determinarea tipologiei proiectării educaționale;
- analiza modelului de proiectare educațională;
- identificarea documentelor fundamentale și auxiliare de tip proiectiv;
- aplicarea adecvată a strategiilor de instruire și evaluare în cadrul proiectării didactice;
- analiza algoritmului realizării proiectării curriculare la nivelul activității didactice/educative;
- autoevaluarea/ evaluarea proiectelor educaționale de autor și proiectele colegilor de grupă.

e studii

- să definească corect conceptul de proiectare didactică;
- să descrie tendințele de dezvoltare a proiectării didactice;
- să argumenteze relațiile proiectării educaționale cu științele educației;
- să enumere formele și etapele proiectării didactice;
- să identifice structura taxonomică a tipurilor de proiectare didactică;
- să elucideze structura modelului de proiectare curriculară;
- să identifice documentele curriculare fundamentale și auxiliare de tip proiectiv;
- să elaboreze și să susțină un proiect educațional de autor cu tema la libera alegere;
- să aplice strategii de instruire și evaluare în cadrul activității de proiectare didactică;
- să realizeze autoevaluarea/evaluarea proiectelor educaționale de autor și a colegilor de grupă.

Precondiții

Cunoștințele elementare din școală în domeniul pedagogiei/educației: conceptul de elev; treptele sistemului de învățământ;

personalitatea, rolurile și funcțiile profesorului.
Discipline anterior studiate: Fundamentele științelor educației; Teoria instruirii, Tehnologiile educaționale, Psihologia vârștelor, Pedagogia comparată.

Unități de curs

1. Proiectarea educațională: delimitări conceptuale.
2. Conținuturile proiectării educaționale.
3. Nivele și perspective ale proiectării educaționale.
4. Proiectarea tradițională și curriculară
5. Designul proiectării educaționale.
6. Metodologia proiectării, realizării și evaluării proiectului instituțional/curricular/tematic.
7. Modele de proiectare a activității didactice curriculare/ extracurriculare /extrașcolare.
8. Curs de sinteză.

Strategii de predare și învățare

Predare reflexivă, interactivă și participativă; expunere-prelegere asistată de calculator cu expunerea conținuturilor cursului în format Power Point; exemplificări; întrebări de evaluare pe parcurs; explicații; problematizări; ilustrări cu materiale video sau printate referitoare la bunele practici (de succes); discuții pe baza acestor prezentări, precum și pe baza literaturii de specialitate studiate.

Învățare creativă, reflexivă, studierea surselor bibliografice de bază, studiu de caz, elaborarea și susținerea proiectului educațional de autor, elaborarea portofoliului.

Strategii de evaluare

Evaluarea curentă se bazează pe aprecierea gradului și a calității de participare intelectuală a studenților în cadrul seminariilor.

Aprecierea formulării răspunsurilor, a capacității de argumentare; exersarea în mod organizat a activității de elaborare și aplicare a proiectului educațional.

Două probe de evaluare obligatorii:

Evaluare 1. Test de verificare a nivelului de cunoaștere;

Evaluare 2. Proiect al activității didactice (nivel de aplicare-integrare a cunoștințelor);

Rezultatele evaluării curente constituie 60% din cota notei finale.

Evaluarea finală - examen oral.

Nota de la examen va constitui 40% din cota notei finale.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Bunăiașu, C. M., Elaborarea și managementul proiectelor educaționale. București: Editura Universitară. 2012;
2. Cojocaru V., Secară L., Elaborarea și managementul proiectelor pedagogice. Ghid metodologic. 2005.
3. Cojocaru-Borozan M., Sadovei L., Papuc L., Ovcerenco N., Fundamentele științelor educației. Manual universitar. Chișinău, 2014;
4. Cristea S., Fundamentele pedagogiei. Iași: Polirom. 2010;
5. Guțu VI., Muraru E., Dandara O., Proiectarea standardelor de formare profesională inițială în învățământul universitar. Ghid metodologic. U.S.M. Chișinău, 2003.
6. Guțu VI., Proiectarea didactică în învățământul superior. Chișinău, 2007;

Opțională:

1. Bocoș M., Jucan D. Fundamentele pedagogiei. Teoria și metodologia curriculumului. Repere și instrumente didactice pentru formarea profesorilor. Pitești: Paralela 45, 2008.
2. Cristea S., Dicționar de pedagogie. Chișinău: Litera internațional, 2002;
3. Garștea N., Callo T., Ora de dirigenție. Ghid pentru elevi și profesori. Chișinău: Epigraf. 2011;
4. Guranda M., Fundamente pentru o știință a educației. București: 2011;
5. Pănișoară I.O. Profesorul de succes. Iași: Polirom, 2009;
6. Păun E., Potolea D., Pedagogie. Fundamentări teoretice și demersuri aplicative. Polirom, Iași, 2006;

7. Socoliuc N., Formarea competențelor pedagogice pentru cadrele didactice din învățământul universitar: (monografie), Academia de Științe a R.M. Chișinău: Cartea Moldovei, 2007.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Victimologia și servicii de reabilitare psihopedagogică
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie, catedra Științe ale educației
Titular de curs	Davidescu Elena, lector superior
Cadre didactice implicate	Moraru Ina, lector superior
e-mail	davidescue@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.03.O.020	6	II	III	90	36	144

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Victimologia constituie un compartiment special al Psihologiei juridice, ce include studiul personalității victimei, al factorilor determinanți ai victimizării, elaborarea recomandărilor cu referință la realizarea anchetei, la stabilirea unor programe de protecție și autoprotecție a victimei. Conform legislației în vigoare „se consideră *victimă* orice *persoană fizică* sau *juridică* căreia, prin infracțiune, i-au fost aduse daune morale, fizice sau materiale”. La fel și Criminologia operează cu termenul de „victimă”, susținând faptul că femeia și copilul fac parte din categoria persoanelor cu un grad înalt de vulnerabilitate victimală datorită caracteristicilor lor bio-constituționale și psiho-comportamentale și de vârstă specifice. Acest curs vizează oferirea sprijinului educațional, moral și psihologic al victimelor violenței și abuzului prin oferirea diverselor servicii de reabilitare psihopedagogică sau educațională.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- cunoașterea noțiunilor de bază și a obiectului de studiu al Victimologiei;
- identificarea principalelor tipuri de victime;
- identificarea principalelor tipuri de infractori;
- realizarea activităților de terapie educațională cu victimele violenței în familie;
- proiectarea serviciilor de reabilitare educațională a victimelor;
- formarea competențelor profesionale necesare pedagogului social pentru intervierea victimelor.

Finalități de studii

- să cunoască istoricul victimologiei;
- să explice scopul și obiectivele victimologiei;
- să elaboreze un glosar de termeni privind domeniul victimologiei;
- să delimiteze caracteristicile fizice ale unui infractor;
- să analizeze particularitățile psihologice ale victimei;
- să cunoască specificul activității de diagnostic, tratament și recuperare educațională a victimelor;
- să elaboreze harta conceptuală a tipurilor de victime;
- să utilizeze metode și tehnici de reabilitare educațională a victimelor abuzului;
- să selecteze studii de caz privind abuzul familiei asupra adolescenților;
- să prezintă etapele studiului de caz în diagnosticarea problemelor victimei și a abuzatorului;
- să aplice metodologia de evaluare și interviere a copilului-victimă;
- să elaboreze strategii, acțiuni psihopedagogice și sociale de prevenire a violenței.

Precondiții

Discipline studiate în anul I: *Bazele asistenței sociale, Teoria și metodologia în pedagogia socială. Psihologia generală, psihologia vârstelor, psihologia educației.*

Repartizarea orelor de curs

1. Victimologia: obiectul de studiu
2. Profilul personalității infractorului
3. Psihologia victimei și a martorului
4. Particularități specifice ale diferitor categorii de victime
5. Violența în familie
6. Autovictimizarea (suicidul)
7. Activitatea de diagnostic, tratament și recuperare
8. Intervenția psihopedagogică și socială

Bibliografie

Obligatorie:

1. Bujor V., Victimologie, Note de curs, Chișinău, 2002
2. Ciobanu I. Criminologie, Chișinău, 2011
3. Bonchiș E. Familia și rolul ei în educarea copiilor, Iași: Polirom, 2011
4. Geldard K., Geldard K. Consilierea copiilor. O introducere în practică, Iași: Polirom, 2013
5. Gladchi Gh. Criminologie generală, Chișinău, Ed. Museum, 2001
6. Măria R. Copii și femeile victime ale violenței, Cluj-Napoca, 2005
7. Mitrofan N. Psihologie judiciară, București, 1992
8. Mura E. Lopez Manual de psihologie judiciară, București, 2007
9. Muntean A. Victimele violenței domestice: copiii și femeile, Editura Eurostampa, Timișoara, 2001
10. Neamțu G. Tratat de asistență socială, Iași, Polirom, 2011
11. Violența. Aspecte psihosociale, Volum coordonat de Gilles Ferreol și Adrian Neculau, Iași, 2003

Opțională:

1. Abuzul și neglijarea copilului, Studiu realizat de Organizația „Salvați Copii”, 2000, mun. Chișinău
2. Ghid de bune practici pentru prevenirea abuzului asupra copilului, Organizația Salvați Copiii, Timișoara, 2005
3. Ionescu G., Copilul maltratat: evaluare, prevenire, intervenție, București, 2001
4. Irimescu G., Asistența socială a familiei și copilului, 2003
5. Luca C., Ghid de bune practici pentru prevenirea abuzului asupra copilului, Organizația, Salvați Copiii, 2003
6. Muntean A., Familii și copii în dificultate. Editura Mirton, Timișoara, 2001
7. Muntean A., Manualul de la Seminarul violența în familie și maltratarea copilului, București, 2000
8. Muntean A., Violența în familie. Tratat de asistență socială, Iași, 2003
9. Muntean Ana, Violența domestică și maltratarea copilului, Editura Revoluției, București, 2000.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	I
Denumirea cursului	Metodologia cercetării psihopedagogice și analiza datelor
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Științe ale Educației
Titular de curs	Sadovei Larisa, dr. conf. univ.
Cadre didactice implicate	-
e-mail	-

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.03.O.021	6	II	IV	90	24	96

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii
Disciplina de studiu <i>Metodologia cercetării psihopedagogice</i> contribuie la formarea competenței de cercetare în contextul pregătirii studenților pedagogi pentru realizarea cercetărilor în cadrul tezelor de an și de licență. Cursul este studiat în același semestru în care studenții elaborează teza de an, fapt care facilitează acest demers investigativ.
Competențe dezvoltate în cadrul cursului
1. Înțelegerea specificului și structurii cercetării psihopedagogice. 2. Aplicarea metodelor de cercetare la etapa de constatare a experimentului pedagogic. 3. Argumentarea alegerii problemei de cercetare și formularea elementelor aparatului categorial de noțiuni. 4. Cunoașterea și respectarea etapelor și cerințelor în elaborarea tezelor de an și de licență. 5. Elaborarea raportului de cercetare. 6. Cultivarea curiozității epistemice și obținerea experienței de cercetător.
Finalități de studii realizate la finele cursului
- să definească cercetarea psihopedagogică și să cunoască funcțiile, principiile și legitățile de efectuare a cercetărilor psihopedagogice; - să identifice tipurile și specificul cercetării psihopedagogice; - să descrie algoritmul de realizare a cercetării psihopedagogice și să proiecteze conținutul cercetării psihopedagogice; - să distingă conceptul de metodă, tehnică, instrument de cercetare și să aplice diverse metode de cercetare psihopedagogică; - să stabilească relații dintre elementele aparatului categorial de noțiuni; - să realizeze analiza, prelucrarea și interpretarea datelor cercetării în baza experimentului pedagogic de constatare; - să prezinte rezultatele cercetării în cadrul unui raport de cercetare; - să dezvolte noi motivații de cercetare psihopedagogică; - să demonstreze rolul cercetării psihopedagogice în activitatea învățătorului claselor primare.
Precondiții
Pentru atingerea finalităților, studentul trebuie să posede competențe din cursurile universitare de Tehnologii informaționale, Cultura comunicării pedagogice, Psihologia vîrstelor.
Unități de curs
1. Delimitări conceptuale ale cercetării psihopedagogice. Principiile și legitățile de efectuare a cercetărilor psihopedagogice. 2. Metodele de cercetare psihopedagogică și direcțiile lor de dezvoltare. 3. Structura cercetării psihopedagogice. 4. Sursele cercetării psihopedagogice. 5. Tipologia cercetărilor psihopedagogice. 6. Cerințele și etapele de elaborare a tezei de an. 7. Cerințele și etapele de elaborare a tezei de licență.

8. Tehnologia modelării și efectuării experimentului pedagogic.
9. Prelucrarea și interpretarea datelor obținute în cadrul cercetării psihopedagogice.
10. Raportul de cercetare. Modalități de prezentare și susținere a rezultatelor cercetării psihopedagogice.

Metode și tehnici de predare și învățare

Strategii de predare și învățare: inductive și deductive; conversativ-euristice, explicativ-investigative, de descoperire independentă, de tip cognitiv-constructivist.

Strategii de evaluare

Evaluare formativă: se apreciază gradul și calitatea participării studenților în cadrul seminariilor: discuții, dezbateri, răspunsuri orale, lucrări practice; calitatea elaborării și susținerii referatului științific (I probă), studiu de caz (a II-a probă) – 60%. Evaluarea finală: examen, presupune chestionare orală în baza subiectelor din bilet – 40%.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Patrașcu D., Patrașcu L., Mocrac A. Metodologia cercetării și creativității psihopedagogice. Chișinău: Știința, 2003. 252 p.
2. Labăr A., [Popa N. L.](#), [Antonesei L. \(coord.\)](#). Ghid pentru cercetarea educației. Iași: Polirom, 2009. 192 p.
3. Rădulescu M. Metodologia cercetării științifice. Ed. a II-a. București: E.D.P., 2011. 224 p.
4. Enăchescu E. Cercetarea științifică în educație și învățământ. București: Ed. Universitară, 2012. 218 p.
5. Regulament cu privire la teza de an. Chișinău: U.P.S. „I. Creangă”, 2008. 5 p.
6. Ghid pentru realizarea și susținerea tezelor de licență. Chișinău: U.P.S. „I. Creangă”, 2014. 31 p.

Opțională:

1. Silistraru N. Cercetarea pedagogică: ghid metodologic. Chișinău: UST, 2012. 100 p.
2. Cerghit I. Metode de învățământ. Iași: Polirom, 2006. 320 p.
3. Șerbănescu A. Cum se scrie un text. Iași: Polirom, 2000. 120 p.
4. Bocșa E. Metode de cercetare în educație. Petroșani: Ed. Focus, 2009. 54 p.
5. Guguiam A., Zetu E., Cobreanca L. Introducere în cercetarea pedagogică. Chișinău: Ed. Tehnică, 1993. 145 p.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Metodologia intervenției psihopedagogice
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Catedra Științe ale Educației
Titular de curs	Ina Moraru
Cadre didactice implicate	-
e-mail	-

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.03.O.022	6	2	3	180	36	144

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Disciplina asigură continuitatea cursurilor de specialitate și asigură pregătirea profesională a formabililor în domeniul intervenției sociale și ajutorarea persoanelor care se află în situații defavorizante. În acest context obiectivul general constituie dezvoltarea competențelor profesionale de intervenție în situații defectuoase sau situații de criză în care se află persoana.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- comunicabilitate și echilibru emoțional;
- analiza problemelor sociale;
- elaborarea ghidului de rezolvare a problemelor personale și sociale;
- stabilirea contactului cu beneficiarul;
- identificarea problemei sociale.

Finalități de studii

- Să demenstreze necesitatea comportamentului comunicativ;
- Să exprime o atitudine pozitivă și conduită binevoitoare pentru beneficiar;
- Să identifice problemele sociale cu care se pot confrunta beneficiarii;
- Să respecte principiile etice în etapa de intervenție;
- Să definească conceptele de bază utile pentru intervenția socială;
- Să elaboreze ghide de rezolvare a problemei sociale;
- Să stabilească raportul dintre metodele și tehnicile de intervenție și rezultatul așteptat;
- Să compare efectele problemei personale cu efectele unei probleme sociale asupra persoanei;

Precondiții

1. Discipline anterior studiate: Metode și tehnici în pedagogia socială;
2. Studenții trebuie să cunoască teoriile psihologice și pedagogice cu referire la dezvoltarea personalității, principiile generale ale educației, metodologia educației, formele educației, particularitățile de vîrstă și individuale; să elaboreze strategii de autoeducație și comunicare interpersonală cu feed-back optim în context social.

Repartizarea orelor de curs

1. Natura problemelor și perspectiva de abordare a acestora.
2. Paliere pentru metodologia cercetării problemelor sociale. Diagnoza și diagnostic.
3. Teorii și modele teoretice ale intervenției.
4. Scopul și principiile intervenției
5. Intervenții educative în situații de criză a familiei și copilului.
6. Modelul în 7 pași de intervenție în criză a lui Roberts.
7. Designul procedurilor de intervenție.
8. Evaluarea programelor de intervenție.
9. PEI – plan educațional individualizat – instrument al intervenției.
10. Generalizare.

Strategii de evaluare

Stabilirea notei finale (ponderi în procente)	- nota obținută la forma de evaluare finală	40 %
	- nota pentru activități aplicative asistate (proiecte, referate, lucrări practice)	30 %
	- nota la forme de evaluare continuă (teste, lucrări de control)	30 %

Bibliografie

Obligatorie:

1. Bocancea C.; Neamțu G. Elemente de asistență socială. Iași: Polirom, 1999. 296p.
2. Buzdugea D. Sisteme moderne de asistență socială. Tendințe globale și practici locale. Iași: Polirom, 2009. 248p.
3. Bulgaru M.; Dilion M. Concepte fundamentale ale asistenței sociale. Chișinău: USM, 2000. 316p.
4. Cojocaru S. Evaluarea programelor de asistență socială. Iași: Polirom, 2010. 264p.
5. Cojocaru S.; Cojocaru D. Managementul de caz în protecția copilului. Evaluarea serviciilor și practicilor din România. Iași: Polirom, 2008. 304p.
6. Debesse M. Adolescentul. București: Didactică și Pedagogică, 1991. 285 p.
7. Dumitrescu I. Adolescenții. Lumea lor spirituală și activitatea educativă. Craiova: Scrisul românesc, 1990. 355 p.
8. Erikson E. Copilărie și societate. București: Trei, 2015. 536 p.
9. Golu M. Dinamica personalității. București: Științifică și Enciclopedică, 1993. 315 p.
10. Hartman H. Psihologia Eu-lui și problemele adaptării. București: All, 1939. 289 p....

Opțională:

1. Howe D. Introducere în teoria asistenței sociale. Importanța aplicării teoriei în practică. București: UNICEF, 2001. 197p.
2. Iluț P. Abordarea calitativă a socioumanului. Iași: Polirom, 2001. 345 p.
3. Iluț P. Sociopsihologia și antropologia familiei. Iași: Polirom, 2005. 317p.
4. Krosgrud K.; O'Melia M.; DuBois B. Practica asistenței sociale. Abordarea participativă. Iași: Polirom, 2006. 624 p.
5. Kuzma K. Înțelege-ți copilul. București: Viață și Sănătate, 2003. 163p.
6. Mitrofan I.; Ciupercă C. Incursiune în Psihosociologia și Psihosexologia Familiei. București: Press Mihaela, 1998. 390 p.
7. Moscovici S. (coord.) Psihologia socială a relațiilor cu celălalt. Iași: Polirom, 1998. 256p.
8. Neamțu G. Tratat de asistență socială, Iași: Polirom, 2004. 1024p.
9. Roco M. Creativitate și inteligență emoțională. Iași: Polirom, 2001. 248p.
10. Stănculescu E. Sociologia educației familiale. Vol I.; Vol. II. Iași: Polirom, 1997. 280p.
11. Stoica-Constantin A. Conflictul interpersonal: prevenire, rezolvare și diminuarea efectelor. Iași: Polirom, 2004. 304p.
12. Zamfir C.; Stoica L. O nouă povocare: dezvoltarea socială. Iași: Polirom, 2006. 368p.
13. Zamfir C.; Stănescu S. Enciclopedia dezvoltării sociale. Iași: Polirom, 2007. 664p.
14. Малкина – Пых И. Психология поведения жертвы. Москва: Эксмо, 2006. 1008с

Anul II, sem. IV

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	I (licență)
Denumirea cursului	Politologie
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Catedra științe filosofice și economice
Titular de curs	Noroc Larisa, doctor în istorie, conf. univ.
Cadre didactice implicate	Țirdea Bogdan, doctor în politologie, lector superior
e-mail	larisa.noroc@gmail.com

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
U.04.A.024	3	II	IV	90	18	72

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

În condițiile democratizării regimului politic din Republica Moldova, accesul cetățenilor în viața politică, dar și orientarea umanitară a învățământului, cursul este important pentru a extinde cunoștințele studentului în domeniul politic și dezvoltarea aptitudinilor noi de formare profesională. Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” este o instituție de orientare socio-umanistică, or cursul de Politologie este unul important pentru cultivarea politică a cetățeanului și educația civică a cadrului didactic, care va promova valorile democratice în rândurile elevilor. Disciplina nominalizată va contribui la formarea persoanelor multilateral dezvoltate, cu inițiativă, capabile să se implice conștient în viața politică în calitate de subiecți ai societății civile. Cursul are conexiune cu disciplinele de istorie și geografie, filosofie, psihologie, economie, unde componenta politică este importantă pentru studierea în ansamblu a sistemelor politice a unui stat.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- Familiarizarea tinerei generații cu valori politice general-umane;
- Educarea unei intelectualități ce ar poseda o cultură politică civilizată-democratică, o mentalitate nouă, viziune modernă cu privire la procesele politice internaționale;
- Perceperea obiectivă a puterii politice, formelor de organizare și conducere a societății contemporane;
- Trezirea interesului științific față de viața politică;
- Însușirea calităților analitice privind activitatea componentelor vieții politice;
- Necesitatea aprofundării pe viitor a concepțiilor sale în domeniul științei politice;
- Elaborarea iscusinței de a opera cu terminologia politică și a argumenta pozițiile personale conceptuale;
- Formarea anumitor aptitudini necesare pentru activitatea socială, participarea în practica politică a țării;
- Educația politică în spiritul valorilor democratice.

Finalități de studii

- Să aprecieze fenomenele politice din realitatea contradictorie de pe poziții obiectiv-științifice, general umane;
- Să determine științific baza conceptuală, platformele ideologice în activitatea practică a diferitor partide politice;
- Să evalueze activitatea instituțiilor politice, să posede aptitudini de a compara procesele politice mondiale;
- Să analizeze documentele politice;
- Să posede iscusință de a polemiza pe teme politice;

- Să aplice percepțiile, însușirile în activitatea profesională;
- Să fie toleranți față de ideile, doctrinele, opiniile politice străine;
- Să aibă o cultură politică demnă de personalitate al statului democratic;
- Să se integreze în statul de drept și să se manifeste ca subiecte active ale societății civile;
- Să învingă rudimentele gândirii totalitare, xenofobiei, dușmaniei față de politică;
- Să analizeze dinamica proceselor și sistemelor politice contemporane.

Precondiții

Disciplinele anterior studiate care vor contribui la studierea eficientă a cursului de *Politologie* sunt disciplinele de Istorie (antică, medievală, universală, contemporană, civică), Economie (Educația economică, Managementul resurselor umane, Bazele micro și macroeconomiei etc.), Culturologie, Istoria ideilor filosofice. În cadrul disciplinelor menționate studenții au avut posibilitatea de a fi inițiați în evoluția instituțiilor politice, cauzele apariției unor idei politice cu impact asupra gândirii umane, transformării regimurilor și sistemelor politice. Ei au obținut cunoștințe elementare despre stat, forme de guvernare, doctrine politice, valori general umane, sisteme economice, forme de proprietate etc., care sunt necesare de a fi cunoscute pentru o înțelegere mai bună a cursului *Politologie*. Studenții trebuie să posede deprinderi de muncă intelectuală precum: analiza critică a unor texte cu caracter politico-istoric, discursuri, informații mass-media; înțelegerea ideilor și valorilor democratice/ nedemocratice); argumentarea opiniilor, părerilor; schițarea programelor alternative de conducere, constatarea avantajelor și dezavantajelor tipurilor de state, regimuri politice, organizarea independentă a activității de învățare etc. În cadrul prelegerilor și seminarelor se va determina nivelul de pregătire teoretico-metodologic, axiologic al studenților și în baza căruia se vor dezvolta cunoștințe și priceperi noi.

Unități de curs:

1. Obiectul de studiu, metoda și funcțiile politologiei
2. Etapele de evoluție a gândirii politice
3. Doctrine politice contemporane
4. Puterea politică și mecanismul realizării ei
5. Sistemul politic și regimul politic
6. Statul și societatea civilă
7. Partidele politice și sistemele de partid
8. Liderismul politic și elita politică
9. Cultura politică și socializarea politică
10. Alegerile și sistemele electorale
11. Politica națională și relațiile interetnice
12. Politica mondială și relațiile internaționale

Strategii de predare și învățare

1. Prelegeri interactive cu aplicarea TIC.
2. Organizarea dezbaterilor, situații problematice.
3. Prezentări de filme documentare tematice.
4. Transmiterea textelor de prelegeri, materialelor PowerPoint prin poșta electronică a studentului.
5. Oferirea bibliografiei obligatorii și opționale etc.

Strategii de evaluare

Evaluări inițiale (eseu, test), evaluare formativ-continuu (lucrare de control, test), evaluare sumativ-cumulativă/finală (portofoliu, test, răspuns oral, examen).

Bibliografie:

Obligatorie:

1. Adrian Păulescu. Introducere în politologie, București, 2002.
2. Ball T., Dagger R. Ideologii politice și idealul democratic. Iași: Polirom, 2002.
3. Miller D. Enciclopedia Blackwell a gândirii politice. București: Humanitas, 2000.
4. A. Doctrine politice. Iași: Polirom, 1998.

Mungiu-Pippidi

5. Negru Gh. Politologie. Chișinău: Editura Evrica, 2009.

6. Noroc L. Politologie. Curs de prelegeri. Chișinău: Elan Poligraf, 2008.

7. Vâlsan C. Politologie. București: Editura Economică, 1997.

8. Voiculecu M. Tratat de politologie. București: Ed. Universitară, 2002.

Țirdea B.,

Opțională

1. Girardet R. Mituri și mitologii politice. Iași: Institutul European, 1997.

2. Lijphart A. Democrația în societățile pluraliste. Iași: Polirom, 2002.

3. Courtois St. Dicționarul comunismului. București: Polirom, 2008.

4. Iliescu Ana-Paul, Socaciu Emanuil-Mihail. Fundamentele gândirii politice moderne. Iași: Polirom, 1999.

5. Almond G., Verba S. Cultura civică. București: Style, 1996.

6. Andrievschi V., Țirdea B. Campania electorală eficientă. Teorie și practică. Chișinău: Elan Poligraf, 2010.

7. Borțun D. Psihologia comunicării. București, 2003.

8. Chistruga I. Problema apariției și dezvoltării societății civile. (Aspectul filosofico-politic). Autoref. tezei de dr. în șt. politice. Chișinău, 1997, 13 (3)

9. Ghidul tânărului lider politic. Chișinău:[s.n.], 2002.

10. Marin C. Societatea civilă: între mit politic și pledoarie socială. Chișinău: Epigraf, 2002.

11. Moșneaga V. Partidele politice și Parlamentul Moldovei: aspecte juridice ale interacțiunii. În: Aspecte ale practicii parlamentare, relațiile dintre Parlament și Guvern. (Republica Moldova) Culegere de materiale. East West parliamentary Practice Project. Chișinău, 1997.

12. Popescu G., Duminică D. femeia – lider în viața politică internațională. Pitești: Editura Universității din Pitești, 2001.

13. Șleahțișchi M. Liderii. Chișinău: Știința, 1998.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Politici educationale in context european
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Facultatea Istorie și Geografie, Catedra Geografie și Patrimoniu Cultural
Titular de curs	Veronica Melinte, lector superior.
Cadre didactice implicate	
e-mail	melinteveronika@gmail.com

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
U.04.A.026	2	II	VI	60	12	48

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii
Cursul Politici educaționale în context european este parte componentă a planului de studii la Facultatea Științe ale educației. Cursul este din categoria disciplinelor de orientare socio-umanistice.
Competențe dezvoltate în cadrul cursului
<ul style="list-style-type: none">• <i>Competențe cognitive:</i>• căutarea și analiză critică a informației din diferite surse referitoare la Civilizația europeană;• <i>Competențe de învățare:</i>• formularea obiectivelor cognitive pentru alegerea modalităților/căilor de atingere a lor, printr-un proiect individual sau colectiv de perfecționare profesională.• <i>Competențe de aplicare:</i>• aplicarea tehnicilor de lectură critică relevante în elaborarea proiectelor de grup și individuale;• <i>Competențe de analiză:</i>• evaluarea diverselor puncte și opinii față de evoluția civilizației europene• implementarea elementelor de analiză istorică în discursurile educaționale;• <i>Competențe de comunicare:</i> în limba maternă într-o manieră clară și precisă, oral și în scris, inclusiv utilizând tehnologiile informației și de comunicații, în diverse contexte socio-culturale și profesionale a cunoștințelor acumulate.
Finalități de studii
<ul style="list-style-type: none">• Să explice origilile și evoluția civilizației europene;• Să elaboreze conceptograme, tabele sincronice, liste de noțiuni, portofoliu în baza cunoștințelor acumulate• Să evalueze resurse informaționale (monografii, articole, portofolii ș.a.), inclusiv și a celor publicate în limbi de circulației internațională (engleză, franceză) în care sunt abordate probleme ale evoluției civilizației europene,• Să realizeze mini-discurcuri cu aplicații de analiză a elementelor de civilizație europeană în activitatea profesională.
Precondiții
Cunoștințe de bază despre diferite date, evenimente, personalități, procese din diferite perioade istorice obținute la treapta preuniversitară <ul style="list-style-type: none">• să știe cum să realizeze analiza unui articol științific;• să realizeze analiza unor evenimente, personalități istorice;• să știe cum să utilizeze informația istorică din diverse surse informaționale
Unități de curs
<ol style="list-style-type: none">1. Definirea conceptului „civilizație”. Raportul dintre cultură și civilizație.2. Originea și evoluția scrisului în Europa3. Civilizația Greciei Antice

4. Civilizația Romei Antice.
5. Civilizația medievală -europeană.
6. Civilizația epocii Renașterii.
7. Civilizația europeană în epoca modernă.
8. Civilizația europeană în epoca contemporană

Strategii de evaluare

Conversația euristică, dezbateră, proiectul individual, investigația, studiu de caz, portofoliul, referatul, autoevaluarea, testul de cunoștințe (scris/oral) .

Evaluarea curentă se bazează pe aprecierea gradului și a calității de participare intelectuală studenților în cadrul seminariilor. Două probe de evaluare obligatorii: *Evaluare 1*: test de verificare a nivelului de cunoaștere; *Evaluare 2*: nivelul de aplicare - integrare a cunoștințelor, portofoliul.

Rezultatele evaluării curente constituie 60 % din cota notei finale. Evaluarea finală – examen oral. Nota de la examen va constitui 40 % din cota notei finale.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Arta secolului XX. Dicționar enciclopedic, București, 1993.
2. BANCOMPANI, Salas, Lumea simbolurilor, Ed. Humanitas, București, 2004.
3. Florian Radu, Metamorfoza culturii în secolul XX, București, 1988.
4. Tănase Al., O istorie a culturii în capodopere, București, 1984.
5. Werner Hormann. Fundamentele artei moderne, București 1977.
6. PRUT, Constantin , Dicționar de artă modernă și contemporană, Ed. Univers Enciclopedic, București, 2002.
7. ORTEGA Y GASSET, Jose, Dezumanizarea artei, Ed. Humanitas, București, 2000.
8. WÖLFFLIN, Heinrich, Principii fundamentale ale istoriei artei, Ed. Meridiane, București, 1968.
9. WUNENBURGER, Jean-Jaques, Filosofia imaginilor, Ed. Polirom, Iași, 2004.

1.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	I
Denumirea cursului	Educația tinerilor dezadaptați
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Catedra Științe ale Educației
Titular de curs	Răileanu O. , lector univ.
Cadre didactice implicate	-
e-mail	olga_co@list.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.04.A.027	4	II	IV	60	12	48

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Cursul *Educația tinerilor dezadaptați*, este predestinat studenților de la specialitatea *Pedagogie socială*. Familiarizarea studenților cu riscurile dezadaptării intelectuale, comportamentale, comunicative și emoționale ale tinerilor; abordează problematica cu care se confruntă tinerii în perioada respectivă; identifică tendințele și formele dezadaptării tinerilor la viața familială, școlară și socială; formează la studenți competențele necesare pentru determinarea factorilor interni și externi ai dezadaptării tinerilor; evidențiază rolul și locul programelor de prevenire a dezadaptării tinerilor; crează condiții de formare a considerației de sine, a implicării active și conștiente în viața familială, școlară, socială și depășirea dificultăților de dezadaptare.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- definirea conceptului de dezadaptare,;
- descrierea tendințelor și formelor dezadaptării tinerilor;
- distingerea formelor de dezadaptare: familială, școlară și socială;
- determinarea dificultăților de adaptare a tinerilor la viața socială;
- analiza factorilor care influențează adaptarea tinerilor;
- identificarea programelor de prevenire a dezadaptării;
- aplicarea adecvată a strategiilor de prevenire a dezadaptării;
- realizarea managementului eficient a situațiilor critice de: conflict, violență și abuz în rândurile tinerilor;

Finalități de studii

- să definească corect conceptul de dezadaptare;
- să descrie tendințele și formelor dezadaptării tinerilor;
- să distingă formele de dezadaptare: familială, școlară și socială;
- să determe dificultăților de adaptare a tinerilor la viața socială;
- să analizeze factorii care influențează dezadaptarea tinerilor;
- să identifice programele de prevenire a dezadaptării;
- să aplice adecvat strategiile de prevenire a dezadaptării;
- să realizeze managementul eficient a situațiilor critice de: conflict, violență și abuz în rândurile tinerilor;

Precondiții

Cunoștințele elementare din școală în domeniul pedagogiei/educației: conceptul de comportament; adaptare și dezadaptare; personalitate.

Discipline anterior studiate: Psihologia vârstelor, Pedagogia comparată; Noile educații; Consilierea educațională.

Conținutul unităților de curs

1. Accepțiuni ale conceptului de dezadaptare.
2. Premise și factori ce influențează adaptarea optimă a tinerilor.
3. Particularitățile de vîrstă și individuale ale tinerilor dezadaptați.
4. Refuzul adaptării și integrării sociale ale tinerilor.
5. Managementul situațiilor critice în procesul de adaptare a tinerilor.
6. Rolul programelor de prevenire a dezadaptării tinerilor.
7. Consilierea psihopedagogică a tinerilor dezadaptați.
8. Curs de sinteză.

Strategii de evaluare

Evaluarea curentă se bazează pe aprecierea gradului și a calității de participare intelectuală a studenților în cadrul seminariilor. Aprecierea formulării răspunsurilor, a capacității de argumentare; exersarea în mod organizat a activității de elaborare și aplicare a strategiilor de armonizare a procesului de adaptare a tinerilor..

Două probe de evaluare obligatorii:

Evaluare 1. Test de verificare a nivelului de cunoaștere;

Evaluare 2. Proiect al activității didactice (nivel de aplicare-integrare a cunoștințelor);

Rezultatele evaluării curente constituie 60% din cota notei finale.

Evaluarea finală - examen oral.

Nota de la examen va constitui 40% din cota notei finale.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Coașan A., Vasilescu A., *Adaptarea școlară*. București: Editura Științifică, 1988, 121 p.
2. Cristea S., *Dicționar de pedagogie*. Chișinău-București: Grupul Editorial Litera, Litera Internațional, 2000. 398 p.
3. Dumitru I. Al., *Consilierea psihopedagogică*. Iași: Polirom, 2008. 332 p.
4. Lorinczenco A., *Prevenirea dezadaptării școlare*. Iași: CERMI, 1998. 142 p.
5. Mihai A., *Adaptarea școlară. Abordare psiho-sociopedagogică în învățământul primar*. Sibiu: Editura „Sf. Ierarh Nicolae”, 2010. 164 p.
6. Zlate M., Negovan V. *Adaptare și strategii de adaptare. Probleme fundamentale ale psihologiei și științelor educative*. București: Editura Universității, 2006. 180 p.

Opțională:

1. Munteanu A., Compartimentul deviant în rîndul tinerilor ,În: Aspecte psihosociale ale tinerilor delicvenți. P. 169-182 / coord.: Vîrlan Maria, Chișinău[sn], 2012, 366 p.
2. Verza E., Verza F., *Psihologia vîrstelor*. București: Pro Humanitate, 2000.310 p.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	I
Denumirea cursului	Consilierea persoanelor de vârstă a treia
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie/ Catedra Științe ale Educației
Titular de curs	Simcenco Irina dr.lect.univ.
Cadre didactice implicate	Simcenco Irina dr.lect.univ.
e-mail	i.simcenco@yahoo.com

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.04.A.030	4	II	IV	60	12	48

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Disciplina *Consilierea persoanelor de vârstă a treia (CPVT)* are ca scop studierea și analiza vârstei a treia din care fac parte bătrânii și optimizarea relațiilor acestora cu familia și comunitatea; formarea competențelor de consiliere psihopedagogică. Studierea cursului va constitui un reper important în cunoașterea și înțelegerea particularităților biologice și psihosociale ale îmbătrânirii; conștientizarea rolurilor bătrânilor/persoanelor de vârstă a treia în cadrul familial și cel social; dezvoltarea comportamentelor relaționale cu persoanele vârstnice.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- identificarea bazelor teoretice și metodologice ale consilierii persoanelor de vârstă a treia;
- argumentarea importanței factorilor longevității la vârstă a treia;
- elaborarea strategiilor și tehnologiilor de consiliere a persoanelor de vârstă a treia și educație pentru familie;
- elaborarea și implementarea un plan de acțiuni de consiliere a unui grup de persoane vârstnice;
- elaborarea și implementarea un plan de acțiuni de consiliere a adulților în faza de pensionare;
- valorificarea tehnicilor de consiliere și educație a părinților, vârstnicilor și copiilor în variate situații de dificultate;
- argumentarea importanței principiilor și normelor deontologice în CPVT;

Finalități de studii

- să definească conceptele cheie ce reflectă problematica îmbătrânirii și a consilierii familiei;
- să determine reperele biologice și psihosociale ale îmbătrânirii;
- să enumere problemele la nivel familial și social cu care se confruntă vârstnicii;
- să argumenteze specificul CPVT;
- să caracterizeze conduita și specificul relației consilier-beneficiar;
- să respecte principiile deontologice în CPVT;
- să estimeze dinamica schimbărilor evolutiv-adaptative în CPVT;
- să elaboreze strategii de CPVT pentru dezvoltare, formarea și exersarea culturii, sporirii calității vieții și eficienței personale;
- să elaboreze strategii de sporire a calității vieții pentru persoanele în etate.

Precondiții

Studentii trebuie să cunoască reperele teoretice, dimensiunile consilierii educaționale; particularitățile de vârstă și psihologice ale copiilor, adulților și vârstnicilor; crizele de vârstă. Să posede abilități de proiectare-organizare și desfășurare a activităților educative.

Discipline anterior studiate: fundamentele pedagogiei, psihologia generală și cea a vârstelor, pedagogia socială, consiliere educațională.

Unități de conținut

1. Introducere în consilierea persoanelor de vîrsta a treia: definiție și cadru conceptual
2. Considerente etice privind consilierea persoanelor de vîrsta a treia
3. Etapele de evoluție umană. Tendințe actuale de abordare a îmbătrînirii
4. Consilierea de grup a persoanelor de vîrsta a treia și familiei
5. Consilierea persoanelor de vîrsta a treia pentru dezvoltare
6. Consilierea persoanelor de vîrsta a treia în situații de criză

Strategii de evaluare

Calitatea participării studenților în cadrul orelor practice: discuții dezbateri, răspunsuri orale, consultarea surselor bibliografice de bază; elaborarea unui plan de acțiuni de educație a familiei; sumarizarea probelor obligatorii : 1) plan de consiliere a persoanelor vîrsta a treia și fișa de caracterizare psihopedagogică a familiei; 2) portofoliul consilierului eficient și a evaluării finale-examen.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Cuznețov L., Simcenco I. Parteneriatul educativ familie-cultură postfigurativă. Repere teoretice și practice. Chișinău: Primex-com SRL, 2015;
2. Cuznețov L. Consilierea și educația familiei. Introducere în consilierea ontologică complexă a familiei. Chișinău, 2015;
3. Cuznețov L. Consilierea și educația pentru sănătate a familiei. Repere teoretice și sugestii practice. Chișinău: Primex-com SRL, 2016;
4. Cuznețov L. Filosofia practică a familiei. Chișinău, CEP USM, 2013;
5. Grația S. Psihologia vîrstelor. Editura Fundația România de mâine, 2003;
6. Fontaine R. Psihologia îmbătrînirii. Iași: Polirom, 2008;
7. Gârleanu-Șoitu D. Vîrsta a treia. Iași: Institutul European, 2000;
8. Muntean A. Psihologia dezvoltării umane. Iași: Polirom, 2006;
9. Neculau A. Educația adulților. Iași: Polirom, 2004;

Opțională:

1. Bunescu Gh. Educația părinților – strategii și programe. Chișinău, 1986;
2. Dave R.H. Fundamentele educației permanente. Editura Didactică și Pedagogică, 1991;
3. Konya Z., Konya A. Terapie familială sistemică. Iași: Polirom, 2012.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Strategii de soluționare a conflictelor
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Catedra Științe ale Educației
Titular de curs	Țărnă Ecaterina, doctor în pedagogie, conferențiar universitar
Cadre didactice implicate	
e-mail	ec.tarna@gmail.com

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.04.A.032	3	II	IV	90	18	72

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Soluționarea conflictelor reprezintă principala dimensiune a existenței fiecăruia dintre noi, devenind atât de prezentă, încât nici măcar nu ne putem imagina un domeniu de activitate lipsit de conflicte. Conflictologia – disciplină teoretico-practică – are menirea de a familiariza studenții cu tendințe și abordări în managementul conflictului dintr-o perspectivă dinamică și aplicativă, oferindu-le modalități de înțelegere a relațiilor inter/intrapersonale în conceptul educație – societate. Prin urmare, studiul respectiv nu poate fi izolat de cunoașterea istoriei dezvoltării conflictologiei ca domeniu de cercetare.

Conflictele pot cauza mari prejudicii, însă soluționate corect pot favoriza dinamism și progres. Conflictul constructiv poate testa ideile, favoriza generarea deciziilor sau stopa luarea pripita a lor, poate ridica nivelul de înțelegere a dificultăților și dinamiza implicarea membrilor grupului de elevi în rezolvarea problemelor, poate stimula interesul și interacțiunea, gândirea creativă și calitatea deciziilor, aderarea la implementarea inovațiilor etc. Cursul promovează cunoașterea și dezvoltarea următoarelor componente necesare în prevenirea și rezolvarea conflictelor: empatia (demonstrează înțelegere, prietenie, respect față de sentimentele celorlalți, manifestă interes față de cei din jur, intervine cu ajutor); cooperarea și lucrul în echipă (învăță în grup, contribuie cu idei, își asumă anumite sarcini, încurajează membrii grupului); sociabilitatea (stabilește ușor relații interpersonale, ascultă și înțelege poziția fiecăruia); diversitatea culturală (acceptă diferențele dintre oameni, învță alături de persoane de alte etnii, alte confesiuni); toleranța (prezența bunului simț, lipsa egoismului, recunoașterea altor valori, opinii) etc.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- Interpretarea proceselor și evenimentelor conflictuale prin intermediul modelelor de analiză și aplicare.
- Distingerea conflictelor constructive/distruitive ca procese inevitabile în mediul educațional.
- Determinarea importanței conflictelor constructive în activitatea pedagogică.
- Interpretarea și analiza conflictelor constructive/distruitive în contextul educației.
- Recunoașterea specificului formelor și caracteristicilor psihosociale ale situațiilor generatoare de conflicte.
- Conștientizarea propriilor blocaje ale comunicării și depășirea lor în soluționarea conflictelor.
- Evaluarea consecințelor conflictului intrapersonal, interpersonal și de grup.
- Generalizarea condițiilor strategice eficiente de soluționare a conflictelor în mediul educațional.

Finalități de studii

- Să identifice cauzele și procesele care favorizează sau împiedică soluționarea conflictelor în mediul educațional.
- Să conștientizeze conceptelor de bază cu privire la conflicte, grupuri, egalitate de gen și nediscriminare, societate și comportament nonconflictual.
- Să posede capacitatea de a sistematiza strategiile referitoare la sursele, cauzele și manifestarea conflictelor în mediul educațional.
- Să aprecieze gradul și nivelul de abordare științifică a teoriilor clasice și contemporane.
- Să eticheteze propriile structuri de control asupra comportamentului care generează conflictul.

- Să determine actualitatea conceptelor și teoriilor cu privire la esența conflictelor și rolul lor în societatea actuală.
- Să analizeze diverse situații conflictuale la nivel micro și macromediu.
- Să aplice eficient diverse strategii de soluționare a conflictelor.
- Să analizeze factorii favorizanți în dezvoltarea și participarea personală în rezolvarea conflictelor.
- Să demonstreze autonomie și corectitudine în tratarea diverselor puncte de vedere și în mediere conflictelor.
- Să aprecieze rolul cursului respectiv în formarea profesională a cadrelor didactice.
- Să demonstreze capacitatea de a rezolva conflictele în mod constructiv, de a manifesta toleranță și empatie.
- Să elaboreze aprecieri eficiente bazate pe cunoașterea problematicii sociale și etice în mediul educațional.
- Să demonstreze abilități de a gestiona situațiile de stres și frustrare, de exprimare într-un mod constructiv, de distingerea între dimensiunile personale și interpersonale.
- Să demonstreze deprinderi de autocontrol asupra reacțiilor emoționale în prevenirea și rezolvarea conflictelor.
- Să-și asume responsabilități de ameliorare a climatului psihosocial în grup și în viața personală prin punerea în practică a indicațiilor aplicative.

Precondiții

Studentii trebuie să posede cunoștințe generale despre conceptele de conflict și de rezolvare a conflictului, să dezvolte deprinderi de rezolvare a conflictelor, să identifice și să interpreteze diverse metode de rezolvare a conflictelor, să manifeste atitudine pozitivă pentru prevenirea și rezolvarea conflictului prin comunicare, să aprecieze rolul cursului respectiv în formarea și dezvoltarea competențelor profesionale.

Repartizarea orelor de curs

1. Generalități din perspectiva conflictologiei. Definiții și noțiuni.
2. Conflictul intrapersonal.
3. Conflictul interpersonal.
4. Conflictul în grup.
5. Conflictul și comunicarea în situații excepționale.
6. Conflictul în mediul educațional.
7. Strategii de rezolvare a conflictelor în mediul educațional.
8. Conflictul – principala sursă a stresului și a bolilor mentale

Strategii de evaluare

Prezența la curs este obligatorie. Studentii sunt responsabili de studierea conținutului, realizarea sarcinilor și lucrărilor individuale. Activitățile solicitate studenților pentru evaluarea pe parcurs intră obligatoriu în nota finală. Calitatea participării studenților în cadrul seminațiilor: discuții, dezbateri, răspunsuri orale, elaborarea și susținerea prezentărilor, consultarea surselor bibliografice de bază și cele două probe obligatorii (test, portofoliu). Rezultatele evaluării curente constituie 60% din cota notei finale. Nota la examen va constitui 40% din cota notei finale. Portofoliul (proiectele, referatele, testele etc.) predate după termenul fixat nu se admit.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Cojocaru-Borozan M. Teoria culturii emoționale. Chișinău: UPS „I. Creangă”, 2010. 239 p
2. Cornelius H., Faire Sh. Știința rezolvării conflictelor. București: Editura Tehnică, 1996, 261p.
3. Milcu M. Psihologia relațiilor interpersonale. Competiție și Conflict. Iași: Polirom, 2005, 226p.
4. Shapiro Daniel. Conflictul și comunicarea. Ghid practic. Chișinău: Arc, 1998, 319p.
5. Stoica-Constantin Ana. Conflictul interpersonal. Iași: Polirom, 2004 304p.
6. Șoitu L., Hăvârneanu C. Agresivitatea în școală. Iași: Polirom, 2001

Opțională:

1. Cava R. Comunicarea cu oamenii dificili. București: Curtea Veche, 2007.
2. Chelcea Septimiu. Psihologia cooperării și întraajutorării umane. București: Ed. Militară. 1991
3. Jigău M., Liiceanu A. Violența în școală. București: Alfa, 2006, 228p.
4. Țărnă E. Bazele comunicării. Chișinău: Prut Internațional, 2011, 368 p.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	I
Denumirea cursului	Pedagogia familiei
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie/ Catedra Științe ale Educației
Titular de curs	Larisa Cuznețov dr.hab.,prof.univ.
Cadre didactice implicate	Simcenco Irina dr.lect.univ.
e-mail	i.simcenco@yahoo.com

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.04.A.033	4	II	IV	60	12	48

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Oportunitatea cursului *Pedagogia familiei* derivă din necesitatea eficientizării competențelor profesionale, a optimizării relațiilor parteneriale școală-familie, copii-părinți și pregătirea tinerei generații pentru viața de familie.

Scopul disciplinei constă în formarea cunoștințelor și competențelor privind consilierea familiei, proiectarea și desfășurarea educației și pregătirii tinerilor pentru viața de familie, eficientizarea relațiilor familiale și a parteneriatului educațional familie-grădiniță-școală-comunitate.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- identificarea bazelor teoretice și metodologice ale pedagogiei familiei;
- elaborarea și aplicarea strategiilor și tehnologiilor de studiere/cercetare a cuplului și familiei;
- definirea paradigmelor esențiale de studiere/cercetare a cuplului și familiei;
- determinarea problemelor cuplului și a familiei contemporane;
- estimarea caracterului relațiilor familiale în funcție de tipologie și structură;
- modelarea situațiilor de dirijare/soluționare, aplanare, evitare, anticipare a conflictelor familiale;
- elaborarea și valorificarea proiectelor de cercetare a tipologiilor familiei.

Finalități de studii

- să reproducă conceptele cheie, teoriile de bază ce reflectă dezvoltarea cuplului și a familiei;
- să analizeze principalele teorii și paradigme privind familia și educația pentru familie;
- să identifice particularitățile iubirii materne, paterne, fraterne și a iubirii dintre două persoane de gen opus;
- să determine și analizeze restructurările contemporane care vizează familia;
- să analizeze tipurile de relații inter- și intrafamiliale și stiluri comportamentale;
- să analizeze dinamica funcțională a familiei;
- să cerceteze diverse aspecte ale vieții de familie și să elaboreze programe de corecție/ armonizare a relațiilor familiale;
- să elaboreze-implementeze strategii și tehnologii de educație în familie, pentru familie din perspectivă parentală și a instituției de învățământ (școală, liceu etc.);
- să elaboreze seturi de recomandări privind educația pentru familie (pentru copii de diferite vârste și tineri);
- să comunice și să acționeze eficient în echipă privind organizarea și desfășurarea educației pentru familie.

Precondiții

Studentii trebuie să cunoască teoria, principiile, strategia, metodologia, formele educației și instruirii, particularitățile de vârstă și psihologice ale copiilor. Să posede abilități de proiectare-organizare și desfășurare a activităților educative și didactice; să elaboreze strategii de optimizare a procesului educațional.

Unități de conținut

1. Problemele introductive. Familia din perspectivă sociopsihopedagogică.
2. Familia: autocunoașterea, dragostea conjugală și proiectarea perspectivelor vieții
3. Ethosul pedagogic al familiei: cultură și educație pentru familie.
4. Dinamica dezvoltării și funcționării cuplului și a familiei
5. Climatul moral și psihologic al familiei în contextul democratizării relațiilor intrafamiliale
6. Cultura toleranței în cadrul familiei și arta dirijării conflictelor familiale
7. Familia și copiii. Optimul familial și formarea personalității copilului.
8. Educația pentru familie în planul educativ formal nonformal-informal

Strategii de evaluare

Calitatea participării studenților în cadrul orelor practice: discuții dezbateri, răspunsuri orale; elaborarea Agendei cu sfaturi pentru părinți, copii și bunici; consultarea surselor bibliografice de bază; sumarizarea celor două probe obligatorii (proiect individual și elaborarea portofoliului electronic „Universul familiei” și evaluarea finală-examen.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Baran-Pescaru, A. Familia azi. O perspective sociopedagogică, 2004;
2. Bonchiș E. Familia și rolul ei în educarea copilului. Iași, Polirom, 2011;
3. Calaraș C. Conflictologie familială. Suport de curs. Chișinău: Primex-com SRL, 2013;
4. Cuznețov L. Consilierea și educația pentru sănătate a familiei. Repere teoretice și sugestii practice. Chișinău: Primex-com SRL, 2016;
5. Cuznețov L. Simcenco I. Parteneriatul educativ familie-cultură postfigurativă. Repere teoretice și practice. Chișinău: Primex-com SRL, 2015.
6. Cuznețov L. Filosofia practică a familiei. Chișinău: CEP USM, 2013;
7. Cuznețov L. Pedagogia și psihologia familiei. Suport de curs. Chișinău, 2013;
8. Cuznețov L. Educație prin optim axiologic. Chișinău: Primex-com SRL, 2010;
9. Cuznețov L. Tratat de educație pentru familie. Pedagogia familiei. Chișinău, CEP USM, 2008;
10. Iluț P. Dragoste, familie și fericire. Spre o sociologie a seninătății. Iași: Polirom, 2015;

Opțională:

1. Popescu R. Introducere în sociologia familiei. Familia românească în societatea contemporană. Iași: Polirom, 2009;
2. Segalen M. Sociologia familiei. Iași: Polirom, 2011;
3. Stănciulescu E. Sociologia educației familiale. Strategii educative ale familiilor contemporane. Vol.2. Iași: Polirom, 2002;
4. Gîlcă B. (coord.) Manual de educație pentru viața de familie. S.U.A. Universitatea J. Hopkins, Ed. II, Chișinău, 2002.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Bazele asistenței sociale
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie, catedra Științe ale educației
Titular de curs	Davidescu Elena, lector superior
Cadre didactice implicate	-
e-mail	davidescue@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.04.O.036	4	II	IV	120	24	96

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Bazele asistenței sociale reprezintă un curs de specialitate, relevant în formarea pedagogilor sociali. Asistența socială este un domeniu stringent pentru Republica Moldova, din cauza diverselor probleme sociale cu care se confruntă societatea noastră: *migrație, abandon, divorț, șomaj, copiii străzii, sărăcie, excludere socială, etc.* Astfel, este în continuă creștere numărul familiilor dezorganizate, al persoanelor dependente de drog, al celor în conflict cu legea, al persoanelor care pleacă în străinătate pentru angajarea în câmpul muncii. Într-o încercare de soluționare a acestor probleme se implică o grupă de profesioniști, numită **echipă multidisciplinară**, dintre care face parte și pedagogul social și asistentul social. Astfel, este binevenit ca pedagogii sociali să cunoască specificul domeniului de asistență socială pentru a suplini această unitate în instituțiile sociale în care activează, fie centru de plasament, fie în cadrul Direcției de asistență socială sectorială sau raională.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- cunoașterea conceptelor de bază ale domeniului;
- descrierea specificului profesiei de asistent social;
- formularea principalelor norme etice ale relațiilor reciproce din grupul de profesioniști în asistența socială;
- formarea competențelor necesare unui asistent social;
- valorificarea noilor metode și tehnici de intervenție socială.

Finalități de studii

- să cunoască specificul profesiei de asistent social;
- să descrie rolurile profesionale ale asistentului social;
- să identifice trebuințele umane și probleme sociale;
- să cunoască obiectivele, funcțiile și caracteristicile asistenței sociale;
- să identifice categoriile de beneficiari ai asistenței sociale;
- să argumenteze conținutul sistemului de asistență socială în Republica Moldova;
- să cunoască conținutul asistenței sociale școlare;
- să explice conceptele: „evaluare”, „diagnoză socială”, „intervenție socială”, „servicii sociale”, „ajutor social”, etc.;
- să argumenteze necesitatea asistenței sociale în cadrul sistemului de protecție socială al copilului;
- să relateze despre importanța respectării Codului deontologic al profesiei de asistent social;
- să elaboreze Profilul psihologic al asistentului social competent;
- să valorifice cunoștințele teoretice în abordarea acțiunii sociale;
- să explice importanța comunicării în stabilirea relațiilor sociale participative;
- să utilizeze în practică modele de intervenție socială;
- să propună acțiuni de îmbunătățire a procesului de intervenție și integrare în societate.

Precondiții

Inițiere în cariera profesională, Cultura comunicării pedagogice, Pedagogia preventivă și corecțională, Psihologia generală
– cursuri universitare studiate în semestrul I, sociologia – disciplină studiată în nivelul liceal.

Repartizarea orelor de curs

1. Statutul științific și profesional al asistenței sociale
2. Relația asistent social-beneficiar și condiționările ei sociale
3. Valorile în asistența socială
4. Specificul comunicării profesionale în relația „asistent social-beneficiar”
5. Teorii specifice aplicate în asistența socială
6. Sistemul de asistență socială în Republica Moldova
7. Evaluarea și intervenția în asistența socială
8. Asistența socială în cadrul sistemului de protecție socială
9. Necesitatea asistenței sociale școlare

Strategii de evaluare

Curs-prelegere, dezbateri, studiu de caz, masa rotundă, Analiza SWOT, activitatea în grup, brainstorming-ul, metoda ciorchinele, proiectul de grup, Poster, lucrul cu dicționarele de specialitate, Metoda „Mozaic”.

Evaluarea curentă (formativă) și finală:

- *evaluare formativă* – punctaj acumulat în cadrul activităților didactice: probe obligatorii (teste docimologice);
- *evaluare finală*: Examen.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Asistența socială în contextul transformărilor din Republica Moldova, Chișinău, 2008
2. Asistența socială. Studii și aplicații, Iași: Polirom, 2005
3. Aspecte teoretice și practice ale asistenței sociale, Coord. M.Bulgaru, Chișinău: CEP USM, 2003
4. Bulgaru M., Asistența socială, fundamente teoretice și practice, Chișinău: CEP USM, 2009
5. Buzducea D. Sisteme moderne de asistența socială. Tendințe globale și practici locale, Iași: Polirom, 2009
6. Buzducea D. Asistența socială a grupurilor de risc, Iași: Polirom, 2010
7. Buzducea D. Aspecte contemporane în asistența socială, Iași: Polirom, 2005
8. Neamțu G. Tratat de asistență socială, Iași: Polirom, 2011
9. Sandu A. Asistența socială aplicată. Tehnici de cercetare și modele de intervenție. Iași: Editura Lumen, 2013
10. Standarde profesionale în domeniul asistenței sociale, Chișinău, 2006

Opțională:

1. Metode și tehnici în asistența socială, Coord. M. Bulgaru, Chișinău: CEP USM, 2002
2. Miley K., O'Melia M., Practica asistenței sociale, Iași, Polirom, 2006
3. Preda M., Politica socială românească între sărăcie și globalizare, Iași: Polirom, 2002
4. Roth-Szamoskâzi M., Perspective teoretice și practice ale asistenței sociale, Cluj-Napoca, 2003

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licența
Denumirea cursului	Pedagogie comunitară
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Catedra Științe ale Educației
Titular de curs	Ovcerenco Nadejda, dr., conf. univ.
Cadre didactice implicate	
e-mail	elpida_57@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.03.A.038	3	II	III	18	6	12

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Disciplina este orientată spre formarea specialiștilor pentru abordarea complexă a problematicii dezvoltării comunitare, elaborarea programelor de dezvoltare comunitară participativă. Obiectivul general constituie dezvoltarea unei viziuni sintetice cu privire la problematica pedagogiei comunitare, prestării serviciilor de integrare comunitară pentru diverse categorii de cetățeni aflați în dificultate; formării competențelor de aplicare a cunoștințelor din domeniul studiat.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- ✓ Familiarizarea cu specificul pedagogiei comunitare, cu metode și tehnici de decriptare a influențelor sociale asupra activității educaționale;
- ✓ Inițierea viitorilor specialiști în științele educației în analiza critică a deschiderii școlii la problematica și provocările sociale, ale mediului extern, în analiza posibilităților și limitelor școlii ca instanță educațională de a le soluționa;
- ✓ Familiarizarea viitorilor specialiști în științele educației cu specificul nevoilor educaționale din alte comunități și instituții: întreprinderi, închisori, centre de recuperare, organizații nonguvernamentale;
- ✓ Abilitarea cursanților cu metodologia specifică de realizare a unei campanii educaționale pe probleme punctuale;
- ✓ Formarea priceperilor și deprinderilor de a construi programe de dezvoltare școlară, de formare în alternanță, de formare la locul de muncă etc.
- ✓ Formarea atitudinii pozitive față de principiile voluntariatului, ale cetățeniei active.

Finalități de studii

La nivel de cunoaștere: a) definește și utilizează adecvat conceptele cheie, proprii pedagogiei comunitare; b) explică rolul și importanța educației pentru dezvoltarea comunitară, ca și condiționările socio-culturale și economico-politice asupra evoluției și dezvoltării domeniului; c) analizează specificitatea unui management dintr-o instituție educațională prin prisma specificului instituției și a potențialului de parteneriat pentru dezvoltare educațională comunitară; d) explică nevoile educaționale specifice a diferitelor grupuri de indivizi; e) descrie modalitățile de învățare non-formală și informală în diferite contexte, instituții și medii educaționale; f) analizează impactul diferitelor politici (educaționale, de ocupare, sociale...) asupra dezvoltării individuale și social-comunitare.

La nivel de aplicare: g) proiectează și implementează un parteneriat interinstituțional; h) identifică nevoi educaționale specifice în comunitate; analizează impactul și eficiența unei campanii educaționale/ unui program/ demers; i) proiectează un proiect de intervenție educațională, potrivit nevoilor identificate; j) construiește o strategie de marketing și publicitate;

La nivel de integrare: i) manifestă o atitudine pozitivă față de principiile voluntariatului și ale cetățeniei active; i) manifestă o atitudine tolerantă, deschisă față de diversitatea nevoilor diferitelor grupuri de indivizi, cu nevoi specifice de asistare educațională.

Precondiții

Discipline anterior studiate: Dezvoltarea comunitară, Psihologia socială, Teoria și metodologia educației, etc.
Studentii trebuie să cunoască tipuri de strategii cu referire la dezvoltarea comunitară, concepții asupra schimbării sociale, strategii de dezvoltare socială, teorii asupra dezvoltării la nivel macro, să elaboreze strategii și să propună oportunități de

dezvoltare locală.

Unități de curs

1. Pedagogie comunitară: delimitări conceptuale.
2. Teorii ale acțiunii sociale și ale intervenției comunitare.
3. Dezvoltarea comunitară și influența sa asupra instituției școlare.
4. Școala și contextul comunitar
5. Școala – centru comunitar de resurse educaționale
6. Școala și partenerii
7. Managementul parteneriatului școală – comunitate.
8. Curs de sinteză

Strategii de predare și învățare

Predare reflexivă, interactivă și participativă; expunere-prelegere asistată de calculator cu expunerea conținuturilor cursului în format Power Point; exemplificări; întrebări de evaluare pe parcurs; explicații; problematizări; ilustrări cu materiale video sau printate referitoare la bunele practici (de succes); discuții pe baza acestor prezentări, precum și pe baza literaturii de specialitate studiate.

Învățare creativă, reflexivă, studiu de caz, portofoliul.

Strategii de evaluare

Gradul de implicare și calitatea participării studenților în cadrul seminariilor; calitatea realizării probelor de evaluare (I probă: – elaborarea referatului tematic și prezentarea discursului - 20%) și a II-a probă: – 20%.

Rezultatele evaluării curente constituie 60 % din cota notei finale.

Evaluarea finală: examen (nota la examen va constitui 40% din cota notei finale).

Bibliografie

Obligatorie:

1. Agabrian, M., Școala, Familia, Comunitatea, Ed. Institutul European, Iași, 2006.
2. Bruna, Z., A. Palmonari (coord.), Manual de psihologia comunității, Ed. Polirom, Iași, 2003.
3. Knudsen, Hans Joergen, Politici și proceduri de creare a unor parteneriate locale, MECTS-CNFP, București, 2007.
4. Miuț, Poesis (coord.), Psihologie comunitară, Ed. Univ. de Vest, Timișoara, 2001.
5. Popescu, Marciana, Implicarea comunității în procesul de educație, Ed. Corint, București, 2000.
6. Sava, S., C. Ulrich, R. Iucu. Școala și educația în spațiul social, București: Ed. Universității din București, 2012.
7. Sandu, D., Practica dezvoltării comunitare, Editura Polirom, Iași, 2007.
8. Stăiculescu, C., Școala și comunitatea locală, parteneriat pentru educație, Ed. ASE, București, 2012.
9. Zani, B., Palmonari A., Manual de psihologia comunității, Ed. Polirom, Iași, 2007.
10. Zamfir C., Stoica L.G., Stănculescu M. S.. Proiectarea dezvoltării sociale. Ghid metodologic. București, 2007

Opțională:

1. Babbie, Earl, Practica cercetării sociale, Polirom, Iași, 2010.
2. Bauman, Zigmunt, Comunitatea. Căutarea siguranței într-o lume nesigură, Editura Antet, București, 2001.
3. Bădescu, Ilie, Dezvoltare și subdezvoltare. Sociologie românească, Vol. II, nr 3, București, 2004.
4. Bădescu, Ilie, Abraham, Dorel, Legea asociațiilor comunitare rurale și a serviciului social. Un model pentru știință și reformă socială în mediul rural, București, 2003.
5. Miftode V., Populații vulnerabile și fenomene de automarginalizare, Iași, 2002
6. Sandu, Dumitru, Dezvoltare comunitară: Cercetare. Practică. Ideologie, Editura Polirom, Iași, 2005.
7. Stăiculescu Camelia, „Managementul parteneriatului școală – comunitate” în Managementul grupului educat, Editura ASE, București, 2006.

**Universitatea Pedagogică
de Stat „ION CREANGĂ”
din Chișinău**

str. Ion Creangă, nr. 1, MD - 2069,
Chișinău, Republica Moldova
www.upsc.md

Anul III, sem. V

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	I
Denumirea cursului	Științe filosofice
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Catedra Științe filosofice și economice
Titular de curs	Buzinschi Elena, doctor în pedagogie, conferențiar universitar
Cadre didactice implicate	S.Roșca, M.Saboșciuc
e-mail	nutel@list.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
U.05.A.040	3	III	V	90	18	72

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Cursul *Științe filosofice* va contribui la formarea unei concepții adecvate despre lume, la pregătirea teoretică și metodologică a specialistului cu studii universitare; va ajuta la orientarea în multiplicitatea și diversitatea fenomenelor naturale și sociale din lume; va orienta spre studierea modalităților de gândire și investigare, formată dintr-un ansamblu de noțiuni și idei, care tinde să cunoască și să înțeleagă sensul existenței sub aspectele sale cele mai generale, o concepție generală despre lume și viață. Disciplina nominalizată va contribui la formarea unui sistem analitic de cugetare, deprinderilor de cugetare logică, să participe la discuții, polemici, la sintetizarea ideilor și valorilor general-umane.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- Cunoașterea noțiunilor, categoriilor, limbajului filosofic.
- Studiarea domeniilor filosofiei: Ontologia, Gnoseologia, Praxiologia, Axiologia, Antropologia, Istoriei filosofiei etc..
- Cunoașterea funcțiilor filosofiei: cognitive, educative, metodologice, axiologice, de generalizare, de prognozare etc.
- Studiarea metodelor filosofice: socratică, dialectică, fenomenologică, hermeneutică, raționalismului critic, analizei lingvistice etc.
- Conceperea problemei omului, a relațiilor umaniste, inclusiv, a libertății, a creativității și a culturii elevului, studentului, pedagogului.
- Formarea concepției despre lume a viitorului specialist pedagog; la pregătirea lui metodologică și spirituală.
- Analiza comparativă a concepțiilor educaționale, etice ale marilor gânditori pe parcursul secolelor.
- Dezvoltarea gândirii analitice cu privire la relațiile sociale, spirituale, politice și economice la etapa contemporană.
- Realizarea standardelor de formare profesională în învățământul universitar.

Finalități de studii

- Să înțeleagă conexiunea dintre filosofie și disciplinele de specialitate: pedagogie, psihologie, istorie, filologie etc..
- În rezultatul studierii Științelor filosofice viitorul specialist cu studii universitare va avea o pregătire teoretică, metodologică și spirituală; va dispune de o viziune constructivă, realistă de analiză și sinteză a vieții contemporane.
- Studentul de azi, specialistul de mâine, concepe că filosofia ocupă locul central în contextul culturii spirituale, creează și dezvoltă personalitatea pedagogului.
- Să opereze cu noțiunile, categoriile, concepțiile filosofice necesare formării gândirii, culturii și educației spirituale.
- Să fie capabili să aplice cunoștințele, competențele acumulate în scopul dezvoltării profesionale continue.
- Să aplice metodele și formele dialogului, polemicii, comunicării în procesul activității în învățământul public: gimnaziu, liceu, colegiu, universitate.

Precondiții

Cunoștințele obținute prin predarea cursurilor de Pedagogie generală, Psihologie generală, Istorie universală, Istoria culturii, Bazele micromacroeconomiei, Științe politice etc.

În cadrul disciplinelor nominalizate sunt analizate probleme ce țin de studierea termenilor om, conștiință, individualitate, cultură, civilizație, valoare etc.

Formarea deprinderilor de muncă intelectuală: capacitatea de a elabora un referat, a căuta și rezuma sursele bibliografice, de organizare independentă a activității de învățare.

Unități de curs

1. Filosofia în contextul spiritualității umane.
2. Logica. Însemnătatea ei și raportul cu alte științe.
3. Istoria filosofiei: filosofia antică, filosofia medievală, filosofia modernă, filosofia română, filosofia contemporană.
4. Ontologia
5. Gnoseologia. Cunoașterea științifică.
6. Praxiologia. Conținutul și structura acțiunii umane.
7. Axiologia
8. Antropologia. Problema educației în filosofie.

Strategii de predare și învățare

1. Prelegere interactivă prin expunere, explicare cu aplicarea TIC.
2. Prelegerea clasică.
3. Dezbateri.

Strategii de evaluare

Ev. Inițială: prezentări orale, participări la dezbateri, comunicări, referate etc.

Ev. formativ-continuuă: evaluări curente scrise la teme: gândirea filosofică în perioada antică, gândirea filosofică în perioada medievală.

Ev. sumativ-cumulativă/finală: examen oral.

Bibliografie

Obligatorie:

1. I.Humă, Introducere în filosofie, Iași, 1992.
2. N.Bagdasar, Bogdan, Narly, Antologie filosofică. Filosofi străini. Chiș., 1995.
3. E.Puhă, Introducere în filosofie, Iași., 1993.
4. Filosofie, Ed.Didactică și Pedagogică, 1991.
5. Jeanne Hersch, Mirarea filosofică. București, 1994.
6. Gh.Al.Cazan, Introducere în filosofie: filosofia antică, filosofia medievală, filosofia modernă până la Kant. București, 2006.

Opțională:

1. Capcelea, Filosofia, Chiș., 2005.
2. Vlăduțescu Gh., O istorie a ideilor filosofice. București, 1990.
3. S.Roșca, Din istoria gândirii filosofice. Chișinău, 1998.
4. Problema educației în filosofie, Chișinău, 2003.
5. S.Roșca, V.Cușcă, Gândirea filosofică din Europa occidentală sec. XVII-XVIII, Chiș., 1993.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Etica profesională în pedagogia socială
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie/Științe ale educației
Titular de curs	Bîrsan Elena, lector univ.,
Cadre didactice implicate	Țărnă Ecaterina, Davidescu Elena
e-mail	elena.birsan32@yahoo.com

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
U.05.O.O42	2	III	V	60	12	48

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Disciplina de studiu *Etica profesională în pedagogia socială* vizează pregătirea etico-profesională a studenților pedagogi. În urma studierii cursului studenții vor însuși noțiuni principale ca: morală, norme morale, cultură etică, tact, măiestrie, inteligență emoțională și comunicare asertivă etc. Acest curs orientează studentul spre formarea unei noi mentalități, care să poată înțelege mai profund esența menirii sale, să posede toate instrumentele necesare în activitatea pedagogică.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- informare cu sistemul conținutal și conceptual din domeniul eticii profesionale;
- definire a conceptelor cheie din cadrul disciplinei ;
- analiza și interpretarea comportamentului moral versus amoral, imoral;
- formarea capacităților empatice și a tactului pedagogic;
- analiză a funcțiilor și principiilor eticii profesionale;
- proiectare a strategiilor de autoevaluare a măiestriei pedagogice în corelație cu etica pedagogică;
- evidențiere a valorii eticii pedagogice în pregătirea profesională a studenților pedagogi;
- dezvoltare a competenței de comunicare asertive;
- evaluarea nivelului de cultură profesională a cadrelor didactice.

Finalități de studii

- să definească conceptul de *etică, morală, comportament, deontologie*;
- să identifice, prin prisma principiilor etice, factorii ce favorizează funcțiile eticii pedagogice;
- să descrie principiile și categoriile eticii pedagogice;
- să argumenteze interacțiunea dintre cultura pedagogică și cultura emoțională a cadrului didactic;
- să elaboreze codul deontologic conform normelor etico-pedagogice;
- să distingă importanța autoeducației în formarea profesională a cadrelor didactice;
- să formuleze obiective de dezvoltare a competenței de comunicare asertivă la pedagogi;
- să identifice dilemele etice în educație;
- să identifice valorile supreme în personalitatea pedagogului;
- să recunoască valoarea formativă a comunicării pedagogice;
- să evalueze gradul de formare a competenței de comunicare pedagogică și asertivă la cadrele didactice;
- să elaboreze strategii de dezvoltare a emoționalității;

Precondiții

Studenții trebuie să cunoască teoria, principiile, strategia, metodologia, formele educației și instruirii, particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor, studenților. Să elaboreze strategii de îmbunătățire a comportamentului etic. Să manifeste atitudine pozitivă pentru prevenirea și rezolvarea conflictului prin aplicarea normelor etice, să aprecieze rolul „Eticii pedagogice” în formarea și dezvoltarea competențelor profesionale.

Repartizarea orelor de curs

1. Etica – etimologia , definiții și delimitări conceptuale.
2. Funcții și perspective integratoare ale eticii pedagogice.
3. Principiile și categoriile eticii pedagogice.
4. Cultura emoțională și deontologia pedagogică.
5. Normele sociale, autoeducația și responsabilitatea socială.
6. Comunicarea asertivă a pedagogului - context de consolidare a referențialului profesional.
7. Analiza și soluționarea dilemelor etice în educație.
8. Cultura profesională a cadrelor didactice.
9. Evaluarea nivelului de cultură profesională pe diferite dimensiuni.
10. Curs de sinteză

Strategii de evaluare

- *curentă* - va fi apreciat gradul și calitatea participării studenților în cadrul seminariilor: discuții, dezbateri, răspunsuri orale, consultarea surselor bibliografice de bază, sumarizate de **două probe obligatorii.**); *verificarea cunoștințelor teoretice (I probă)*; *prezentarea unui discurs pedagogic (oral- II probă)*.
- Rezultatele evaluării curente constituie 60% din cota notei finale.
- *finală - examen.* Nota la examen va constitui 40% din cota notei finale.

Bibliografie

Obligatorie:

Obligatorie:

1. Cojocaru-Borozan M., *Teoria culturii emoționale.* Chișinău: Tipografia UPS “Ion Creangă”, 2010. 239 p.
2. Cojocaru M., *Comunicare relațională. Suport de curs pentru studii licență.* Chișinău, 2009. 69 p.
3. Cuznețov L., *Dimensiuni pedagogice și etice ale parteneriatului educațional.* Ghid metodic, Chișinău, 2002
4. Copoeru I., Szabo N. *etică și cultură profesională,* Cluj-Napoca : Editura: Casa Cărții de Știință, 2008, 373 p.
5. Mândăcanu V., *Etica pedagogică praxiologică.* Editura: Pontos; Chișinău, 2010. 588 p.
6. Mândăcanu V., *Profesorul-maestru.* Editura: Pontos; Chișinău, 2009. 628 p.
7. Lungu V., *Rolul comunicării asertive în asigurarea unui climat instituțional favorabil.* În: Studia Universitas nr.5, Chișinău, 2007. 320 p.

Opțională:

1. Capcelea V. *Etica.* Chișinău: Arc, 2003.
2. Williiam B. *Moralitatea. O introducere în etică.* Traducere de V. Mureșan, Editura: Punct, București, 2008.
3. Sîrbu T. *Etica și virtuți morale.* Iași, Editura: Societății Academice, 2005.
4. www.edu.md

Denumirea programului de studii	Pedagogia socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Dreptul familiei
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Catedra Științe ale educației
Titular de curs	Ovcerenco Nadejda, dr., conf. univ.
Cadre didactice implicate	-
e-mail	elpida_57@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.05.A.044	6	III	V	180	36	144

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Cursul este orientat spre examinarea conceptelor specifice, contribuie la achiziționarea cunoștințelor de către studenți referitoare la cadrul legislativ a drepturilor familiei și formarea de competențe specifice necesare pentru identificarea, analiza și soluționarea problemelor de ordin familial. Disciplina *Dreptul familiei* contribuie la transmiterea unui spectru larg de informații, utile pentru studenți cu privire la modul de constituire a unei familii, efectele patrimoniale și nepatrimoniale ale încheierii căsătoriei, relațiile juridice dintre părinți și copii, modul de sprijin moral și material dintre membrii familiei, precum și modalitățile desfacerii căsătoriei. Cursul contribuie la formarea competențelor comunicative de utilizare a limbajului de specialitate, la fel stimulează formarea competențelor atitudinale și celor comportamentale necesare pentru interrelaționarea eficientă cu instituțiile statale, în speță cu cele de drept.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- ✓ Cunoașterea noțiunii, obiectului Dreptului familiei;
- ✓ Analiza comparativă a diversității concepțiilor asupra familiei în Pedagogia socială;
- ✓ Elucidarea metodelor de reglementare a Dreptului familiei;
- ✓ Cunoașterea principiilor esențiale ale Dreptului familiei;
- ✓ Reproducerea conținutului prevederilor legislative naționale cu privire la încheierea căsătoriei;
- ✓ Descrierea condițiilor de valabilitate ale actului juridic al căsătoriei;
- ✓ Analiza raporturilor de căsătorie, rudenie firească, rudenie adoptivă, asimilate;
- ✓ Caracterizarea drepturilor și obligațiilor patrimoniale ale soților;
- ✓ Identificarea cazurilor de nulitate a căsătoriei; Analiza efectelor nulității căsătoriei;
- ✓ Analiza regimului juridic al bunurilor soților;
- ✓ Analiza procedurii divorțului și a modalităților de desfacere a căsătoriei,
- ✓ Analiza prevederilor legislative naționale cu privire la filiația firească și adoptivă;
- ✓ Analiza prevederilor legislative naționale cu privire la obligația legală de întreținere a membrilor familiei;
- ✓ Identificarea și analiza cadrului legislativ cu privire la ocrotirea minorilor; caracterizarea mijloacelor de înfăptuire a ocrotirii minorilor;
- ✓ Operarea cu aparatul terminologic al disciplinei Dreptul familiei.

Finalități de studii

- ✓ Să cunoască diversitatea concepțiilor asupra familiei în Pedagogia socială;
- ✓ Să cunoască principiile generale și speciale ale dreptului familiei;
- ✓ Să analizeze metodele de cercetare a dreptului familiei;
- ✓ Să analizeze conținutul prevederilor legislative naționale cu privire la încheierea căsătoriei;
- ✓ Să identifice organele competente pentru încheierea căsătoriei;
- ✓ Să identifice condițiile de valabilitate ale actului juridic al căsătoriei;

- ✓ Să analizeze raporturile de căsătorie, rudenie firească, rudenie adoptivă, asimilate;
- ✓ Să caracterizeze drepturile și obligațiunile patrimoniale ale soților;
- ✓ Să identifice cazuri de nulitate a căsătoriei; să analizeze efectele nulității căsătoriei;
- ✓ Să analizeze regimul juridic al bunurilor soților;
- ✓ Să analizeze procedura divorțului și modalitățile de desfacere a căsătoriei;
- ✓ Să exemplifice cazurile de încetare și desfacere a căsătoriei;
- ✓ Să analizeze cadrul legislativ național cu privire la filiația firească și adoptivă;
- ✓ Să analizeze prevederile legislative naționale cu privire la obligația legală de întreținere a membrilor familiei;
- ✓ Să identifice și analizeze cadrul legislativ cu privire la ocrotirea minorilor; caracterizeze mijloacele de înfăptuire a ocrotirii minorilor;
- ✓ Să demonstreze competențe de operare cu aparatul terminologic al Dreptul familiei;
- ✓ Să demonstreze cunoașterea actelor normative naționale și internaționale cu privire la protecția drepturilor familiei;
- ✓ Să demonstreze percepere adecvată a familiei contemporane și dea dovadă de competențe de protecție a familiei cu diverse nevoi sociale.

Precondiții

Cunoștințe din domeniul științelor socioumane: conceptul de căsătorie, soț-soție, datorie maternă, datorie paternă, adopție, tutelă, divorț, minor, bunuri materiale și morale, reprezentant legal, autoritate de stat.

Unități de curs

1. Familia și dreptul familiei: noțiuni generale
2. Principiile generale ale dreptului familiei
3. Căsătoria.
4. Condițiile de valabilitate ale actului juridic al căsătoriei
5. Nulitatea actului juridic al căsătoriei
6. Efectele nulității căsătoriei
7. Starea de căsătorie
8. Drepturile și obligațiile patrimoniale ale soților
9. Regimul juridic al bunurilor soților
10. Desfacerea căsătoriei
11. Efectele desfacerii căsătoriei
12. Împărțirea bunurilor comune ale soților la desfacerea căsătoriei
13. Filiația firească. Filiația față de mamă.
14. Filiația firească. Filiația față de tată a copilului din căsătorie.
15. Stabilirea filiației față de tată din afara căsătoriei
16. Filiația adoptivă
17. Obligația legală de întreținere a membrilor familiei
18. Condițiile generale, modalitățile de executare și stingerea obligației legale de întreținere
19. Particularități ale obligației legale de întreținere între unele categorii de persoane
20. Ocrotirea minorilor
21. Ocrotirea părintească
22. Mijloace alternative de înfăptuire a ocrotirii părintești
23. Curs de sinteză

Strategii de predare și învățare

Predare reflexivă, interactivă și participativă; expunere-prelegere asistată de calculator cu expunerea conținuturilor cursului în format power point; exemplificări; întrebări de evaluare pe parcurs; explicații; problematizări; ilustrări cu materiale video sau printate referitoare la bunele practici (de succes); discuții pe baza acestor prezentări, precum și pe baza literaturii de specialitate studiate.

Învățare creativă, reflexivă, studiu de caz, portofoliul.

Strategii de evaluare

Evaluarea curentă se bazează pe aprecierea gradului și a calității de participare intelectuală a studenților în cadrul seminariilor. Două probe de evaluare obligatorii.

Evaluare 1: test de verificare a nivelului de cunoaștere;

Evaluare 2: proiect educațional (nivel de aplicare - integrare a cunoștințelor).

Rezultatele evaluării curente constituie 60 % din cota notei finale.

Evaluarea finală – examen oral. Nota de la examen va constitui 40 % din cota notei finale.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Cebotari V., Dreptul familiei, Chișinău, 2004.
2. Cebotari V., Dreptul familiei. Ediția a II-a. Revăzută și completată, Chișinău, 2008.
3. Florian E., Dreptul familiei, Ed. „C.H. Beck”, București, 2006.
4. Filipescu P., Filipescu A.I., Tratat de dreptul familiei, Ed. „Universul Juridic”, București, 2006.
5. Mărgineanu L., Mărgineanu G., Dreptul familiei, Chișinău, 2002.
6. Moloman D., Dicționar de dreptul familiei, Ed. Universul Juridic, București, 2012.

Opțională:

1. Avram M., Filiația. Adopția națională și internațională, București, 2001.
2. Bacaci Al., Dumitache V.C., Hageanu C., Dreptul familiei, Ed. „All Beck”, București, 2005.
3. Corhan A., Dreptul familiei, teorie și practică, București, 2001.
4. Filipescu I., Tratat de dreptul familiei, ediția IV, V, VI, București, 2000.
5. Florian E., Protecția drepturilor copilului, Ed. „C.H.Beck”, București, 2006.
6. Vasilescu P., Regimuri matrimoniale partea generală, București, 2003.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Psihosociologia comportamentului deviant
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie, catedra Științe ale educației
Titular de curs	Davidescu Elena, lector superior
Cadre didactice implicate	-
e-mail	davidescue@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.05.O.045	5	III	V	150	30	120

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Comportamentul deviant este acel comportament al individului care se abate de la normele și valorile acceptate de societate. *Psihosociologia comportamentului deviant* reprezintă un domeniu multidisciplinar științific, care studiază mecanismele apariției, formării comportamentului care se abate de la diferite norme de comportament; studiază metodele de profilaxie, de diagnostic, de reeducare și terapie educațională. Scopul cursului constă în formarea-dezvoltarea la studenți a competențelor de intervenție în cazul problemelor de comportament ale copiilor și adolescenților.

Cursul *Psihosociologia comportamentului deviant* abordează următoarele dimensiuni: *fenomenologică* - descrierea formelor de devianță și caracterizarea personalității deviante; *etiologică* - descrierea cauzalității devianței și de *tratament, reabilitare* - acțiuni de prevenire, consiliere și terapie a comportamentului deviant.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- identificarea reperelor psihopedagogice ale devianței comportamentale;
- explicarea adecvată a termenilor din domeniul *psihosociologiei comportamentului deviant*;
- elucidarea formelor de manifestare a devianței școlare;
- abordarea praxiologică a strategiilor de diminuare a devianței școlare;
- elaborarea strategiilor de prevenire a comportamentului deviant al minorilor.

Finalități de studii

- să explice conceptele: „devianță”, „devianță școlară”, „comportament deviant”, „delincvență juvenilă”;
- să analizeze relația familie – școală – educație – societate – schimbare comportamentală;
- să identifice tipurile de comportament;
- să cunoască etiologia comportamentului deviant;
- să explice principalele forme de manifestare a devianței școlare;
- să explice factorii interni sau externi ai comportamentului deviant;
- să evalueze aspectele psiho-pedagogice ale prevenirii comportamentului deviant;
- să proiecteze activități curente și de perspectivă, bazate pe strategii de prevenție și intervenție în devianța școlară;
- să selecteze materiale privind activitatea social-pedagogică cu copiii/adolescenții cu comportament deviant;
- să aplice în practică modele social-pedagogice de prevenire a comportamentului deviant;
- să elaboreze programe de remediere a comportamentului deviant la elevi și adolescenți;
- să selecteze activități pentru reducerea agresivității elevilor-preadolescenți;
- să elaboreze un ghid de interviu cu un minor delincent.

Precondiții

Studenților le sunt necesare cunoștințe din domeniul psihologiei personalității și a însușirilor de personalitate, să cunoască psihologia vârstelor; Sunt binevenite audierea cursurilor: *Psihologia educației, Terapii ocupaționale, Drepturile copilului, etc.*

Repartizarea orelor de curs

1. Dimensiunile comportamentului deviant
2. Comportamentul și tipologia lui
3. Forme de manifestare a devianței școlare
4. Manifestărilor tipice ale comportamentului deviant
5. Delicvența juvenilă și comportamentul adictiv
6. Strategii de prevenire a comportamentului deviant
7. Terapie și consiliere

Bibliografie

Obligatorie:

1. Albert O. Sociologia devianței, Editura Polirom, Iași, 2002
2. Albu E. Manifestări tipice ale devierilor de comportament la elevii preadolescenți. Prevenire și terapie, București, Aram, 2002
3. Boncu Ș. Devianța tolerată, Editura Universității Al. I. Cuza, Iași, 2000
4. Buzducea D. Asistența socială a grupurilor de risc, Iași: Polirom, 2010
5. Montanu R. Delicvența juvenilă: aspecte teoretice și practice, Iași: Editura Polipress, 2003
6. Neamțu C. Devianța școlară, Ghid de intervenție în cazul problemelor de comportament ale elevilor, Iași: Ed. Polirom, 2003
7. Sfanisor E. Delicvența juvenilă, București, Oscar Sprint, 2003
8. Sînzianu S. Fuga de acasă a adolescenților. Evaluări, implicații, atitudini, Ed. Lumen, Iași, 2006
9. Turliuc N. Psihosociologia comportamentului deviant, Institutul European, 2007

Opțională:

1. Albu E. Factori de risc în apariția și structurarea devierilor de comportament la elevi, 2000
2. Alfred A. Psihologia școlarului greu educabil, Ed. IRI, București, 1995.
3. Dinah J. Să înțelegem comportamentul copiilor, Ed. Minerva, București, 2008
4. Ibiș A. Influența agenților de socializare asupra comportamentului pre-delinvent, București: Ed. Pan-Sofia, 2000
5. Isac O. Sociologia devianței, Chișinău, 2004
6. LeVert S. Cum să scăpați de obiceiurile proaste, Ed. Curtea Veche, București, 2006
7. Pitulescu I. Delicvența juvenilă, București, 2002
8. Rusnac S. Psihologia dreptului, Chișinău, 2000
9. Șoitu L., Hăvărneanu C., Agresivitatea în școală, Ed. Universitarie, Iași, 2001.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	I Licență
Denumirea cursului	Consiliere educațională
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie, Catedra Științe ale Educației
Titular de curs	Calaraș Carolina, dr., conf. univ.
Cadre didactice implicate	Cuznețov Larisa, dr. hab, prof. univ.
e-mail	c_calaras@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	studiu individual
S.05.A.046	4	III	V	120	24	96

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Disciplina de studiu **Consiliere educațională (CE)** are menirea să formeze la studenți abilități și competențe de consiliere educațională a elevilor, părinților și cadrelor didactice; de utilizare a metodelor și procedeele specifice în CE. Scopul cursului constă în dezvoltarea și formarea unei concepții integrale cu privire la consilierea educațională.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- a identifica conceptele de bază ale CE;
- a descrie principiile și particularitățile consilierii educaționale;
- a identifica elementele constitutive și tehnicile consilierii educaționale;
- a interpreta metodologia și tehnologia consilierii educaționale;
- a elabora strategii de consiliere psihopedagogică a copiilor și adulților.

Finalități de studii

- definirea conceptelor de bază ale consilierii educaționale/ CE;
- descrierea principiilor și particularităților consilierii educaționale;
- identificarea elementelor constitutive și a tehnicilor consilierii educaționale;
- utilizarea corectă/ adecvată a termenilor din domeniul eticii și consilierii educaționale;
- realizarea transferurilor interdisciplinare pentru analiza consilierii educaționale;
- interpretarea metodologiei și tehnologiei consilierii educaționale;
- elaborarea unui plan de acțiuni privind consilierea educațională pentru copii, familie, instituția de învățământ;
- aplicarea strategiilor și tehnologiilor de consiliere educațională;
- elaborarea codului de reguli privind comportarea etică a pedagogului – consilier educațional.

Precondiții

Studenții trebuie să cunoască fundamentele teoretice și praxiologice ale pedagogiei și psihologiei generale; teoria, principiile, strategia, metodologia, formele educației și instruirii, particularitățile de vârstă și de personalitate ale copiilor. Să posede abilități de proiectare-organizare și desfășurare a activităților instructiv-educative.

Repartizarea orelor de curs

1. Obiectul de studiu al disciplinei Consiliere educațională. Fundamentele teoretice și metodologice ale consilierii educaționale.
2. Sursele, geneza și principiile consilierii educaționale.
3. Esența, structura și funcțiile consilierii educaționale. Abordarea praxiologică a consilierii educaționale.
4. Modelul moral al părinților, psihologilor și pedagogilor - consilieri educativi.
5. Strategii și tehnologii de consiliere a copiilor și adulților.
6. Dimensiunea etică a consilierii educaționale. Codul deontologic al consilierului educațional.
7. Parteneriatul educativ și consilierea educațională. Actorii procesului educațional și consilierea .
8. Consilierea familiei: condiții, principii și strategii.
9. Consilierea elevilor și pedagogilor.
10. Consilierea managerilor școlari.

Strategii de evaluare

- *formativă* – două probe: 1 - test, 2 – portofoliu. Rezultatele evaluării formative constituie 60% din cota notei finale.
- *finală*: examen. Nota la examen va constitui 40% din cota notei finale.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Anastazi A., Testarea psihologică. 2 vol. Moskova, Prosvescenie, 1982.
2. Băban A., Consiliere educațională. Cluj-Napoca: Editura Psinet, 2001.
3. Cuznețov Larisa, Tratat de educație pentru familie. Pedagogia familiei., 3 vol. Chișinău, CEP USM, 2008.
4. Konya Z., Konya A, Terapie familială sistemică. Iași, Polirom, 2012.
5. Gherguț A. Evaluare și intervenție psihoeducațională, Iași, Polirom, 2011.
6. Norman Shealy C., Ghidul terapiilor complementare., București, Litera Internațional, 2009.
7. Brien O., Houston G., Terapie integrativă. Ghid practic. Iași, Polirom, 2009.

Opțională:

1. Cuznețov Larisa, Filosofia practică a familiei. Chișinău, CEP USM, 2013.
2. Dafinoiu I., Elemente de psihoterapie integrativă, Iași, Polirom, 2000.
3. Dafinoiu, I., Personalitatea. Metode calitative de abordare., Iași, Polirom, 2002.
4. David D. Tratat de psihoterapii cognitive și comportamentale., Iași, Polirom, 2006.
5. Dumitru, I., Consiliere psihopedagogică. Baze teoretice și sugestii practice, Iași, Polirom, 2008.
6. Gherguț A. Evaluare și intervenție psihoeducațională, Iași, Polirom, 2011.
7. Norman Shealy C., Ghidul terapiilor complementare., București, Litera Internațional, 2009.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Igienă mintală
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Facultatea <i>Pedagogie</i> , Catedra <i>Științe ale Educației</i>
Titular de curs	Zagaievschi Corina, dr., conf.univ.
Cadre didactice implicate	
e-mail	zagaevskycorina@yahoo.fr

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
M.05.A.048	2	III	V	60	12	48

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Cursul prezentat, având ca obiect de studiu *sănătatea mintală*, pune în prim plan un sistem de valori care determină condiția esențială a progresului individului și a formării sale. În acest context, cursul are ca scop dezvoltarea cunoștințelor (și formarea atitudinilor) despre promovarea și păstrarea stării de sănătate mintală de care depinde sănătatea generală, nivelul de integrare în societate, calitatea vieții omului. Atitudinile, capacitățile, cunoștințele, formate-dezvoltate în cadrul cursului, vor completa referențialul profesional al pedagogului social.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- Prezentarea problematicii domeniului de igienă mintală;
- Interpretarea activității de igienă mintală;
- Depistarea factorilor de risc, specifici/situaționali, pentru sănătatea mintală a educaților
- Prevenirea stărilor de dezechilibru, prin diminuarea situațiilor de risc;
- Organizarea unui program de măsuri de igienă mintală bazat pe specificul problemelor educaților;
- Promovarea sănătății mintale în mediul educațional

Finalități de studii realizate la finele cursului

- Să reproducă istoria/originea apariției științei *Igiena mintală*;
- Să identifice problematica actuală ce vizează sănătatea mintală socială și individuală;
- Să determine factorii ambientali de risc pentru sănătatea mintală;
- Să aplice măsuri de igienă mintală în activitatea educativă;
- Să respecte principiile acțiunii de igienă mintală;
- Să conștientizeze importanța activității de igienă mintală pentru mediul educațional;
- Să proiecteze activități publice de promovare și păstrare a stării de sănătate mintală;
- Să influențeze pozitiv prin acțiuni concrete și exemplu personal atitudinea educaților față de igiena mintală.

Precondiții

Discipline anterior studiate: *Fundamentele științelor educației, Pedagogia comunitară, Psihologia educației, Educația incluzivă, Psihologia dezvoltării*. Studenții trebuie să cunoască teoria, principiile, strategia, metodologia, formele educației și instruirii, particularitățile de vârstă și psihologice ale educaților.

Unități de curs

1. Domeniul igienei mintale, aspecte generale
2. Normalitatea și anormalitatea psihică
3. Acțiunea de igienă mintală
4. Educația pentru dezvoltare emoțională și sănătate mintală – noua dimensiune a educației

Metode și tehnici de predare și învățare

Evaluare 1. Proiect individual de cercetare, *Strategii de igienă mintală, in literatura de specialitate* (nivel de cunoaștere-

aplicare). Evaluare 2. Studiu de caz, *Promovarea sănătății mintale în mediul educațional*. Proiect al ședinței de consiliere, prezentat și discutat public. Realizarea de prezentări Pw Pt.

Strategii de evaluare

Probe oral, probe scrise, organizatorul grafic, discuție-problematizată, discuție-dezbatere, expunerea orală argumentată, demonstrația, prezentare publică a proiectului, Power Point, analiza, dezbaterea.

Bibliografie

1. Enăchescu C. Tratat de igienă mintală. Iași: Polirom, 2008.
2. Țarnă Ec. Adaptarea studentului în mediul universitar. Chișinău: U.P.S.C., 2013.
3. Zagaievschi C. Educație pentru dezvoltare emoțională și sănătate mintală. Chișinău: U.P.S.C., 2014
4. Goleman D. Emoții vindecătoare. Dialoguri cu Dalai Lama despre rațiune, emoții și sănătate. București: Curtea Veche, 2008.
5. Dumitrescu M., Dumitrescu S. Educație pentru sănătate mentală și emoțională. București: Arves, 2009.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Practica de inițiere
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie, catedra Științe ale educației
Titular de curs	Țurcan Lilea, dr. în pedagogie
Cadre didactice implicate	Davidescu Elena, lector superior
e-mail	davidescue@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.05.O.049	2	III	V	60	30	30

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Practica de inițiere constituie o parte componentă a procesului instructiv-educativ, care asigură corelația dintre pregătirea teoretică a viitorilor pedagogi sociali și activitatea lor practică în cadrul Centrelor de Profil, fiind totodată și o verigă importantă a pregătirii profesionale a specialistului.

Scopul practicii de inițiere constă în aprofundarea și consolidarea cunoștințelor teoretice, însușirea deprinderilor profesionale și pregătirea studenților anului II, pentru a activa în domeniul pedagogiei sociale. Practica de inițiere se desfășoară în cadrul Centrelor de resocializare a minorilor, în cadrul Centrelor de zi, Centrelor de Plasament, etc.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- observarea comportamentului copiilor în centru;
- analiza comportamentului specialiștilor în relaționarea cu copiii;
- asistarea în cadrul activităților desfășurate în centru conform agendei lunare.

Finalități de studii

- să cunoască Programul practicii de inițiere;
- să cunoască Regulamentele interne ale instituției;
- să studieze strategiile de activitate a specialiștilor din cadrul Centrului;
- să completeze zilnic Agenda practicii;
- să analizeze un Studiu de caz (cu un copil);
- să descrie specificul vârstei copilului;
- să realizeze un Interviu cu un specialist din echipa multidisciplinară din cadrul instituției;
- să elaboreze sugestii pentru viitorii pedagogi sociali.

Precondiții

Inițiere în cariera profesională, psihologia generală, psihologia dezvoltării, etica profesională, teoria și metodologia în pedagogia socială, metode și tehnici psihopedagogice – cursuri studiate în anul I și semestru I, anul II.

Obligațiuni

Obligațiunile studentului practicant

Studentul în perioada practicii pedagogice e obligat:

- să respecte programul de activitate al instituției (Centrului);
 - să fie prezent 4 ore în zi în cadrul Centrului;
 - să respecte programul de lucru și ordinea în cadrul Centrului;
 - să completeze agenda practicii și să îndeplinească programul practicii, indicând toate activitățile realizate;
 - să informeze profesorul mentor de la catedră despre problemele apărute în realizarea obiectivelor practicii.
- Timp de trei zile după practică să prezinte Raportul practicii și Agenda practicii la catedra „Științe ale Educației”, cu nota apreciată de instructorul practicii din cadrul centrului.

Obligațiile profesorului-mentor de la catedră

- Să asigure pregătirea la timp a documentelor necesare pentru organizarea și desfășurarea practicii;
- Să țină instructajul necesar înainte de începerea practicii;
- Împreună cu directorul Centrului și studentul practicant să alcătuiască graficele individuale ale practicii, luând în considerație programul și condițiile concrete de lucru ale Centrului;
- Să monitorizeze realizarea de către studenți a programului practicii, iar în cazul necesar să asigure consultanță necesară studenților.

Obligațiile instructorului practicii din cadrul centrului

- Să asigure organizarea în grup sau cu fiecare student în parte a instructajului referitor la normele de tehnica securității;
- Să-i familiarizeze pe studenți practicanți cu direcțiile de activitate ale Centrului, structura, subdiviziunile, beneficiarii, regimul de lucru;
- Împreună cu profesorul-mentor de la catedră să întocmească graficul de realizare a practicii de către fiecare student;
- Să contribuie la crearea condițiilor necesare pentru îndeplinirea programului practicii, inclusiv asigurarea studenților practicanți cu locuri de muncă.

Conținutul

Organizarea și susținerea raportului de activitate

Asupra tuturor activităților prevăzute de acest program, studentul practicant elaborează individual un Raport de activitate. Darea de seamă, se scrie pe tot parcursul practicii, pe măsura studierii anumitor probleme conform unui plan elaborat.

După conținut, **Raportul practicii** constă din:

- foaia de titlu;
- cuprins;
- conținutul de bază;
- concluzii (puncte tari, puncte slabe, recomandări)
- anexe.

Raportul de activitate este însoțit de agenda practicii. Instructorul este obligat să noteze activitatea studenților **cu notă**. În termenul stabilit, profesorul-mentor de la catedră verifică darea de seamă indicând toate aspectele ei pozitive și negative. Susținerea practicii se va efectua public. După evaluarea cunoștințelor studentului, aprecierea calității documentelor și a gradului de îndeplinire a programului practicii se acordă **notă**.

Anul III, sem. VI

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	I
Denumirea cursului	Prelucrarea artistică a hârtiei
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie/ Pedagogie Preșcolară
Titular de curs	Boțan Aliona, lector univ.
Cadre didactice implicate	
e-mail	

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.06.A.050	2	III	VI	90	18	72

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii
Cursul <i>Prelucrarea artistică a hârtiei</i> se studiază la anul IV și prevede 60 ore, inclusiv 30 ore contact direct și 30 ore lucru individual. Disciplina își propune însușirea unor legități de bază în utilizarea și prelucrarea artistică a diferitor materiale, avînd un rol esențial în dezvoltarea gustului estetic și cromatic, a gândirii studentului.
Competențe dezvoltate în cadrul cursului
Competențe gnoseologice: cunoașterea conceptului de prelucrare artistică a materialelor; identificarea legităților de bază în lucrul cu hîrtia; evidențierea diverselor tehnici de prelucrare a materialelor în cadrul activităților de arte plastice; Competențe praxiologice: formarea și educarea capacităților de prelucrare artistică a materialelor; realizarea în practică a lucrărilor în urma prelucrării artistice a materialelor; Competențe de cercetare: utilizarea investigațiilor teoretice și științifice în activitatea de creație independentă; identificarea condițiilor care pot asigura creșterea și dezvoltarea activității de prelucrare artistică a materialelor; manifestarea gustului estetic și cromatic în prelucrare materialelor.
Finalități de studii realizate la finele cursului
<ul style="list-style-type: none">• Să cunoască diversitatea tehnicilor artistice de prelucrare a materialelor;• Să aplice diverse materiale și tehnici de lucru în realizarea unor lucrări utilizînd diferite materiale;• Să realizeze lucrări artistice în urma formării deprinderilor practice;• Să ofere sugestii de aplicare a cunoștințelor obținute în cadrul instituției preșcolare;• Să-și dezvolte gustul estetic prin intermediul prelucrării artistice a materialelor;• Să-și dezvolte percepția vizuală și cultura compozițională în aprecierea unor lucrări artistice; Să manifeste gust estetic, gândire artistică, spirit creator
Precondiții
Cunoștințe generale însușite în cadrul cursului universitar Teoria și metodologia artelor plastice, dezvoltarea gustului estetic și cromatic, abilități de pliere a hîrtiei
Unități de curs
Specificul și structura cursului. Materialele necesare. Scurte date istorice despre prelucrarea artistică a materialelor. Utilizarea și prelucrarea artistică a materialelor. Utilizarea diverselor tehnici de prelucrare artistică a materialelor în cadrul activităților de arte plastice. Arta plierii hîrtiei. Origame. Prelucrarea artistică a hîrtiei prin tehnica quilingului. Prelucrarea artistică a țesăturii. Prelucrarea artistică a materialelor naturale. Prelucrarea artistică a materialelor reciclabile. Confecționarea bijuteriei din hîrtie, carton. Confecționarea accesoriilor pentru sărbătorile calendaristice

Metode și tehnici de predare și învățare

explicația, demonstrația, modelarea lucrărilor practice.

Strategii de evaluare

➤ **Evaluarea curentă:** Testarea orală și realizarea lucrărilor practice.

Evaluarea finală (sumativă): Examen oral. Portofoliul cu prezentarea de către student a lucrărilor, efectuate pe parcursul semestrului.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Bogateeva Z.A. Motivele de ornamente populare în aplicațiile copiilor. Chișinău: Lumina, 1989.
2. Pereveeten G. Lucrări din hîrtie. Chișinău: Lumina, 1988.
3. Owen Cherly. Papierowe fantazie. Godalming, surrey. England; Calour Library Books Ltd, 1992.
4. Кунихико Касахара, Гоши Такахама, «АЛСИО», Japan Publication, Inc, 1988.
5. Нагибина М.Н. Чудеса для детей из ненужных вещей. Ярославль, Академия развития, 1998.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Integrare socio-profesională a copiilor din instituțiile rezidențiale
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie /Științe ale Educației
Titular de curs	-
Cadre didactice implicate	Țarină Ecaterina, dr. conf. univ.
e-mail	-

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.06.A.052	3	III	VI	90	18	72

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Cursul universitar *Integrare socio-profesională a copiilor din instituțiile rezidențiale* este o continuare logică a disciplinelor de specialitate și are ca scop elucidarea problemelor ce țin de fenomenul *educației pentru integrare profesională*, formării competențelor specifice exercitării profesiei de pedagog social. Cursul contribuie și la formarea competențelor ce indică asupra ansamblului de metode, mijloace de cunoaștere științifică prin învățare, moduri de aplicare a datelor științifice la situații concrete, de combinare a metodelor și procedeele într-o concepție unitară de rezolvare a obiectivelor educației pentru integrare profesională.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- Identificarea problemelor *educației pentru integrare profesională*
- Utilizarea adecvată a instrumentelor de cercetare a fenomenului *educației pentru integrare profesională*
- Elaborarea demersurilor strategice de sporire a eficienței *educației pentru integrare profesională*
- Formarea capacității de interpretare a practicilor *educației pentru integrare profesională*
- Proiectarea orelor praxiologice de stimulare a formării specifice acestei unități de învățare
- Consiliere în diverse situații de nepotrivire profesională
- Promovarea modelelor optime de integrare și planificare a carierii profesionale.

Finalități de studii

- să definească noțiunile cheie: integrare, integrare profesională, carieră, carieră profesională, carierologie, orientare vocațională, consilierea carierii, reușită profesională, inserție socio-profesională;
- să interpreteze relația dintre informația despre vocație și orientare profesională;
- să descrie metodologia realizării și evaluării *educației pentru integrare profesională*;
- să identifice metode de dezvoltare a componentelor structurale ale educației *pentru integrare profesională*.
- să opereze cu noțiunile cheie, specifice acestei unități de învățare: integrare, integrare profesională, carieră, carieră profesională, carierologie, orientare vocațională, consilierea carierii, reușită profesională, inserție socio-profesională, etc.;
- să demonstreze capacității de interpretare și judecare a practicilor *educației pentru integrare profesională*;
- să demonstreze nivel înalt de *educației pentru integrare profesională*;
- să elaboreze strategii de sporire a eficienței *educației pentru integrare profesională*;
- să demonstreze competențe de planificare a carierii profesionale;
- să selecteze/aplice instrumente de clarificare a aspirațiilor vocaționale;
- să modeleze situații de consiliere.
- să interiorizeze valorile *educației pentru integrare profesională* în activitatea actorilor educației;
- să estimeze caracterul relațiilor dintre informația despre carieră și dezvoltarea profesională;

- să promoveze modelele eficiente de formare a identității vocaționale;
- să elaboreze strategii eficiente de înțelegere adecvată a ambianței sociale și economice;
- să autodepășească nivelul educației pentru carieră în raport cu standardele profesionale.

Precondiții

Studentii trebuie să posede cunoștințe generale referitoare la Pedagogia comunicării. La fel sunt necesare cunoștințele de la Fundamentele științelor educației, Didactica generală, Etica pedagogică.

Repartizarea orelor de curs

1. Educației pentru integrare profesională – știința dezvoltării potențialului uman
2. Practica educației pentru integrare profesională
3. Rolul pedagogului social în educația pentru integrare profesională
4. Planificarea carierei profesionale
5. Orientarea vocațională: specificul și perspectivele de dezvoltare
6. Dezvoltarea competențelor necesare pentru integrarea profesională
7. Metodele și tehnicile educației pentru integrare profesională
8. Managementul educației pentru integrare profesională

Strategii de evaluare

Punctaj acumulat în cadrul activităților didactice; probe obligatorii (test, proiect de educație interculturală), calitatea elaborării și susținerii proiectului (60% din nota finală).

Bibliografie

Obligatorie:

1. Băban, A., Petrovai, D., Lemeni, G., Consiliere și orientare. Ghidul profesorului. București: Ed. Humanitas Educațional, 2001.
2. Cojocaru-Borozan M., Țărnă E., Sadovei L. Integrare socioprofesională prin discurs didactico-științific. Chișinău: UPSC. 2014. 236 p
3. Esbroeck R. Teorii ale dezvoltării carierei, Institutul de științe pedagogice. București: All, 2001.
4. Jigău, M. Consilierea carierei. Compendiu de metode și tehnici. București: Afir, 2006.
5. Lemeni, G., Miclea, M., Consiliere și orientare în carieră. Cluj: Ed. ASCR, 2004.
6. Țărnă E. Adaptarea studentului în mediul universitar. Chișinău: UPSC, 2013, 193p

Opțională:

1. Andrițchi V. Teoria și metodologia managementului resurselor umane în învățământ. Chișinău: PRINT-Caro SRL, 2012. 288 p.
2. Callo T. Conceptul dezvoltării profesionale. În: Univers Pedagogic, 2004, nr.1, p.17-20.
3. Cristea S. Managementul organizației școlare. București: Editura Didactică și Pedagogică, 2001. 239 p.
4. Dandara O. Proiectarea carierei: dimensiuni ale demersului educațional. Chișinău: CEPUSM, 2009. 91 p.

Ciclul					I - Licența	
Denumirea cursului					Comunicarea asertivă	
Facultatea/ catedra responsabilă de curs					Pedagogie/ Științe ale Educației	
Titular de curs					Bîrsan EL., lector univ.	
Cadre didactice implicate						
e-mail					elena.birsan32@yahoo.com	
Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	studiu individual
S.06.A.054	2	III	VI	60	12	48
Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii						
Disciplina de studiu <i>Comunicarea asertivă</i> va asigura consolidarea cunoștințelor în domeniul științelor educației și va contribui la formarea competențelor profesionale și a competenței de comunicare asertivă.						
Competențe dezvoltate în cadrul cursului						
<ul style="list-style-type: none">- definire a conceptului de comunicare asertivă;- descriere a tipurilor de comunicare asertivă, pasivă și agresivă în comunicarea profesională;- monitorizare a comunicării intrapersonale și interpersonale;- elaborare a strategiilor de optimizare a comunicării asertive a cadrelor didactice;- manifestare a competenței de comunicare asertivă;- respectare a principiilor comunicării asertive;- evaluare a comportamentului asertiv al cadrelor didactice.						
Finalități de studii						
Finalități de studii realizate la finele cursului: <ul style="list-style-type: none">- să identifice specificul comunicării asertive a cadrelor didactice;- să descrie funcțiile și principiile comunicării asertive;- să valorifice dimensiunile comunicării asertive în discursul pedagogic;- să formuleze obiective de dezvoltare a competenței de comunicare asertivă;- să elaboreze un program individual de autodezvoltare a competenței de comunicare asertivă;- să evalueze gradul de formare a competenței de comunicare asertivă utilizând indicatorii și criteriile specifice comunicării asertive;- să utilizeze descriptorii de performanță în autoevaluarea nivelului de formare pentru comunicarea asertivă a studenților pedagogi.						
Precondiții:						
Pentru însușirea temeinică a cursului licențiatii au nevoie de cunoștințele acumulate la Cultura comunicării pedagogice; Etica pedagogică.						
Unități de conținut						
Tema 1. Incursiune în evoluția conceptului comunicare asertivă. Tema 2. Funcțiile și principiile comunicării pedagogice asertive. Tema 3. Paradigme ale asertivității profesionale. Tema 4. Strategii de dezvoltare/optimizare a comunicării asertive. Tema 5. Evaluarea comunicării asertive. Indicatori, criterii și descriptorii de performanță. Tema 6. Impactul comunicării asertive asupra dezvoltării profesionale a cadrelor didactice. Tema 7. Metodologia comunicării asertive. Tema 8. Ascultarea activă. Tema 9. Curs de sinteză.						
Strategii de predare & învățare:						
Prelegerea, explicația, dezbateră, studiul individual, portofoliul, proiectul, activități în grup, elaborarea și susținerea						

proiectului de tehnologie alternativă, consultarea surselor bibliografice de bază, tehnica “discului defect”, etc.

Strategii de evaluare

Se apreciază gradul și calitatea participării licențiaților în cadrul seminariilor: discuții, dezbateri, răspunsuri orale; consultarea surselor bibliografice; **evaluări curente**: elaborarea eseurilor tematice (I probă); elaborarea programului de autodezvoltare a competenței de comunicare asertivă (a II-a probă). Rezultatele evaluării curente constituie 60 % din cota notei finale.

Examen - Evaluarea finală constă din nota obținută la examen (40 %) și suma notelor de la evaluările curente (60 %). Examenul prevede testarea orală în baza subiectelor elaborate în conformitate cu conținutul cursului în cadrul căruia studenții vor fi puși în situația de a analiza, compara, asocia și reflecta asupra conținuturilor propuse.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Bîrsan El. *Comunicarea asertivă*. Ghid metodologic. Chișinău. 2013. 130 p.
2. Marinescu V. *Introducere în teoria comunicării. Modele și aplicații*. Editura: C.H.Beck; București, 2011. 343 p.
3. Cojocaru M. *Comunicare relațională. Suport de curs pentru studii licență*. Chișinău, 2009. 69 p.
4. Cojocaru-Borozan M. *Teoria culturii emoționale*. Chișinău: Tipografia UPS “Ion Creangă”, 2010. 239 p.
5. Coman A. *Tehnici de comunicare : proceduri și mecanisme psihosociale*, Ed. C.H. Beck, București, 2008. 143 p.
6. Dumitraș R., Talpă A. // „L assertivitate” (*Stare pozitivă, în situație de conflict, în comunicarea profesională*) *Economica.Revista științifico-didactică nr.4(68)/2009*. 87p.
7. Grecu E. D. // *Revista Învățământul preșcolar nr. 1-2 2009, Asertivitatea ca vector de îmbunătățire a selfmanagementului*//
8. Gavril O. *Asertivitate de la abilitate la competență*. Iași: Performantica, 2002. 216 p.
9. Lungu V. *Rolul comunicării asertive în asigurarea unui climat instituțional favorabil*. În: *Studia Universitas nr.5, Chișinău, 2007*. 320 p.
10. Ianioglo M. *Formarea competenței de comunicare asertivă la studenții din mediul academic multiethnic*. Teză de doctor în pedagogie. Chișinău, 2012. 324 p.
11. Sadovei L. *Competența de comunicare didactică. Repere epistemologice și metodologice*. Chișinău: Tipografia UPS “Ion Creangă”, 2009. 172 p.

Opțională:

1. Pânișoară I. *Comunicarea eficientă*, Ed. a 3-a, rev. Polirom, Iași, 2008. 418 p.
2. Roco M. *Creativitate și inteligență emoțională*. Iași, Polirom, 2004. 245 p.
3. Prutianu Șt. *Antrenamentul abilităților de comunicare*, Ed. Polirom, Iași, 2005. 283 p.
4. Botnari V. Ianioglo M., *Mediul multiethnic – solicitant al competenței de comunicare asertivă*. În: *Studia Universitatis, 2009, nr.5 (25), p. 75-81*.
5. Dinu M. *Comunicarea-repere fundamentale*, Ed. Orizonturi, București, 2007. 273 p.

Denumirea programului de studii	Pedagogia socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Practica pedagogică 1
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie, catedra Științe ale educației
Titular de curs	Țurcan Lilia, dr., lector universitar
Cadre didactice implicate	Davidescu Elena, lector superior
e-mail	davidescue@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.06.O.056	12	III	VI	360	72	298

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Practica pedagogică 1 constituie o verigă importantă a pregătirii teoretice și praxiologice a viitorilor pedagogi sociali. În cadrul activităților realizate în instituțiile de profil, studenții vor fi orientați să conștientizeze natura praxiologică a profesiei de pedagog social, dar și responsabilitatea socială și personală față de educați (beneficiari). Stagiul de practică pedagogică 1 va contribui esențial la înțelegerea de către student a referențialului de competențe specific pedagogului social; va facilita dobândirea abilităților profesionale în ceea ce privește relaționarea și comunicarea cu copii, dar și cu specialiștii din cadrul echipei multidisciplinare. Studenții stagiați vor face cunoștință cu privire la realitățile actuale din domeniul sistemului de protecție socială a drepturilor copilului. Stagiul de practică va evalua în baza completării zilnice de către studenți a Portofoliului de practică pedagogică 1 și va contribui la creșterea capacității de autocunoaștere, autodisciplină și autonomie profesională.

Competențe dezvoltate în cadrul practicii:

A. Competențe instrumentale - aplicative:

1. Utilizarea corectă a metodelor de intervenție educațională;
2. Realizarea corectă a activității de consiliere educațională și a etapelor acesteia;
3. Dezvoltarea altor abilități necesare adaptării la mediul profesional;
 - cunoașterea Regulamentului de funcționare a instituției (centrului de profil);
 - utilizarea calculatorului și programelor specifice de lucru;
 - utilizarea limbajului adecvat categoriei de persoane asistate;
 - utilizarea instrumentelor din dotarea instituției (telefon, fax, copiator, calculator, imprimantă, programe informatice specifice, etc.);
 - familiarizarea cu diversele circuite ale informațiilor, documentelor, deciziilor, raporturilor ierarhice, etc., din instituție;
 - familiarizarea cu circuitele funcționale ale instituției (pt. evacuare în caz de urgență, pt. diferite materiale biologice și non-biologice, etc.);
 - utilizarea protocoalelor specifice instituției (domeniului) - locale, naționale sau europene;

B. Competențe atitudinale

- dezvoltarea atitudinilor empatică față de persoanele din grupul țintă;
- cultivarea responsabilității individuale, colective și sociale în instituție și față de grupul țintă;
- manifestarea responsabilității față de propria persoană prin însușirea bunelor practici privind sănătatea, protecția muncii, evitarea activităților de mall praxis, de expunere defăimătoare, etc.;
- promovarea bunului renume al Universității prin comportamente dezirabile social și diseminarea pozitivă a activităților acesteia;
- autoevaluarea satisfacției muncii în vederea orientării în carieră;
- valorificarea potențialului individual prin promovarea inițiativei și creativității, armonizării climatului de lucru, optimizării și eficientizării activității în instituție.

Finalități:

- cunoașterea modului de organizare și funcționare a sistemului de asistență educațională și de protecție socială a copiilor/persoanelor aflate în dificultate din instituțiile rezidențiale de stat sau ONG-uri;
- descrierea organigramei locului de practică;
- cunoașterea serviciilor oferite copiilor/persoanelor în dificultate în cadrul Direcției de învățământ și a celei de Asistență Socială, a instituțiilor din sistem, centrelor de plasament, ONG-uri, etc. (categoriile de servicii oferite de direcție, temeiul oferirii serviciilor sociale și procedura oferirii acestora);
- definirea beneficiarilor țintă și identificarea actelor ce oferă drepturile acestora pentru a primi servicii sociale;
- cunoașterea responsabilităților și sarcinilor ce-i revin pedagogului social în cadrul Direcției de Învățământ, centrelor de plasament, ONG-uri etc.;
- dezvoltarea abilităților de lucru cu beneficiarul sub îndrumarea tutorelui;
- preluarea din centrele comunitare/instituțiile de plasament a 3 studii de caz și analiza lor pe etape;
- familiarizarea cu actele normative de organizare și funcționare a Centrului/instituției etc. (Regulamente; Fișe de post; Acte legislative relevante etc.)

Precondiții:

Inițiere în cariera profesională, psihologia generală, psihologia dezvoltării, etica profesională, teoria și metodologia în pedagogia socială, metode și tehnici psihopedagogice. Studenții trebuie să cunoască strategii de comunicare eficientă.

Structura portofoliului

1. Instituția/organizația în care studentul își desfășoară practica de specialitate;
2. *Portofoliul practicii* prezintă descrierea întregii activități practice desfășurate de student, autoevaluarea conduitei (prezentarea sarcinilor de lucru, descrierea experiențelor avute în fiecare etapă de formare a abilităților necesare pedagogului social, observațiile proprii (dificultățile constatate, concluzii și propuneri);
3. Caracteristica eliberată de tutore cu sigila instituției;
4. Trei studii de caz (management de caz) efectuate de studentul practicant în centrul respectiv (modelul se prea din centru). Evaluarea inițială din studiile de caz să conțină: ancheta pe bază de chestionar (anchetele pot fi preluate din cadrul centrului sau elaborate de student cu ajutorul supervisorului sau a tutorelui); interviul; ecomapa; genograma; metoda documentară;

Să fie evidențiate **etapele de intervenție și metodele de intervenție!**
5. Un interviu elaborat și aplicat de studentul practicant cu specialistul privind activitatea profesională în cadrul centrului;
6. **Raport de practică** în care se va elucida activitatea desfășurată, cunoștințele acumulate, dificultățile constatate, concluziile și propunerile studentului.
Raportul de practică care va include următoarele:
 - *introducere* (scopul, obiective, specificul practicii);
 - *cuprinsul* (caracteristica generală și analiza activității instituției, a echipei multidisciplinare; caracteristica și analiza activității realizată de student);
 - *încheiere* (evaluarea locului de desfășurare a practicii psihologice, a colaborării cu conducătorul practicii, cu psihologii, pedagogii și asistenții sociali, evidențierea problemelor și dificultăților cu care s-au confruntat, desemnarea avantajelor/dezavantajelor practicii, autoevaluarea).
7. **Anexe** (De ex: Fișele de post a specialiștilor din cadrul centrului, planul cadru de activitate: obiective, parteneriat, poze cu beneficiarii, regulamentul acte normative etc.).

**Universitatea Pedagogică
de Stat „ION CREANGĂ”
din Chișinău**

str. Ion Creangă, nr. 1, MD - 2069,
Chișinău, Republica Moldova
www.upsc.md

Anul IV, sem. VII

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Inteligența emoțională
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Facultatea <i>Pedagogie</i> , Catedra <i>Științe ale educației</i>
Titular de curs	Zagaievschi Corina, dr., conf. univ.
Cadre didactice implicate	
e-mail	zagaevskycorina@yahoo.fr

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.07.A.060	3	IV	VII	90	18	72

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Cursul *Inteligența emoțională* are intenția de a orienta viitoarele cadre didactice spre formarea și autodezvoltarea emoțională optimă, ce produce un impact pozitiv asupra organizării și desfășurării procesului educativ. Cursul urmărește dezvoltarea teoretică a cunoștințelor specifice domeniului gestionării emoțiilor și formarea competențelor specifice meseriei de educator, în vederea soluționării problemelor pedagogice care amplifică importanța și necesitatea sporirii nivelului de dezvoltare emoțională.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- identificarea problemelor în dezvoltarea emoțională;
- interpretarea modelelor structurale ale inteligenței emoționale;
- determinarea profilurilor afective tipice pentru copii și adolescenți;
- identificarea condițiilor maturizării afective;
- utilizarea tehnologiilor educaționale specifice dezvoltării afective;
- determinarea cauzelor conflictelor interne și externe de ordin afectiv;
- valorizarea tendințelor moderne ale dezvoltării emoționale;
- elaborarea strategiilor de sporire a nivelului de inteligență emoțională
- asumarea responsabilității pentru propriile emoții și sentimente.

Finalități de studii realizate la finele cursului

- să prezinte componentele structurale ale inteligenței emoționale;
- să identifice cauzele conflictelor interne și externe de ordin afectiv;
- să elaboreze diverse proiecte de dezvoltare a inteligenței emoționale a educaților;
- să operaționalizeze obiective ale educației pentru dezvoltarea emoțională;
- să modeleze situații pedagogice ce denotă expresivitate emoțională a educatorului;
- să argumenteze importanța inteligenței emoționale pentru inserția socio-profesională;
- să proiecteze strategii de sporire a nivelului de cultură emoțională proprie;
- să estimeze caracterul relațiilor afective în mediul educațional;
- să exprime orientare pozitivă și creativitate emoțională în conduita afectivă

Precondiții

Discipline anterior studiate: *Fundamentele științelor educației, Psihologia generală, Psihologia vârștelor, Organizarea activității educative, Tehnologii educaționale* etc. Studenții trebuie să cunoască teoria, principiile, strategia, metodologia, formele educației și instruirii, particularitățile de vârstă și psihologice ale educaților.

Unități de curs

1. Premise filozofice/sociale ale apariției teoriilor despre unitatea dintre rațiune și emoții
2. Evoluția științifică a conceptului de I.E.
3. Inteligența emoțională - premisă a succesului în activitatea umană
4. Inteligența emoțională în educația copiilor, adolescenților
5. Metodologia dezvoltării inteligenței emoționale. Valori emoționale
6. Raportul cultură profesională - cultură emoțională a cadrelor didactice
7. Inteligența emoțională ca finalitate a educației pentru dezvoltare emoțională
8. Comunicare bazată pe inteligența emoțională
9. Curs de sinteză

Metode și tehnici de predare și învățare

Prelegerea-problematizată, prelegere-dezbateri, demonstrația, explicația argumentată, eseu științific, discuție-dezbateri, organizatorul grafic, argumentarea, dezbateri-problematizată, studiu individual.

Strategii de evaluare

Conversația euristică, reflecția personală, dezbateri, proiectul individual, prezentare PwPt, probe orale (expunerea orală, brain-storming, etc.), probe scrise (eseu științific, test), portofoliul.

Evaluarea curentă (formativă) și finală: *evaluare formativă* – punctaj acumulat în cadrul activităților didactice; probe obligatorii (test, proiect de dezvoltare a inteligenței emoționale), calitatea elaborării și susținerii proiectului de dezvoltare emoțională.

Evaluare finală: Examen oral.

Bibliografie

1. Zagaievschi C. Dezvoltarea inteligenței emoționale a adolescenților, prin comunicare. Chișinău: U.P.S.C., 2013.
2. Țarnă Ec. Adaptarea studentului în mediul universitar. Chișinău: U.P.C., 2013.
3. Андреева И.Н. Азбука эмоционального интеллекта. СПб.: БХВ – Петербург, 2012.
4. Cojocaru-Boroșan M. Teoria culturii emoționale. Chișinău: U.P.S.C., 2010
5. Goleman D. Inteligența emoțională. Ediția a III-a. București: Curtea Veche, 2008.
6. Goleman D. Inteligența emoțională în Leadership. București: Curtea Veche, 2007.
7. Chabot D., Chabot M. Pédagogie émotionnelle, ressenti pour apprendre. Québec: Trafford Publishing, 2005.
<http://www.linkedin.com/pub/daniel-chabot>
8. Elias M. J., Tobias S. E., Friedlander B. S. Inteligența emoțională în educația copiilor. București: Curtea Veche, 2007. 304 p.
9. Elias M. J., Tobias S. E., Friedlander B. S. Stimularea inteligenței emoționale a adolescenților. București: Curtea Veche, 2003.
10. Goleman D. Emoții vindecătoare. Dialoguri cu Dalai Lama despre rațiune, emoții și sănătate. București: Curtea Veche, 2008.
11. Lelord F. Cum să ne exprimăm emoțiile și sentimentele. București: Trei, 2003.
12. Manz Ch. Disciplina emoțională. București: Curtea Veche, 2005.

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Liderismul și angajamentul civic
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Catedra Științe ale Educației
Titular de curs	Țărnă Ecaterina, doctor în pedagogie, conferențiar universitar
Cadre didactice implicate	-
e-mail	ec.tarna@gmail.com

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.05.A.062	2	IV	VII	90	18	72

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Ritmul rapid al schimbărilor produse în ultimii ani a generat constituirea unei problematice complexe pentru educația axată pe valorile democrației, liderism și angajament civic. Odată cu progresul informațional și spiritual al omenirii, cu dezvoltarea concepției despre profesionalism, care se modifică de la o perioadă istorică la alta, evoluează și responsabilitatea liderului educațional. Prin urmare, liderii educaționali se află în relație directă cu capacitatea de a influența comportamentul elevilor. În special, cursul respectiv gravitează în jurul unor acțiuni de tipul stabilirii obiectivelor în angajamentul civic, organizării, motivării și comunicării, evaluării și dezvoltării potențialului elevilor. Cursul vizează formarea și dezvoltarea capacităților de înțelegere și de aplicare a liderismului și a democrației la nivelul principiilor sale valorice de conducere socială eficientă în angajamentul civic.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- Distingerea termenilor necesari cunoașterii liderismului și angajamentului civic.
- Dezvoltarea abilităților de identificare și manifestare a competențelor de lider.
- Identificarea propriilor structuri de control asupra comportamentului și trăsăturilor de personalitate care generează dezvoltarea liderismului.
- Specificarea diferențelor individuale ca mod de structurare a personalității liderului carismatic.
- Analiza factorilor favorizanți în dezvoltarea și participarea personală în angajamentul civic.
- Identificarea factorilor de influență în procesul de valorificare a potențialului de lider.
- Proiectarea propriului plan de dezvoltare și motivație pentru liderism.
- Dezvoltarea deprinderilor de autocontrol asupra reacțiilor emoționale în activitățile de conducere.

Finalități de studii

La nivel de cunoaștere:

- să identifice, prin prisma teoriilor și modelelor, fenomenele și procesele care favorizează sau împiedică dezvoltarea liderismului;
- să eticheteze propriile structuri de control asupra comportamentului și trăsăturile de personalitate care generează dezvoltarea competențelor de lider;
- să caracterizeze particularitățile individuale ale liderului carismatic;
- să descrie factorii favorizanți în procesul de valorificare a potențialului de lider;
- să argumenteze propriului plan de dezvoltare și motivație pentru liderism.

La nivel de aplicare:

- să stabilească factorii determinanți în procesul de dezvoltare a liderismului;
- să aplice cunoștințele acumulate pentru dezvoltarea și valorificarea propriului potențial de lider;

- să analizeze liderii în raport cu stilurile de conducere;
- să determine rolul și funcțiile liderului carismatic;
- să aplice strategii de motivare promovate în educația pentru liderism.
- să reflecteze asupra valorilor culturale, normelor sociale și a relațiilor interpersonale în mediul universitar.

La nivel de integrare

- Să demonstreze abilitățile de management al informației (capacitatea de a extrage, a analiza și a produce informații).
- Să-și asume responsabilități de cercetare independentă și obligații pentru calitatea lucrului efectuat.
- Să demonstreze creativitate în elaborarea proiectului de dezvoltare personală și să manifeste inițiativă în procesele de management care includ dezvoltarea personalității.
- Să demonstreze autonomie în procesul de dezvoltare și un nivel ridicat de înțelegere a propriilor trăsături de personalitate.
- Să exprime o viziune personală asumată asupra participării și dezvoltării personalității studentului contemporan.
- Să elaboreze aprecieri bazate pe cunoașterea problematicii sociale și etice care apar în procesul de dezvoltare a studentului contemporan.

Precondiții

Disciplini studiate: Inteligența emoțională, comunicarea asertivă.

Repartizarea orelor de curs

1. Generalități din perspectiva liderismului. Definiții și noțiuni.
2. Abordări teoretice și problematica liderismului.
3. Metode utilizate în promovarea liderismului.
4. Tipuri de lideri și stiluri de conducere.
5. Caracteristici și competențe ale liderului democrat, autoritar și laissez-faire.
6. Valorificarea potențialului de lider social și lider profesional.
7. Strategii de motivare promovate în educația pentru liderism.
8. Leadership-ul centrat în educația tinerilor.

Strategii de evaluare

Calitatea participării studenților în cadrul seminariilor: discuții, dezbateri, răspunsuri orale, elaborarea și susținerea prezentărilor, consultarea surselor bibliografice de bază, totalizând și cele două probe obligatorii (proiectul de dezvoltare personală, portofoliu). În scopul formării competențelor de domeniu prezența la curs este obligatorie. Studenții sunt responsabili de studierea conținutului, realizarea sarcinilor și lucrărilor în cazul absențelor motivate și nemotivate. Activitățile solicitate studenților pentru evaluarea pe parcurs intră obligatoriu în nota finală. Portofoliul (proiectele, referatele, testele etc.) predate după termenul fixat nu se iau în considerare. Rezultatele evaluării curente constituie 60% din cota notei finale. Evaluarea finală – examen oral. Nota de la examen va constitui 40 % din cota notei finale.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Cojocaru-Borozan M, Țărnă E., Sadovei L. Integrarea socioprofesională prin discurs didactico-științific. Chișinău: Tipografia UPS „I. Creangă”, 2014, 236 p.
2. Prodan A. Managementul de succes. Motivație și comportament. Iași: Polirom, 1999. 148 p.
3. Warren B. Liderii. Strategii pentru preluarea conducerii. București: Business Tech, 2000, 326 p.
4. Zlate M. Leadership și management, Iași: Polirom, 2004

Opțională:

1. Maslow A. H. Motivație și personalitate. București: Editura Trei, 2009. 567 p.
2. Pânișoară G., Pânișoară I.-O. Motivarea eficientă. Iași: Editura Polirom, 2005. 295 p.
3. Vințanu N. Educația universitară. București: Aramis Print, 2001

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Terapii ocupaționale
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie, catedra Științe ale educației
Titular de curs	Davidescu Elena, lector superior
Cadre didactice implicate	-
e-mail	davidescue@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.07.A.064	2	IV	VII	45	9	36

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Terapia ocupațională reprezintă o metodă de tratament nemedicamentoasă care are un rol important în remedierea și reinserția socio-profesională a persoanelor cu dizabilități funcționale. Înțelesul sintagmei de terapie ocupațională derivă din cuvintele care o compun: *ocupația* - reprezintă ideea de activitate în care te implici, te angajezi și participi efectiv și motivat, iar *terapia* - însemnând tratamentul unei boli, a unei dizabilități sau a unui handicap. *Terapia ocupațională* este o metodă de tratament a persoanelor cu dizabilități prin intermediul unei activități practice, utile, plăcute, antrenante, care să trezească interesul, să ofere destindere și să contribuie, în final, la restaurarea personalității și a comunicării. Scopul terapiilor ocupaționale este de a trezi interesul, curajul și încrederea deficienților prin exercitarea regulată, sub control dirijat, a unei activități practice care să le dezvolte abilitățile, restabilind capacitatea lor de reintegrare familială, socială, școlar-profesională etc. Activitatea de terapie ocupațională se axează pe trei domenii generale: formarea deprinderilor de viață cotidiană; cultivarea capacităților și aptitudinilor pentru muncă și educarea abilităților pentru diverse jocuri și petrecerea timpului liber. Terapia ocupațională propriu-zisă cuprinde artterapia, meloterapia, biblioterapia, terapia recreațională, cultura fizică medicală, ocupațiile ușoare, ca luterapia (diverse procedee de modelare a lutului), brodatul etc. ce implică afectivitatea, simțul estetic, etc.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- cunoașterea scopului și a obiectivelor terapiilor ocupaționale;
- identificarea direcțiilor de activitate ale terapeutului ocupațional;
- realizarea activității de terapie ocupațională;
- proiectarea activităților de terapie ocupațională;
- formarea competențelor necesare unui terapeut ocupațional.

Finalități de studii

- să cunoască particularitățile procesului de terapie ocupațională aplicată: *socioterapia, ergoterapia, artterapia, ludoterapia, meloterapia, terapia prin dans*;
- să descrie teoriile contemporane ale terapiei ocupaționale;
- să analizeze activități individualizate organizate cu grupul de deficienți;
- să utilizeze tehnici ale terapiilor ocupaționale în scopul rezolvării problemelor cotidiene;
- să realizeze activității de terapie ocupațională;
- să elaboreze profilul psihologic al copilului agresiv, hiperactiv și anxios;
- să respecte cerințele, principiile și obiectivele demersului ergoterapeutic;
- să creeze servicii specializate și practice de integrare pentru copiii aflați în dificultate, în vederea îmbunătățirii șanselor acestora de dezvoltare deplină și armonioasă;

Precondiții

Discipline anterior studiate: *Pedagogia familia, Consilierea educațională*. Studenții trebuie să cunoască teoriile psihologice și

pedagogice cu referire la metodele de educație a copilului, principiile consilierii și terapiei sociale.

Repartizarea orelor de curs

1. Abordarea terapiei ocupaționale ca metodă de recuperare
2. Ergoterapia ca metodă de tratament prin muncă
3. Ludoterapia: noțiuni, istoric și valoarea terapiei
4. Ludoterapia dereglărilor emoționale și de comportament la copii
5. Artterapia
6. Meloterapia. Terapia prin dans

Strategii de evaluare

Curs-prelegere, dezbateri, studiu de caz, masa rotundă, ședința de terapie, consultarea surselor bibliografice.
Coerența și documentarea bibliografică a lucrării semestriale, calitatea participării la seminar Evaluarea curentă (formativă) și finală:
- *evaluare formativă* – punctaj acumulat în cadrul activităților didactice: probe obligatorii (teste docimologice)
- *evaluare finală*: Examen.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Terapie ocupațională și reabilitare psihosocială, Chișinău, 2008
2. Enăchescu C. Tratat de igienă mintală, București: Editura Didactică și Pedagogică, 1998
3. Ionescu G. Introducere în psihologia medicală, București: Ed. Științifică, 1993
4. Ionescu G. Ergoterapia, în: Psihiatrie, București: Ed. Medicală, 1996
5. Enăchescu C. Tratat de psihanaliză și psihoterapie, Iași: Polirom, 2003
6. Mustacas C. Ludoterapia, Editura RECI, 2000
7. Geldard K., Geldard D. Consilierea copiilor. O introducere practică, Iași: Polirom, 2013
8. Moldovanu I., Culea L. Cartea mare a jocurilor. Chișinău: CIDDC, 2002
9. Moldovanu I. Coadă C., 855 de jocuri și activități. Ghidul Animatorului. Chișinău, Moldova, 2005

Opțională:

1. Cottraux J. Terapiile cognitive, Iași: Polirom, 2003
2. Holdevici I. Gândirea pozitivă, București: Ed. Dual Tech, 2000
3. Holdevici I. Psihoterapia de scurtă durată, București: Ed. Dual Tech, 2004
4. Iluț P. Sociopsihologia și antropologia familiei, Iași: Polirom, 2005
5. Pânișoară G. Psihologia copilului modern, Polirom: Iași, 2011
6. Stahl P. Familia și școala: contribuții la sociologia educației, București: Ed. Paideia, 2002
7. Șoitu L. Vrajmaș, E., Păun, E., Consiliere familială, Iași: Institutul European, 2001
8. Vrajmaș E. Consilierea și educația părinților, București: Editura Aramis, 2002.

Denumirea programului de studii	Pedagogia socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Orfanajul și reabilitarea socio-pedagogică a copiilor orfani
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie, catedra Științe ale educației
Titular de curs	Davidescu Elena, lector superior
Cadre didactice implicate	Moraru Ina
e-mail	davidescue@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.07.A.068	4	IV	VII	120	24	96

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Copilul orfan devine o preocupare deosebită a structurilor de stat și a organizațiilor neguvernamentale. S-au realizat evaluări, studii și sondaje referitor la situația copiilor orfani aflați în instituții pentru educație și îngrijire de tip rezidențial și temporar, care au încercat să elucideze problemele copilului privat de mediul familial și să propună soluții atât pentru copii, cât și pentru adulții care sînt responsabili de pregătirea minorului pentru viața de adult.

Termenul de *orfan* poate descrie copilul care a pierdut unul dintre părinți sau pe ambii. Pierderea mamei sau tatălui este frecvent menționată ca motiv de acces la îngrijire în instituții. Decesul tatălui poate atrage dificultăți economice care să o determine pe mamă să plaseze copilul într-un centru rezidențial, în timp ce decesul mamei poate crea situații în care soțul să fie incapabil să îngrijească copilul sau să găsească o alternativă. *Copilul orfan biologic* desemnează statutul copilului lipsit de îngrijirea părintească în urma decesului ambilor părinți. Conceptul de *copil orfan social* este utilizat pentru a descrie statutul copilului care are cel puțin unul dintre părinți în viață, dar din anumite motive este lipsit de grija lor părintească, fie că au fost lipsiți de drepturile părintești, fie au fost declarați incapabili de a-și crește și a-și educa copiii sau părinții au fost dați dispăruți. *Copilul abandonat social* mai este numit copilul din familiile temporar dezintegrate, ca rezultat al migrației părinților peste hotare, iar copilul a fost lăsat în supraveghere temporară la rude, bunici, vecini, etc. *Copilul abandonat biologic* este copilul lăsat în maternitate, după naștere.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- Cunoașterea obiectului de studiu al cursului;
- Delimitarea conceptelor definitorii în analiza fenomenului „copil orfan”;
- Elaborarea inventarului de definiții cu referință la „copilul orfan”;
- Identificarea problemelor psihosociale ale „copilului abandonat social”;
- Construirea profilului psihocomportamental al „copilului orfan”;
- Elaborarea și realizarea unui interviu de diagnostic cu un copil orfan.

Finalități de studii

- să analizeze cadrul legal privind protecția socială a copiilor orfani;
- să cunoască sistemul de instituții și servicii acordate copiilor orfani;
- să identifice factorii cauzali ai abandonului copilului;
- să descrie problemele părinților cu copiii abandonați;
- să elucideze tipurile de servicii oferite copiilor fără ocrotire părintească;
- să argumenteze importanța protecției copilului prin adopție, tutelă și curatelă;
- să interpreteze posibilele efecte ale abandonului în absența unor intervenții adecvate;
- să conștientizeze procedura, etapele, condițiile și efectele adopției naționale și internaționale;
- să actualizeze situații privind adopția copilului, descriind starea post-adopție;
- să interpreteze specificul activității profesioniștilor implicați în procesul adopției copilului.

Precondiții

Studentii trebuie să aibă cunoștințe generale despre categoriile de copii aflați în dificultate, să cunoască specificul dezvoltării psihice ale copiilor în diferite etape de vîrstă; să delimiteze condițiile generale ale adopției. Acest curs se bazează pe cunoștințele obținute din cadrul audierii cursurilor: *Psihologia generală, psihologia dezvoltării, psihologia educației, psihologia emoțiilor, etc.*

Repartizarea orelor de curs

1. Abordări psiho-sociale de analiză a situației copiilor orfani
2. Cadrul teoretic al fenomenului de abandon
3. Problemele părinților cu copiii abandonati
4. Copilul abandonat: consecințele abandonului cu repercusiuni în procesul adopției
5. Pedagogia socială în sistemul de protecție a copilului
6. Adopția. Condițiile generale ale adopției
7. Procedura și efectele adopției
8. Psihologia copilului adoptat
9. Activitatea profesioniștilor implicați în procesul adopției

Strategii de evaluare

Curs-prelegerea, dezbateră, studiul individual, portofoliul, proiectul de grup, activități cu sarcini didactice în grup, explicația, analiza studiilor de caz, selectarea din literatură care reflectă psihologia copilului orfan.

Bibliografie

Obligatorie:

1. Abandonul copilului în Republica Moldova. Chișinău: UNICEF. 2005. 30 p.
2. Asistența socială în contextul transformărilor din Republica Moldova/Bulgaru M., Sali N., Gribincea T. *et.al.* Chișinău: „Cu drag” SRL, 2008. 440 p.
3. Buzducea D. Asistența socială a grupurilor de risc. Iași: Ed. Polirom, 2010. 894 p.
4. Filipescu I. Adopția și protecția copilului aflat în dificultate. București: ALL Educațional S.A. 1997. p. 52.
5. Ghid pentru primirea copilului abandonat în contextul familial. Problema copiilor fără familie. Conferința Internațională din 28 -30, August 2006. 3 p.
6. Manualul viitorilor părinți adoptivi, Asociația „Amici dei Bambini”, Chișinău, 2009
7. Muntean A. Adopția și atașamentul copiilor separați de părinții biologici. Iași: Polirom, 2013. 411 p.
8. UNICEF. Raport de studiu „Situația copiilor rămași fără îngrijire părintească în urma migrației”. Chișinău. 2006. 56 p.

Opțională:

1. Bulgaru M. Concepte fundamentale ale asistența socială. Chișinău. 2000. 316 p.
2. Bulgaru M. Metode și tehnici în asistența socială. Chișinău. 2002. 494 p.
3. **Legea nr. 99 din 28.05.2010** privind Regimul juridic al adopției în Republica Moldova
4. Lupșan G. Dreptul familiei. Iași: Editura Fundației Chemarea, 1996. p. 234.

Anul IV, sem. VIII

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	I licență
Denumirea cursului	Educația de gen
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Științe ale Educației
Titular de curs	Țurcan Lilia
Cadre didactice implicate	Cojocaru –Borozan Maia
e-mail	

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	Studiu individual
S.08.A.070	3	IV	VIII	90	18	72

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Abordările biologice ale genului cuprind o gamă diversă de probleme, de la efectele hormonale asupra identității și comportamentelor de gen, structura creierului, particularitățile înnascute ale construcției corporale, ale temperamentului etc., Factorii de mediu pot exercita o anumită influență doar în interiorul unor parametri strict stabiliți de predispoziții genetice.

Competențe dezvoltate în cadrul cursului

- definirea conceptelor-cheie: *pedagogie de gen, cultură de gen, educație de gen*;
- elucidarea politicilor educaționale orientate spre formarea culturii de gen;
- elaborarea obiectivelor, conținutului și a strategiilor educației de gen.
- formarea unei viziuni generalizate asupra problematicei genuriale;
- analiza pluriaspectuală a fenomenelor psihosociale din perspectivă de gen;
- determinarea factorilor perturbatori ai formării identității de gen;
- exprimarea conduitei deontologice adecvată în construirea/evaluarea relațiilor de gen în context educațional concret;
- proiectarea și realizarea activităților educaționale cu tematica educației de gen;
- evaluarea culturii de gen.

Finalități de studii realizate la finele cursului

- să explice componentele paradigmei educației de gen;
- să-și formeze o viziune generalizată asupra problematicei genuriale;
- să analizeze pluriaspectual fenomenele psihosociale din perspectivă de gen;
- să demonstreze flexibilitate comportamentală în relațiile de gen;
- să determine factorii perturbatori ai relațiilor de gen;
- să decodifice semnificația comportamentului de gen;
- să exprime conduită deontologică adecvată în construirea/evaluarea relațiilor de gen în context educațional;
- să proiecteze/realizeze/evalueze activități educative cu tematică de gen;
- să analizeze identitatea de gen a elevilor;
- să conștientizeze importanța formării identității de gen în stabilirea relațiilor de gen;
- să-și asume responsabilitate în relația de cuplu;
- să dezvolte relații interpersonale de gen pozitive;
- să-și formeze conștiința de gen.

Precondiții
Studentii trebuie să cunoască fundamentele teoretice ale educației de gen ; conștientizarea valorii formării identității de gen în stabilirea relațiilor de gen; dezvoltarea relațiilor interpersonale, de gen pozitive.
Unități de curs
<ol style="list-style-type: none">1. Premise teoretice ale pedagogiei de gen.2. Paradigma educației de gen ca obiect de studiu a pedagogiei de gen.3. Politici educaționale orientate spre formarea culturii de gen.4. Obiectivele și conținutul educației de gen.5. Strategia dezvoltării și evaluării culturii de gen.6. Proiectarea și realizarea activităților educaționale cu tematica educației de gen.7. Evaluarea culturii de gen.
Metode și tehnici de predare și învățare
<ul style="list-style-type: none">- studii de caz, studiul individual, masa rotundă, eseu reflexiv, consultarea surselor bibliografice- metoda istorică și analitică; referat.
Strategii de evaluare
<i>evaluare formativă</i> -(test, proiect al activității educative cu tematică genurială), consultarea surselor bibliografice de bază. <i>Evaluare finală:</i> Examen.
Bibliografie
<ol style="list-style-type: none">1. Curriculum la dirigenție /Ministerul Educației; VI. Pâslaru, V. Mija, V. Parlicov, Lyceum, Chișinău, 2003.2. Cojocaru-Boroșan M., Țurcan - Balțat L., Arbuz I. Cultura de gen in educatie. Chișinău, UPSC, 20143. Bodrug V., Saca S. Poustovan I. Gender și educație: note de curs. Chișinău, 20014. Ștefănescu, D. O., Miroiu, M., Gen și politici educaționale, București, 2001.5. Morărescu, M., Papuc, L., Inițiere în problematica gender, Chișinău, 19996. Gondiu, Eu., Ghidul educatorului. Activitatea explicit educativă, 2003.7. Silistraru N., Valori ale educației, Chișinău, 2007.8. Mitrofan I., Ciupercă C., Psihologia relațiilor dintre sexe.Ed.Alternative, București,1997

Denumirea programului de studii	Pedagogie socială
Ciclul	Licență
Denumirea cursului	Practica pedagogică 2
Facultatea/catedra responsabilă de curs	Pedagogie, catedra Științe ale educației
Titular de curs	Davidescu Elena, lector superior
Cadre didactice implicate	Țurcan Lilia
e-mail	davidescue@mail.ru

Codul cursului	Număr de credite ECTS	Anul	Semestrul	Total ore	Total ore	
					contact direct	studiu individual
S.08.O.071	12	IV	VIII	360	72	298

Descriere succintă a integrării cursului în programul de studii

Practica pedagogică 2 constituie un element obligatoriu al activității didactice universitare, relevant pentru formarea competențelor profesionale necesare viitorilor pedagogi sociali. În cadrul activităților realizate în calitate de stagiați, studenții vor îndeplini zilnic Agenda practicii pedagogice, fiind responsabili de calitatea activităților desfășurate pe parcursul a șase săptămâni în cadrul centrelor de profil. Stagiul de practică pedagogică 2 va oferi posibilitatea studenților practicanți de a se manifesta în calitate de pedagogi sociali și, bineînțeles, va oferi oportunități de angajare în câmpul muncii după absolvirea studiilor. Studenții vor afla răspuns la toate problemele provocatoare ale profesiei, cu certitudine celor ce țin de relaționarea cu beneficiarii – ca fiind cea mai esențială dimensiune a activității pedagogului social.

Obiectivele practicii pedagogice 2:

- Pregătirea practică a studenților va pleca de la premisa fundamentală conform căreia **pedagogia socială** reprezintă un domeniu interdisciplinar și are un caracter înalt umanist și se desfășoară într-un cadru valoric și profesional care promovează și respectă drepturile omului.
- ✓ Studenții vor fi sprijiniți să conștientizeze natura profesiei de pedagog social și responsabilitatea pe care o au față de bunăstarea beneficiarilor serviciilor de asistență psihopedagogică și socială.
 - ✓ Studenților li se va oferi cadrul necesar și optim aplicării în practică a cunoștințelor teoretice (de sociologie, psihologie generală, psihologie etativă, psihologia educației, pedagogie generală, didactica generală, teoria și practica consilierii educaționale, teoria și metodologia pedagogiei sociale, etc.) dobândite la facultate cu referire directă la domeniile specializate ale pedagogiei sociale: *studiul de caz, evaluarea nevoilor beneficiarilor, asistența socio-educțională a familiei și copiilor, consiliere individuală, consiliere de grup și activități educaționale în comunitate, asistența educațională a copiilor cu CES*;
 - ✓ Perioadele de practică vor contribui la înțelegerea de către student a profilului pedagogiei sociale ca profesie complexă ce implică cunoștințe profunde din mai multe domenii: științe ale educației (educație, didactică, proiectarea activităților educaționale), psihologie, asistență socială;
 - ✓ Studenții stagiați vor fi informați cu privire la realitățile actuale din domeniile de interes ale pedagogiei sociale - parte a sistemului complex de asistență educațională și protecție socială, în special despre activitățile de care sunt responsabili pedagogii sociali și asistenții sociali în cadrul acestui sistem. Se va pune accent pe valorificarea pedagogiei sociale ca domeniu care activează cu copii străzii și alte categorii de copii aflați în dificultate.
 - ✓ Familiarizarea studenților cu modul de organizare și funcționare a sistemului de protecție socială și protecție a drepturilor copiilor, a sistemului ierarhic de protecție a copilului, a unităților aferente, a rolului organizațiilor guvernamentale și neguvernamentale în oferirea serviciilor de asistență psihopedagogică și socială destinate persoanelor sau grupurilor de persoane în dificultate, dar mai ales în prevenirea problemelor sociale.
 - ✓ Cunoașterea completă de către studenți a categoriilor de activități, servicii educaționale specifice pedagogiei sociale, a criteriilor de eligibilitate de care trebuie să se conducă potențialii beneficiari ai serviciilor, în conformitate cu prevederile legislației actuale.

✓ Studenții trebuie să fie încurajați să cunoască și să țină cont de valorile, principiile etice ale profesiei de pedagog social.

Finalități:

- cunoașterea modului de organizare și funcționare a sistemului de asistență educațională și protecție socială a copiilor/persoanelor aflate în dificultate din instituțiile rezidențiale de stat sau ONG-uri;
- descrierea organigramei locului de practică;
- cunoașterea serviciilor oferite copiilor/persoanelor în dificultate în cadrul Direcției de învățământ și a celei de Asistență Socială, a instituțiilor din sistem, centrelor de plasament, ONG-uri, etc. (categoriile de servicii oferite de direcție, temeiul oferirii serviciilor sociale și procedura oferirii acestora);
- definirea beneficiarilor țintă și identificarea actelor ce oferă drepturile acestora pentru a primi servicii sociale;
- cunoașterea responsabilităților și sarcinilor ce-i revin pedagogului social în cadrul Direcției de Învățământ, centrelor de plasament, ONG-uri etc.;
- dezvoltarea abilităților de lucru cu clientul sub îndrumarea tutorelui;
- preluarea din centrele comunitare/instituțiile de plasament a 3 studii de caz și analiza lor pe etape;
- familiarizarea cu actele normative de organizare și funcționare a Centrului/ instituției etc. (Regulamentele, fișele de post, actele legislative relevante etc.)

Precondiții

Inițiere în cariera profesională, psihologia generală, psihologia dezvoltării, etica profesională, teoria și metodologia în pedagogia socială, metode și tehnici psihopedagogice. Studenții trebuie să cunoască strategii de relaționare, comunicare și consiliere educațională.

Conținutul activităților practicii

În contextul expus anterior, Programul activităților psihopedagogice, lansat la etapa inițială a practicii pe teren, presupune următoarele momente concrete:

- Alegerea subiectului pentru cercetarea psihopedagogică;
- Observări asupra comportamentului subiectului cercetat;
- Colectarea datelor generale privind nivelul de dezvoltare a subiectului cercetat.
- Cercetarea personalității minorului prin aplicarea testelor psihologice, chestionarelor; interviului;
- Cercetarea sferei cognitive a copilului supus cercetării;
- Studiarea particularităților relațiilor interpersonale ale copilului cu adulții și semenii;
- identificarea problemelor personale ale copilului;
- Analiza calitativă datelor obținute. Concluzii finale.
- Completarea Fișei de caracterizare psihopedagogică a copilului.

Activități propuse pentru realizare în cadrul Practicii pedagogice 2.

TIPURI DE ACTIVITĂȚI:

1. Studiarea documentelor privind activitatea desfășurată în cadrul Centrului/Instituției;
2. Studiarea și analiza dosarelor copiilor, tinerilor;
3. Completarea zilnică a Agendei Zilei;
4. Analiza a 10 studii de caz;
5. Completarea a 5 Anchete sociale;
6. Organizarea unui Sondaj de opinie, cu un subiect la dorință;
7. Evaluarea Familiei copilului cercetat;
8. Evaluarea statutului social al copilului (Informații privind situația juridică a copilului);
9. Testarea psihologică a copiilor din cadrul Centrului/Instituției, precum și consilierea educațională a lor;
10. Elaborarea sugestiilor pentru viitorii studenți din cadrul facultății.